

Kakskeelsete algkooliprogrammide ülesehitamine

Kasutusjuhend koolijuhtidele, klassijuhatajatele ja teise keele õpetajatele

Autorid:

Osa 1 Marikay McCabe, Lucy Welsted.

Osa 2 Aoife Ahern

3. osa Aoife Ahern, Birgitta Berger, Laura Cassidy, Kavita Doodnauth,
Maria Smirnova, Lucie Urbančáková, Lucy Welsted

Toimetaja: Kavita Doodnauth

Kujundus ja kujundus: Lucie Urbančáková

Täname Anita Seregijovat mõnede ilusate fotode eest, mida oleme selles juhendis kasutanud.

Rahastab Euroopa Liit.

Erasmus+ projekti nimi: *Kakskeelsete programmide loomine algkoolides*

Erasmus+ projekti number: *2021-1-CZ01-KA220-SCH-000027846.*

Väljendatud seisukohad ja arvamused on siiski ainult autorite omad ega pruugi kajastada Euroopa Liidu või Tšehhi Riikliku Rahvusvahelise Haridus- ja Teadusagentuuri seisukohti ja arvamusi. Ei Euroopa Liit ega abi andev asutus ei saa nende eest vastutada.

CC BY-NC-SA 4.0

Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International

- **BY:** Te peate andma teose loojale krediiti.
- **NC:** Te võite kasutada teost ainult mittekaubanduslikel eesmärkidel.
- **SA:** Kui teete teosele kohandusi, peate neid jagama samadel tingimustel.

Sisu

1.0. Sissejuhatus I osasse

1.a. Juhtumiuuring: kakskeelse programmi arendamine Montessori Cordoba

1.b. Juhtumiuuring: katse ja eksitus Madrid Montessoris

1.1. Kakskeelse programmi kavandamine: aluse panemine

1.2. Visioonist praktikani: jätkusuutlike keeleõppeprogrammide arendamine

1.3. Montessori keeleõpe: Euroopa perspektiivid

1.4. Kuidas juhtida kakskeelset programmi

1.5. Ressursside haldamine

1.6. Rakendamisprobleemide ületamine

1.0 Sissejuhatus I osasse:

Käesolev käsiraamatu esimene osa on pühendatud praktilisele teabele koolide administraatoritele - koolijuhtidele, koordinaatoritele, st neile, kes vastutavad kooli kakskeelse programmi kavandamise, rakendamise ja järelevalve eest. See hõlmab nii formaalseid aspekte, nagu keeleõppe eesmärkide seadmine, poliitika ja hindamine, kui ka mis tahes koolipõhise programmi "pehmeid" omadusi, nagu kultuuridevaheline õpe ja keeleõppe kultuuri integreerimine kooli identiteeti.

See algab kahe juhtumiuuringu näitega, mis käsitlevad kakskeelsete programmide arendamist kahes Hispaania koolis. Nende eesmärk on anda lugejale ettekujutus kakskeelse programmi ülesehitamise keerulisest tegelikkusest, mis loodetavasti aitab lugejal mõista, et raskused ja edu käivad käsikäes. Alustame punktis 1.1 programmi koostamise alustest - visioonist ja püüdlustest ning ideedest, kuidas kontrollida teisi parameetreid, näiteks sotsiaal-keelelist konteksti ja visiooni toetavat koolikultuuri. Punktis 1.2 liigume visiooni elluviimise juurde, vaadeldes põhjalikumalt, kuidas hinnata oma kooli kohalikku konteksti, ning tutvustame tasemete mõõtmise raamistikke ja õpierinevusi. Punktis 1.3. vaatame üle Euroopa konteksti, tehes ülevaate levinud mudelitest ja Montessori L2-õppe staatusest. Jaos 1.4. käsitletakse, kuidas võtta kakskeelse programmi visioon ja integreerida see kogu kooli arengukavasse ning kuidas sellest koolikogukonnale teada anda. 1.5. "Ressursside haldamine" hõlmab rahalisi ressursse ja meie kõige olulisemat ressursi - neid, kes meie koolides töötavad. Rahvusvaheliste töötajate palkamise ja muude väljakutsete üksikasjad, mis võivad tekkida, kui koolil on rohkem kui üks keel. Viimases jaotises "Rakendamisprobleemide ületamine" vaadeldakse keerukusi, mis võivad tekkida, ning seda, kuidas kasvatada kannatlikkust ja vastupidavust.

Punkt 1.5 "Ressursside haldamine" hõlmab nii finants- kui ka inimressursse, sealhulgas rahvusvahelise värbamise ja mitmekeelse koolikeskkonna haldamisega seotud probleeme.

Viimases osas "Rakendamisprobleemide ületamine" uuritakse ühiseid keerukusi ja esitatakse strateegiaid kannatlikkuse ja vastupidavuse kasvatamiseks kogu rakendusprotsessi jooksul.

1.0.a. Juhtumiuuring: kakskeelse programmi arendamine

Sisu

1. Ühe kooli arengulugu
2. Otsus olla kakskeelne
3. Kakskeelsete Montessori praktikate uurimine
4. Inimressursside mõistatus
5. Õppetööväliste tundide läbiviimine
6. Meie kakskeelse lastemaja programmi esimesed aastad
7. Meie kakskeelse algkooli programmi esimesed aastad
8. Kakskeelsuse kultuuri ettevalmistamine
 - 8.1. Täiskasvanud suhtlevad täiskasvanutega
 - 8.2. Suhtlemine vanematega
9. Eriolukorrad ja erandid
10. Kontaktandmed

Peamised järeldused

- Imikueelsus alates imikueast toetab loomulikku kakskeelset arengut Montessori raamistikus.
- Pidev personali värbamine ja koolitus loob professionaalse kogukonna, mis toetab kakskeelset haridust.
- Individuaalsed keelekavad ja kohandused tagavad, et hilisema astme või vanemaealised õpilased saavad edukalt kasutada kakskeelset keskkonda.
- Ühtne suhtluspoliitika soodustab tõelist kakskeelsuse kultuuri laste, lapsevanemate ja personali seas.

1. Ühe kooli arengulugu kakskeelse Montessori-programmina

Montessori Córdoba Rahvusvaheline Kool sai alguse, kui Lucy Welsted mõistis, et tema lapsendatud kodumaal puudus haridusvõimalus peredele, kes soovisid lapse

individuaalset arengut arvestavat programmi. Tema täiendav huvi keeleõppe ja kakskeelse hariduse vastu sillutas teed kakskeelse Montessori kooli projektile. Otsustati avada kaks väikelaste kogukonna programmi: üks täispäevane ja teine poolpäevane.

2. Otsus olla kakskeelne

Lucy Welstedi taust keeleõpetuse ja kakskeelse hariduse valdkonnas eelnes tema avastamisele lapsekeskse ja lugupidava hariduse tavade kohta. Keeleõpetus oli tema eriala juba enne seda, kui ta puutus kokku Montessori meetodi ja filosoofiaga. Lisaks sellele kasvas Lucy kakskeelseid lapsi hispaania/inglise perekonnas, mis võimaldas tal jälgida ja uurida laste kakskeelsuse arengut. Tema enda hilisema astme kakskeelsuse areng immersiooni kaudu andis Lucyle vahetu kogemuse protsessidest, mis on seotud sujuva keeleoskuse saavutamisega ilma ametliku keeleõppeta.

Nende kogemuste kaudu tekkis arusaam, et kakskeelsus on kingitus, mis võimaldab suhtlemist ning avardab meelt ja teadvust lugematul viisil, lisades uue mõõtme Lucy kire juurde pakkuda lastele tervislikku õpikeskkonda. Seega ei olnud küsimus kunagi selles, kas Lucy peaks looma kakskeelse Montessori programmi, vaid pigem selles, kuidas seda rakendada

Programm algas nende parameetritega:

- Sukeldumine esimestel aastatel
- L1 kasutamise austamine
- Õppimine peab olema asjakohane, hoolimata sellest, et see toimub võõrkeeles: austada kohalikku ja kohalikku kultuuri.
- Rahvusvaheline nägemus (mitte Briti)

3. Kakskeelsete Montessori praktikate uurimine

Montessori Córdoba Rahvusvaheline Kool alustas 2014. aastal tegevust väikelaste kogukonnana, mida on litsentsimise tõttu Hispaanias palju lihtsam avada kui lastekodu.

Lucy uuringute ja isikliku kogemuse põhjal oli selge, et inglise keele süvendatud programm sünnist alates oli esimene samm laste kakskeelsuse toetamiseks Cordoba ühekeelses hispaania kultuuris elades. Kokkupuude inglise keelega, sihtkeelega ehk L2-ga, on väljaspool klassiruumi haruldane, nii et iga võimalus, et imiku vastuvõtlik meel puutuks kokku inglise keelega, oleks eelkõige haridusprogrammi ülesanne. Oli üsna selge, et keskpika ja pikaajaline eesmärk oli, et lapsed saavutaksid inglise keele akadeemilise oskuse taseme, et jätkata õpinguid inglise keeles.

Järgmine samm oli ingliskeelsete Montessori-pedagoogide leidmine.

4. Inimressursside mõistatus: professionaalse kakskeelse kogukonna loomine

Kool kuulutas oma vabu töökohti AMI rahvusvaheliste töökohtade lehel, lootes, et see julgustab kvalifitseeritud ingliskeelseid giide Córdobaasse kolima ja aitama alustada esimest programmi. Kogenud ja kvalifitseeritud giidi palkamine uuele projektile ei olnud lihtne! Tagasi vaadates oli see ressursside ja kogemuste puudumise tõttu suur samm, kuid alati peab olema esimene samm.

Alates esimesest päevast seadis uus meeskond esikohale laste hoolduse ja heaolu ning püüdis eriti esimestel aastatel vältida Montessori töö võrdlemist väljakujunenud programmidega. Õnneks leidis kool häid juhte ja parandas oma Montessori-tööd esimeste aastate jooksul kiiresti. Lucy toetas meeskonda nii hästi kui suutis, samal ajal kui kõik asjaosalised žongleerisid kõigi pallidega õhus. Selline oli uue programmi alustamise tunne.

Kuigi nad ei leidnud algusest peale valmisolevaid AMI-koolitatud ja kogenud juhendajaid, valisid nad Montessori-koolituse, muu asjakohase kogemuse või kirgliku ja sihikindla pühendumusega inimesi, kes on pühendunud lastele ja projekti edule. Niipea, kui kooli eelarve seda võimaldas, rahastasid nad Montessori-koolitust neile, kes veel ei olnud koolitatud.

Nagu tavaliselt, oli uue projekti rahastamine kõige keerulisem ülesanne. Oluline oli tagada minimaalne sissetulek, kuigi Montessori programmi kaasatud laste arv oli liiga väike, et katta üldkulusid. Inglise keele tunnid on kohalikus kogukonnas alati nõutud, nii et Lucy töötas välja plaani täiendada Montessori programmi koolijärgsete keeletundidega (nimetasime seda inglise keele kooliks, mis tegutses kell 16.30-20.30). See oli avatud kõigile kohaliku kogukonna lastele. See võimaldas täiskohaga tööle võtta välismaalt pärit ingliskeelse giidi, kes töötas osalise tööajaga poolpäevases väikelaste kogukonnaprogrammis ja osalise tööajaga koolivälises keeletegevuses. Uues koolis töötas ka täistööajaga ingliskeelne Montessori juhendaja kogu päeva programmis. See lahendus osutus tõhusaks esimestel aastatel, kuni Montessori programm kogus piisava arvu õpilasi, et toetada ennast ja oma personali struktuuri. Lõpuks kestis see täiendav tegevus kuus aastat.

Peatuge ja mõtisklege

- Kuidas ühildate kakskeelse keelekümbeluse visiooni oma koolikogukonna spetsiifilise kultuurilise ja keelelise kontekstiga?
- Kuidas mõjutavad ressursipiirangud või personaliprobleemid teie otsuseid, mida te teete oma kakskeelse Montessori programmi loomisel või täiustamisel?
- Kuidas integreerida laste esimene keel (L1) austusväärset, seades samal ajal prioriteediks sisuka teise keele (L2) kasutamise?

- Milliseid strateegiaid võiksite kasutada, et tagada, et kõik lapsed, sõltumata nende sisenemisest või varasematest keelelistest kogemustest, tunneksid end toetatuna ja kaasatuna kakskeelses keskkonnas?
- Kui mõtlete Lucy ja enda teekonnale, siis millised pikaajalised püüdlused ajendavad teid pühendumata tugeva ja jätkusuutliku kakskeelse Montessori kogukonna loomisele?

5. Õppetööväliste tundide läbiviimine

Eeldades, et ollakse pühendunud kõigi haridusalaste püüdluste kvaliteedile, nõuab mis tahes lisaprogrammi läbiviimine juhtimist ja programmitööd. See oli ka Lucy kogemus rikastamisprogrammiga (erialaklassid nagu muusika, teatri jne), mis käis Montessori Córdoba algklasside ja lastemaja programmide esimestel aastatel. Uue kooli haldusmeeskond on sageli vähenenud ja pingeline, kuna piiratud ressursid on suunatud lastele vajaliku klassijuhatajate ja assistentide toetuse pakkumisele. Õppetööväliste teenuste osutamisega seotud lisakoormus jättis Lucyle puudu piisavalt aega, et keskenduda soovitud kvaliteediga programmide ettevalmistamisele. Pärast seda, kui kool lõpetas järk-järgult nii inglise keele kooli kui ka rikastamisprogrammi, on nende töö muutunud ühtsemaks ja ammendavamaks; siiski oli selliste algatuste kaasamine oma koht, kui programm oli noor, järgmistel põhjustel:

- a) Nad andsid rahalist toetust uue haridusprojekti esimestel kõhklevatel aastatel*
- b) Nad võimaldasid töötajatel töötada erinevates valdkondades, kui Montessori programmis ei olnud piisavalt tööd, et tagada kõigi täistööajaga lepingud.*
- c) Laste osaline osalemine Montessori-programmide rikastamisprogrammis aitas vabastada aega, et juhendajad saaksid luua uusi ettevalmistatud keskkondi nullist.*
- d) Õppetöövälised keeletunnid andsid koolile teadmisi ja vahendeid keeleõppeks, mida nad muidu ei oleks ehk esmatähtsaks pidanud.*
- e) Keeleõpetusega tegelevad töötajad hakkasid tundma huvi Montessori vastu ja omandasid Montessori-koolituse, aidates leida sobiva profiiliga kohalikke kandidaate kakskeelsesse Montessori-programmi.*

Teisel aastal avas Lucy kaks täiskohaga väikelaste kogukonda ja Nido; seejärel, 2016. aastal, said pered ja kooli töötajad motivatsiooni tagada laste tulevik kakskeelses Montessori koolis, luues lastemaja ja algklasside programmi. Miks avada lastemaja ja algklasside programm samaaegselt? Kohalik kultuuriline omapära tähendab, et harva valivad pered 3-aastastele lastele kooli, ilma et neil oleks kindlustunne, et nad jätkavad vähemalt Elementaariumi lõpuni.

Pärast tähelepanekuid, et inglise keele immersiooniprogramm töötas hästi väikelaste puhul, kes tunnevad end hästi nii inglise kui ka hispaania keele kontekstis, ei olnud kahtlust, et lastekodu peaks olema imbumisprogramm, mis järgib väikelaste kogukonda. Sel viisil saaks programm täielikult ära kasutada lapse usumatut võimet imeda keelt loomulikult viisil oma keskkonnast selles arenguetaapis.

Koolil oli vaja leida rohkem kakskeelseid Montessori-pedagooge, kes oleksid meie lastele eeskujuks. Kool oli juba sõlminud lepingu lastekodu juhendaja ja assistendiga, kuna nad olid töötanud väikelaste kogukonnas. Alati oli palju raskem leida 0-3 juhendajaid kui 3-6 juhendajaid!

6. Meie kakskeelse lastemaja programmi esimesed aastad

Lastemaja loodi keelekümbeluskonnana, kuid kool seisis siiski silmitsi dilemmadega. Näiteks selgus peagi, et kirjutamise ja lugemise plahvatus ei järginud seda kurssi, mida paljud juhendajad olid oma diplomiõppes oodanud. Pole raske mõista, miks: kuigi näiteks 4-5aastane laps, kes on koolis olnud ingliskeelses keskkonnas, võib inglise keelt mõista ja isegi toota, ei ole tema sõnavara siiski nii ulatuslik kui kodukeeles.

Oli selge, et Montessori standardse keelekorralduse ja ootuste osas tuleb teha kohandusi. Meeskond asus uurima ja oli õnnelik, et töötas juhtiva juhendaja, kellel oli kogemusi teises rahvusvahelises kakskeelses Montessori koolis ja kellel oli häid ideid, mida saaksime kasutada sõnavara arendamise toetamiseks klassis. Siiski tuli teha raskeid otsuseid, sest lisaaeg keeleesitlusteks tähendas vähem aega muudeks esitlusteks.

Kuna kõik õppekava valdkonnad paeluvad lapsi, on masendav tunne, et ei ole piisavalt aega, et nautida kogu klassiruumi materjale. Lõpuks pakkus kool selle kompenseerimiseks lastemaja jaoks teist lühikest töötükki pärast lõunasööki ja mänguaega. Nad soovivad peredele, kelle lapsed on 5+ vanuses, seda võimalust valida, kuid see ei olnud kohustuslik. Juhendajad on aeg-ajalt soovitanud perele seda võimalust, kuid lõppkokkuvõttes on see pere enda otsus. Asjaolu, et haridus ei ole Hispaanias kohustuslik kuni 6. eluaastani, mõjutab mõnede vanemate suhtumist sellesse etappi Hispaania kontekstis. Huvitaval kombel tähendab see seda, et kooli tulevad mõnikord hilisemad algajad, kellel on vähe või üldse mitte mingit kokkupuudet lugemise ja kirjutamisega mis tahes keeles.

Lastemaja programmi teisel aastal otsustas kool, et klassiassistent, kes on kvalifitseeritud hispaania keele õpetaja, esitab keelejärjekorra hispaania keeles mõnede hilistele algajatele, kellel puudus sõnavara, et inglise keeles järjejärgiga tutvuda. Järgmisel aastal läksid need lapsed üle põhikooli, kus neil oli täielik juurdepääs hispaaniakeelsetele aladele ja esitlustele. Kuna teistel lastel ei olnud sel ajal lastemajas sellist profiili, ei pühendanud nad tõesti ruumi ega aega hispaania keele ala täielikuks ettevalmistamiseks lastemaja klassiruumis. Meeskond usub jätkuvalt, et kui laps alustab immersiooniprogrammi enne 5. eluaastat, saab ta piisavalt aega kulutada sõnavara arendavatele esitlustele, et olla võimeline tutvustama inglise keeles lugemis- ja kirjutamisjärjekorda. Lastel, kes ei kuulu sellesse profiili, on nüüd individuaalsed keelelised eesmärgid nende spetsiaalses individuaalses keelekavas, mida arutatakse hiljem.

Kõik see ütles, et enamik lapsi, kes töötavad teises keeleprogrammis, sisenevad algkooliprogrammi vähenenud edusammudega teises keelejärjekorras, võrreldes tüüpilise saavutusega programmis, mis oli ühekeelne.

Kui lapsed liiguvad lastemajast algklassidesse, ei ole neil nii lihtne juurdepääs kosmilisele õppekavale, kuigi nende teine keel on hästi arenenud. Nad vajavad vähemalt esimestel aastatel algklassis täiendavat toetust ja kohandusi. See on midagi, millega kogu kogukond on pidanud leppima. On aidanud meeles pidada, et kakskeelsus on lapse jaoks loomulik areng ka immersioonis, nii et keskkond ei ole kunstlik, vaid järgib Montessori põhimõtteid, pakkudes igale lapsele vajalikku toetust ja kohandusi, mida ta vajab oma ettevalmistatud keskkonnas edukaks toimetulekuks.

7. Meie kakskeelse algkooliprogrammi esimesed aastad

Kool kuulutas välja, pidas intervjuud ja võttis tööle algklasside giidi. Esimese kolme aasta jooksul vahetasid nad selles keskkonnas juhte ja assistente, kuna nad jälgisid mõju arengule ja kahe keele õppimise dünaamikat. Meeskond vajas aega, et kasvada, et mõista raskusi ja leida parimad lahendused, võttes samas arvesse mitte ainult mõlema keele arengut, vaid ka laste terviklikke arenguvajadusi. Samm-sammult töötasid nad välja töölevõtu- ja koolituspoliitika, et toetada kavandatud elementaarkeskonna loomist. Siin on kirjeldatud meeskonna kogetud vaatlus- ja õppimisetappe.

Algklasside programmi esimesel aastal olid lapsed segunenud: mõned oskasid inglise keelt, mõned olid väheste teadmistega ja mõned olid ilma eelneva kokkupuuteta. Lisaks oli rühm väike ja kooli rahalised vahendid olid piiratud, mis võimaldas kasutada ainult ühte algklasside juhendajat. Nad alustasid ingliskeelse giidiga, kellel oli mõningane hispaania keele oskus. See etapp tõi kiiresti esile konkreetse giidi oskuste profiili olulisuse: Selgus, et roll nõuab lisaks keeleoskust, kogemust ja teadmisi töötamisel erineva keeleoskusega lastega ning mõningast arusaamist teise keele arengust.

Seda mõistes otsustas kool vaatamata rahalistele piirangutele, et keskkonda on vaja kahte täiskasvanut: ühte ingliskeelset ja ühte hispaaniakeelset. Eelkõige inglise keele kõneleja pidi omama eelnevat kogemust ja teadmisi teise keele omandamise alal. Järgmise kahe aasta jooksul rakendasid nad kaasjuhendaja mudelit, kus kumbki juhendaja vastutas konkreetsete õppekava valdkondade eest. Kooskõlas kohalike eeskirjadega õpetati hispaania keelt, loodusteadusi, ajalugu ja geograafiat hispaania keeles, samal ajal kui inglise keelt, matemaatikat, geomeetriat ja täiendavaid aineid õpetati inglise keeles.

Aja jooksul täheldasid töötajad murettekitavat suundumust: lapsed kaldusid loomulikult täiskasvanute poole, kes rääkisid nende emakeelt. See oli arusaadav, kuid tekitas probleeme teise keele eesmärkide saavutamisel ja tõeliselt integreeritud õppekava loomisel. Kuigi hispaania keele oskajad olid sügavalt seotud suurte õppetundide ja kosmilise õppekavaga, keskendusid nende töövalikud sagedamini

hispaania keele valdkondadele. See eelistus oma emakeele suhtes laienes ka igapäevasele toetusele, mida täiskasvanud keskkonnas pakkusid; hispaania keele juhendaja oli esmane kontaktisik. Kuna rahuõpetus oli integreeritud igapäevase suhtlemisega, viis see dünaamika selleni, et Montessori algklassiprogrammi kaks põhisammast (kosmiline ja rahuõpetus) olid valdavalt hispaania keeles. Kuigi see oli asjaolusid arvestades mõistlik, takistas see eesmärki edendada kakskeelsuse taset, mis võimaldaks lastel soovi korral jätkata edasist haridust inglise või hispaania keeles.

Meeskond seisis kriitilise otsuse ees: kas nad peaksid kohandama oma keele-eesmärke või muutma oma keelemudelit? Selgus, et Montessori põhimõttest kinnipidamine, mis lubab lastel oma tööd ise valida, ei võimaldaks inglise keele arengut nende eesmärkide saavutamiseks vajalikule akadeemilisele tasemele. Kuigi tekkis kiusatus vähendada keelealaseid eesmärke, jäid nad oma rahvusvahelisele visioonile kindlaks ja Lucy otsustas oma mudeli ümber mõelda.

Lucy otsustas, et elementaarsed juhendajad hakkavad kogu õppekava inglise keeles läbi viima, mida toetavad assistendid, kes suhtlevad samuti inglise keeles, jäljendades sellega imikute kogukonnas ja lastemajas kasutatavat immersioonimudelit. Kogu koolis edendatakse teise keele (inglise keele) kasutamise kultuuri. See üleminek viidi järk-järgult kooskõlla äsja kehtestatud poliitikaga võtta tööle kohalikke talente. Kool hakkas tööle võtma juba kogukonnas elavaid ingliskeelseid inimesi, esialgu assistentidena, ning plaanis oli rahastada nende diplomiõpet.

Selle visiooni elluviimiseks kulus umbes kolm aastat. Nüüd on igas algklassiruumis ingliskeelne AMI koolitatud juhendaja, kes on asunud Córdobasse ja keda toetavad ingliskeelsed assistendid, kes on ühtlasi kvalifitseeritud hispaania algkooliõpetajad. Assistendid ja lapsed suhtlevad ainult inglise keeles, välja arvatud hispaania keele õppetundide ja järeltöö ajal. Selle tulemusena on lapsed harjunud töötama ja tegutsema klassis inglise keeles.

Hoolimata sellest katsetamise ja eksimuste protsessist on tänapäeval koolis kõige ilmsemalt näha tõelist kakskeelsuse kultuuri.

Peatuge ja mõtisklege

- Kuidas tasakaalustada soov pakkuda õppekavaväliseid tegevusi ja vajadus säilitada oma Montessori klassis kvaliteetne kakskeelne keskkond?
- Milliseid konkreetseid kohandusi või lisavahendeid võiksite kasutusele võtta, et toetada lapsi, kes tulevad teie kakskeelsesse programmi hilja ja kellel võib olla piiratud kokkupuude keelega L2?
- Kuidas saab käsitleda laste loomulikku kalduvust kasutada oma emakeelt, edendades samal ajal mõtestatud süvenemist teise keelde?
- Kuidas määrata personali- ja keeleplaneerimise üle järele mõeldes kindlaks kõige tõhusama lähenemisviisi, et luua sidusat kakskeelset kultuuri kõigil kooli tasanditel?

8. Kakskeelsuse kultuuri ettevalmistamine

Kool kaalus hoolikalt iga suhtlusvaldkonda, tehes otsuseid, mis põhinevad kogemustel ja teadmistel, rõhutades samal ajal võrdsust ja kaasamist nii keelte kui ka nende kõnelejate jaoks.

8.1. Täiskasvanud suhtlevad täiskasvanutega

Lastele kakskeelsuse modelleerimiseks julgustas kool täiskasvanuid kasutama oma loomulikku suhtluskeelt, kuid eelistas võimaluse korral ingliskeelset suhtlust klassimeeskonna liikmete vahel. See suurendas laste loomulikku kokkupuudet inglise keelega nende keskkonnas. Nende suhtlemissuuniste kajastamiseks loodi suhtluspoliitika, mis integreeriti kooli keelepoliitikasse.

Meeskond tunnistas ka seda, kui väärtuslik on, et lapsed jälgivad täiskasvanuid kui arenevaid kakskeelseid inimesi. Kuna nad ise arendavad kakskeelsust, julgustab lapsi keeleõppes püsima, kui nad näevad täiskasvanuid, kes on valmis tegema vigu ja harjutama teisi keeli.

8.2. Suhtlemine vanematega

Peamine suhtluskeel lapsevanematega on hispaania keel, mis peegeldab valdavalt ühekeelset kohalikku kogukonda. Kuigi enesekindlad ingliskeelsed vanemad võivad kasutada inglise keelt, on nad siiski vähemuses. Praktilistel ja kaasavatel põhjustel eelistatakse hispaania keelt sellistes kontekstides nagu koolivärava vestlused või kirjalik organisatsiooniline teabevahetus:

- Hispaania keel tagab kaasatuse.
- Haldusressursid ei ole piisavad iga teatise tõlkimiseks.
- Pered, kes on sageli väga tundlikud oma lapse igapäevaste tõusude ja mõõnade suhtes, saavad kasu selgest suhtlemisest.
- Tõhus haridus Montessori põhimõtete kohta peaks olema kättesaadav kõigile peredele.

Kuigi mõned giidid kasutavad lapsevanematega inglise keelt, võivad aeg-ajalt tekkida arusaamatused, kuna mõlemad keeled ei ole piisavalt ladusad.

8.3. Lastega suhtlevad täiskasvanud

Prioriteet on suhelda lastega inglise keeles, kuigi teatud tingimustel tehakse erandeid:

Heaolu on prioriteet: Kui laps on emotsionaalne ja vajab rahustamist või juhendamist, on esmatähtis mõistmine. Hispaania keelt võib kasutada, kui täiskasvanu oskab seda keelt, või võib sekkuda mõni teine hispaania keelt kõnelev täiskasvanu. See erand ei

tohiks siiski muutuda vaikumisi vastuseks, sest igapäevastes, reaalsetes olukordades on inglise keele järjepidev kasutamine vajalik keeleoskuse kõrge taseme saavutamiseks.

Lapsed, kes lähevad meie kooli: Lapsed, kes on kooli sisse tulnud, saavad kohanemisperioodi jooksul toetust nende eelistatud keeles. Kui võimalik, määrame nende keeleoskusega töötaja, et hõlbustada sidemeid lastele, kelle emakeel ei ole hispaania ega inglise keel, kuid kelle emakeeleks ei ole hispaania ega inglise keel.

Individaalsed keelekavad Eriliste keeleliste vajadustega lapsi või neid, kes on kakskeelsele programmi hilinevad, toetatakse individuaalsete keelestrateegiate abil, mida on üksikasjalikult kirjeldatud nende individuaalsetes kavades.

8.4. Lastega suhtlevad lapsed

Kooli prioriteediks on, et lapsed arendaksid suhtlemisoskust kõigis keeltes. Meeskond teadis, et hispaania keele kasutamise keelamine takistaks loomuliku oskuse arengut, seega töötasid nad välja lähenemisviisi, mis soodustab inglise keele kasutamist, ilma et loobuksid hispaania keele loomulikust kasutamisest saadavast kasust.

Kuigi enamik laste vahelist suhtlust toimub loomulikult hispaania keeles, on strateegiad, millega julgustada spontaanset ingliskeelset suhtlust, järgmised:

- Rahvusvahelistest peredest pärit laste registreerimise hõlbustamine ja soodustamine lühiajalise paigutuse toetamise poliitikaga.
- Mängude ja tegevusplaatide pakkumine, mis julgustavad üksteist inglise keelt kasutama.
- Tehnilised olukorrad, kus täiskasvanud või lapsed, kellel on kõrge inglise keele oskus, alustavad vestlusi või tegevusi. See seab vestluse või tegevuse keelelised ootused, keelamata seejuures loomulikku kalduvust hispaania keele poole.

9. Eriolukorrad ja erandid

Kool tunnistas vajadust kohandada keelealaseid eesmärke vastavalt olukorrale ja individuaalsetele vajadustele. Esialgu ei saanud eeldada, et lapsed, kes ei olnud viieaastaseks saanud, saavutaksid sama head inglise keele oskust kui varem alustanud eakaaslased. Kuigi ideaalne kakskeelne programm areneb koos lastega, pidi kool elujõulisuse tagamiseks ja kogukonna vajaduste rahuldamiseks aktsepteerima hilisemaid õpilasi.

9.1. Esimesed aastad ja hilisemad uustulnukad ilma teise keele oskuseta

Lucy nägi ette, et meie kakskeelse programmi esimestel aastatel tuli keelealaseid eesmärke algklasside õpilaste jaoks kohandada. Me ei saanud eeldada, et lapsed, kes ei alustanud programmis enne 5. eluaastat, jõuavad samale tasemele, mida me oma

lastele tulevikus ette nägime, neil oleks eelis omandada inglise keel lastemaja ajal ja eelistatavalt väikelaste kogukonnas.

Ideaalis peaks programm kasvama koos oma lastega. See tähendab, et kui kakskeelne algklasside programm algab, täitub see järk-järgult lastekodust ülespoole liikuvate lastega. On selge, et see on ideaalne mitte ainult keeleoskuse ettevalmistamiseks, vaid ka elementaarkeskonna loomiseks lastele, kes on Lastekodu läbinud ja omandanud seal muud hästi arenenud oskused.

Montessori Córdoba jaoks oli aga reaalsus see, et nad pidid majanduslikel ja ühiskondlikel põhjustel vastu võtma üle 5-aastaseid õpilasi. Nad teadsid, et Montessori programmi hiljem kui 4-aastaselt sisenev laps on veel täis potentsiaali ning tõenäoliselt on ta programmis väga õnnelik ja edukas. Meeskond teadis siiski, et nende hiliste alustajate nõuetekohaseks toetamiseks tuleb kohandada oma ootusi keelekasutuse ja keeleoskuse osas ning kaaluda, kuidas see mõjutab nende suhet kogu koolikeskkonnaga ja nende juurdepääsu tööle kõigis valdkondades. Et anda eduka töö ja keskkonnale juurdepääsu toetamiseks mõeldud kohandustele ametlik struktuur, otsustas Lucy luua hilinevad algajatele, kellel puudus varasem kokkupuude inglise keelega, individuaalse keeleõppe kava, milles määratletakse konkreetset vajadused ja toetusstrateegiad ning millega vormistatakse kogu kogukonna, sealhulgas lapse perekonna ootused.

9.2. Individuaalsed keelekavad

Ühekeelsete hispaania keele kõnelejate puhul on vanus, mida loetakse "hiliseks registreerimiseks", kehtestatud 5+ vanus, kuigi on tunnistatud, et kasu laste igakülgele arengule, eriti keelearengule, on seda suurem, mida varem nad programmi sisenevad. See vanusepiir annab töötajatele ja peredele suuniseid lapse potentsiaalse arengu ja võimaliku täiendava toetuse vajaduse kohta.

Lucy koostas individuaalse keeleõppeplaani esimese versiooni, mida kasutatakse nende laste eesmärkide ja edusammude individuaalseks kohandamiseks, jälgimiseks ja jagamiseks, kes on kakskeelsesse programmi "hilja" sisse kirjutatud, ning laste puhul, kellel on muid keelearengut mõjutavaid hariduslikke vajadusi, ning nende edusammude jagamiseks. See dokument aitas tagada, et lapse elus olevate täiskasvanute, nii õpetajate kui ka perekonna ootused oleksid kooskõlas ja realistlikud, arvestades iga lapse potentsiaali ja koolis veedetud aega.

Dokument oli kavandatud nii, et eesmäärke saab aja jooksul kohandada vastavalt teise keele omandamise edusammudele. Keeleõpe on väga individuaalne; mõned lapsed toovad kasvava keeleoskuse kiiresti väliselt esile, teised aga sisendavad oma tööd aastaid ja näitavad siis äkki oma oskusi plahvatuslikult.

Need individuaalsed eesmärgid on olnud meeskonnale kasulikud juhised, eriti esimestel aastatel. Kooli kümnnendat aastapäeva tähistades on inglise keele oskuse tase kogu koolis üldiselt väga hea; see omakorda propageerib kakskeelsuse kultuuri, kusjuures spontaanne teise keele kasutamine suureneb aja jooksul.

Alguses otsustasid lapsed vabatahtlikult rääkida inglise keelt ainult nende kogukonna ingliskeelsete täiskasvanutega. Nüüd täheldavad töötajad, et paljud lapsed kasutavad inglise keelt või translingvistika kasutamist, et parandada suhtlemist täiskasvanute ja eakaaslastega oma töös ja igapäevaelus. Sel viisil täheldas meeskond, et väljakujunenud kakskeelne kogukond parandab keeleõpet. Esimesed aastad nõuavad palju teadlikku pingutust ja vastupanu ületamist, kuid kogu töö ja kannatlikkus tasub end ära; lõpuks imendub kultuurimuutus kogukonna identiteeti.

Lucy ja meeskonnal on veel palju asju, mida nad tahavad parandada, ja kuna tegemist on arenguprogrammiga, peaks see alati nii olema. Siiski naudivad nad nüüd oma jõupingutuste tulemusi, mis on saavutatud kakskeelse programmi loomisel. Tõelist rõõmu ja lootust pakub näha, kuidas lapsed, kes on koolis käinud varasest lapsepõlvest alates, muutuvad enesekindlateks kakskeelseteks lasteks. On nii rahuldust pakkuv teadmine, et lisaks kõigi Montessori hariduse suurepärase hüvede jagamisele oleme avanud nende ukse maailmale veidi laiemalt.

Peatuge ja mõtisklege

- Kuidas te edendate mõlema keele õiglast esinemist ja kasutamist personali ja laste seas, tunnustades samas igaühe mugavust ja keeleoskuse taset?
- Kuidas saate kohandada oma suhtlust peredega, et säilitada kaasavus, eriti kui enamik lapsevanemaid räägib teist kodust keelt?
- Kuidas tasakaalustate hilisema registreerimise puhul realistlikke ootusi keeleoskuse omandamiseks ja mõtestatud integreerumist laiemasse kakskeelsesse kogukonda?
- Milliseid pidevaid strateegiaid te kasutate individuaalsete keelekavade jälgimiseks ja kohandamiseks, et tagada iga lapse vajaduste rahuldamine tema kasvades kakskeelses Montessori-keskkonnas?

1.b. Juhtumiuuring: katse ja eksitus Madrid Montessoris

Sisu

Keelepoliitika ajalugu

Esimene etapp: idanemine 2005-2006

Ühetoaline koolimaja

Madridi sotsiaal-keeleline kontekst umbes aastatel 2005-2010

Teine etapp: istikud 2007-2009

Õpetajate profiilid, täiskasvanutele suunatud kohandused

Reisimine võimaluste uurimiseks

2008-2009, otsustav ja kiire kooliaasta

Kolmas etapp: meie noorpõlvemaastad: 2010-2012

Emakeele roll väikelaste hariduses

Algklasside programmi käivitamine

Neljas etapp: väike puu 2013-2015

Jätkuv pinge "kakskeelse unistuse" ja Montessori filosoofia vahel

Viies etapp: küps puu 2016-2018

Epiloog: 2018 - praegu

Kontakt

Peamised järeldused

- Isiklikud ja ametialased asjaolud kujundasid nägemuse väikesest kakskeelsest Montessori-keskkonnast.
- Laste erinevad kodused keeled näitasid, kui keeruline on tasakaalustada L1 ja L2 keeled sotsiaalse integratsiooni saavutamiseks.
- "Ühe toa koolimaja" lähenemisviis tõi esile praktilisi probleeme ja rõhutas kasvatusliku, mitmeaastaste lasteasutuste väärtust.
- Varajane rõhuasetus inglise keele süvendamisele ajendas uurima täiendavalt kakskeelse hariduse mudeleid ja nende piiranguid.

Katse ja eksitus Madrid Montessoris: keelepoliitika ajalugu

Kui ma esimest korda istusin maha, et kirjutada selle kooli "päritolulugu", kujutasin ette metafoori puust, mille juured esindavad teatavaid väärtusi ja inimesi, kes kujundasid minu nägemust sellest, milline peaks olema väikelaste haridus - mõned neist on teile tuttavad inimesed nagu Maria Montessori, Paula Polk Lillard, Rebeca ja Mauricio Wild ... ja teised, keda te ei tea, on minu intellektuaalsed ja vaimsed kaaslased: sõbrad, õpetajad ja mentorid.

Pärast minu tütre Olivia sündi 2003. aastal tulid minu ellu uued sõbrad - naised ja mehed, kellel olid samuti umbes samas vanuses lapsed, kes kohtusid sünnituseelses rühmas ja teised pargis. Kuna mitmel meist ei olnud peret Madridis, kus me elasime, läheduses, jagasime erinevaid kogemusi ja rääkisime palju lapsevanemaks olemisest. Regulaarselt loeti ja refereeriti raamatuid, milles kirjeldati kiindumusliku kasvatus ja vägivaldliku suhtlemise meetodeid. Usun, et need sõbrad, raamatud, mida me lugesime ja arutasime, andsid Madridi Montessori kooli "seemned", mis hakkasid idanema 2004-2005. aasta lõpus.

Esimene etapp: idanemine 2005 - 2006

Milestones:

- projekti käivitamine
- erinevate L1- ja L2-keelega laste klassi sotsiaalsete ja hariduslike probleemide avastamine.
- kakskeelse hariduse mudelite tundmaõppimine

Keele eesmärgid: Kahe keele vaheline tasakaal

Õppemudel: Inglise keele süvendatud õpetamise mudel: inglise keel

Idanemisprotsess kiirenes, kui sattusin oma elus kahekordsesse ummikseisu: tööalane ja isiklik ebakindlus. Ma olin algselt pärit New Yorgist, kus ma tegin oma õpinguid Columbia Ülikoolis, kuid olin elanud Madridis umbes viis aastat - esimest korda tuln siia, et teha uurimistööd oma doktoritöö jaoks, mis oli Havanna, Kuuba kultuurilugu. Madrid pakkus Manhattani asemel atraktiivset alternatiivi, et jätkata oma uurimistööd ja kirjutamist. Samal ajal, kui olin oma doktoritööd lõpetamas, jäin rasedaks ja mulle pakuti huvitavat töökohta Maailma Terviseorganisatsiooni tervishoiupoliitika osakonnas Madridis. See ametikoht oli mitmes mõttes ideaalne, sest see oli osalise tööajaga ja võimaldas mul emaks saamisega kohanedes jätkata oma kirjutamist ja teadustööd.

2005. aastal, kui Oli oli 2-aastane, otsustas WHO oma Madridi kontori sulgeda. Ma välistasin kiiresti võimaluse saada rahvusvaheliseks bürokraadiks ja kuigi ma püüdsin leida akadeemilisi töökohti USAs, ei paistnud silmapiiril midagi atraktiivset. Samal ajal hakkasin vaatama Madridi lasteaedu ja koole ning olin šokeeritud sellest, kui ühtlane oli pakkumine. Ameeriklasena üllatusin ka, et kolmeaastane laps alustab kooli täispäevaga. Hakkasin rääkima teiste, enamasti

välismaalastest emadega, kes olid samuti huvitatud sellest, et pakkuda oma lastele koolikogemust vähem institutsionaalses keskkonnas.

Väikese kooli asutamise idee hõljus mu peas ja pakkus lahendust minu töö- ja eraelu dilemmale. Väike lasteaed tundus teostatav, sest tundsin teisi Madridi kesklinnas elavaid emasid, kes samuti otsisid ingliskeelseid haridusvõimalusi väiksemas ja hoolsamas keskkonnas.

Hakkasin uurima varajase lapsepõlve haridust. Kui lugesin rohkem Maria Montessorist ja tema arusaamade rakendamisest inimese arengus ja kasvatuses, oli valik lihtne. Kui ma kavatsesin oma tütre ja teiste sarnaselt mõtlevate vanemate jaoks väikese kooli asutada, siis pidin see järgima Montessori meetodit. Minu jaoks olid tema arusaamad ja uuendused üldtunnustatud. Kuna väikelaste kasvatus ei olnud minu eriala, hindasin seda meetodit, mis oli olnud kasutusel juba 100 aastat, mitte kõige uuem moeröögatus.

Ma teadsin algusest peale, et ma võtan tööle Montessori-koolituse saanud õpetaja või õpetajad, kes oleksid klassis, ja et ma hakkain haldamisega tegelema. 2006. aasta alguses juhtus kaks juhuslikku asja: Mulle pakuti kohta rahvusvahelise ettevõtte Deloitte poolt pakutaval kursusel *Creación de empresa* ja kiire kinnisvaraotsing näitas, et minu ühetoalise koolimaja jaoks tundus ideaalne asukoht.

Ühetoaline koolimaja

Kogu maailmas on lapsi õpetatud ja õpetatakse jätkuvalt mitmeaastastes rühmades, mis tahes ruumides, mis on kättesaadavad. Ameerika Ühendriikides oli 19. ja 20. sajandil maapiirkondades elavate laste põhihariduse lühendiks "ühe toa koolimaja". Ameerika Ühendriikides oli ühe toaga koolimajadel ka äratuntav arhitektuurne kujundus. Meie esialgsed ruumid Madridis Calle Raimundo Lulio, 10 kajastasid seda rahvakunsti olulisel määral - kolm kõrget "kirikulaadset" akent ääristasid peamist pikka ristkülikukujulist klassiruumi, isegi omapärane puidust välisukse väikeste klaasidega tuletas mulle meelde ühe toa koolimaja.

Avasime oma ukse 2006. aasta septembris 13 lapsega (vanuses 2,5-3,5 aastat) ja kahe õpetajaga - üks Montessori-koolituse saanud ühekeelne Austraalia õpetaja ja kakskeelne hariduspsühholoog Dominikaani Vabariigist. Meie algne missioon oli pakkuda väikestele lastele sõbralikku ja hoolitsevat kohta, kus nad saaksid veeta mõned tunnid päevas väljaspool oma kodu Madridi kesklinnas.

Olin otsustanud, et koolis kasutatakse inglise keelt, kuid hakkasin selles otsuses kiiresti kahtlema, kui nägin esimese aasta jooksul sotsiaalset dünaamikat. Enamus lapsi domineeris inglise keeles, mistõttu hispaaniakeelne vähemus oli tõrjutud ja rühm tervikuna ei olnud sotsiaalselt integreeritud. Hakkasin pidama pikki vestlusi assistendiga, kes oli pärit Dominikaani Vabariigist, kuid oli õppinud oma suurepärase inglise keele, käies Ameerika koolis oma lapsepõlve lähedal, ning tutvusin ka ühe emaga, kes registreeris oma tütre ja kellel juhtus olema doktorikraad kakskeelses hariduses ning kes oli töötanud kakskeelsetes koolides New Yorgis. Nende abiga sain tutvuda erinevate kakskeelse hariduse mudelitega ja teguritega, mis mõjutavad ühe valimist teise kasuks.

Madridi sotsiaal-keeleline kontekst umbes aastatel 2005-2010

Arvesse võeti selliseid asjaolusid nagu laste ja nende perede keelelised profiilid ning sihtkeele staatus ühiskonnas, kus kool asub. Neil esimestel aastatel oli umbes 60% lastest inglise keelt kõnelevate vanemate ja ülejäänud 40% olid pärit hispaaniakeelsetest kodudest. Sel ajal rääkis Madridis väga väike osa hispaanlastest inglise keelt ja linn ise ei tundunud väga rahvusvaheline, ehk teisisõnu, selle koha sotsiaal-keeleline kontekst oli hispaania keeleline. Kogu kohalik meedia oli hispaaniakeelne ja rahvusvahelised filmid (mida näidati televisioonis) olid dubleeritud ning ainult üksikud kinod näitasid filme "versión original" või V.O. keeles koos subtiitritega. Dublitseerimist pean ma nüüdseks tugevaks näitajaks ühiskonna "avatusele" mitmete keelte ja kultuuride suhtes.

Arvestades, et sel ajal domineerisid nii inglise kui ka hispaania keeled, jõudsin järeldusele, et kakskeelsuse mudel on 2. õppeaastal kõige mõttekam. Kuna me olime väike rühm, oli võimalik suhelda vanematega mõlemas keeles ja esimesel aastal oli koolis töötavate täiskasvanute ühine keel inglise keel.

Esimesel 2006-07. õppeaastal oli mul ka õnne tutvuda Leonor Marchiga, hispaania emaga, kes oli oma vanema tütre kooli registreerinud. Pärast oma teise tütre sünni samal talvel pöördus ta minu poole, et osaleda koolis. Hakkasime regulaarselt kohtuma ja leidsime loomuliku sarnasuse nägemuse ja temperamendi poolest. Leonorist sai lahutamatu osa probleemide lahendamisest ja lahendamisest, mis on iga ühe toa koolimaja lahutamatu osa.

2008. aastal sai temast ametlikult minu partner ja kooli kaasomanik.

Peatuge ja mõtisklege

- Kuidas võivad kohalikud hoiakud ja tavad keeleõppega seoses mõjutada seda, kuidas te oma klassiruumis mitut keelt kasutusele võtate või tasakaalustate?
- Milliseid strateegiaid võiksite kasutada, et tagada, et erineva koduse keelega lapsed üksteist sotsiaalselt toetaksid, mitte ei välistaks?
- Kuidas kohandate oma Montessori-keskkonda või esitlusi, et vastata iga lapse ainulaadsele kahe- või mitmekeelsele profiilile?
- Kuidas te otsustate, kas keelekümblus või kakskeelne lähenemine on teie laste ja perede jaoks sobivam?
- Kuidas kujundavad teie ametialased ja isiklikud kogemused teie nägemust kakskeelsest Montessori programmist, kui te mõtisklete oma teekonna või klassiruumi üle?

Teine etapp: seemnepuu 2007 - 2009

Milestones:

- suuremate ruumide leidmine; seaduslikuks tunnistamine
- inglise ja hispaania keele rolli määratlemine koolis
- laste vajaduste parem mõistmine

Keele eesmärgid: Kaks keelt ja nende kultuurid, keskendudes suulisele keelele.

Õppemudel: Kakskeelne. Kakskeelse juhi vahetamine ja kaasjuhid

Meie sõpruse alguses ütles Leonor mulle, et tema jaoks on väga oluline, et kool jätkaks põhikooliga. Olin rõõmus, et võtsin selle uue kohustuse enda peale, kui ma ei olnud üksi. Leonor võttis vastutuse meie kinnisvara otsimise eest - meil oli vaja suuremat ruumi, millel oleks iseseisev väliala, et mahutada algklasside programmi, mis meie algses asukohas puudus. Mina jäin vastutama üldjuhtimise, personali ja vanemate suhete eest ning me jagasime vastutust pedagoogiliste otsuste eest.

Tunnistasime, et otsus pakkuda kakskeelset õpikeskkonda oli tekitanud koolile märkimisväärse väljakutse: kaks Montessori-koolitatud õpetajat ühes klassis. See on parimates tingimustes keeruline, sest on raske leida kahte inimest, kelle stiilid täiendavad teineteist ning kellel on küpsust ja suhtlemisuskust, et jagada nõudlikku tööd. Meie jaoks oli see veelgi keerulisem, sest Hispaanias puudusid tol ajal Montessori-koolitusprogrammid ja selliste programmide vähesus hispaaniakeelses maailmas üldiselt. Meie esimesed koolitatud juhendajad tulid Londonist.

Õpetajate profiilid, täiskasvanutele suunatud kohandused

Lühikese aja jooksul katsetasime mitmete erinevate õpetajatega - mõned neist olid Montessori-koolitusega, mõned haridusliku taustaga ja inimlike omadustega, mis meie arvates sobisid projektile. Kirjanduses, mida ma tol ajal lugesin, rõhutati keelelise eraldatuse tähtsust kakskeelses hariduses. Seega katsetasime hispaania- ja ingliskeelsete materjalide jaoks eri värvi riulitega. Kui meil oli kakskeelne juhendaja, kes oskas lastega mõlemat keelt kasutada, palusime tal vahetada keelt, mida ta kasutas vaheldumisi. See tekitas veidi segadust - nii õpetaja enda kui ka nende väikeste laste jaoks, kes üldiselt olid rahul vaid ühe keelega, nii et me katsetasime strateegiate abil, näiteks et ta kandis hispaania keele päevadel teatud salli.

Tagantjärele vaadates näen neid kohandusi täiskasvanu-kesksetena, sest ma ei olnud teinud seost laste korrataju vahel selles vanuses ja selle vahel, kuidas see võib mõjutada keele arengut. Eeldada, et 3- ja 4-aastased lapsed vahetavad ühe ja sama täiskasvanuga keelte vahel, ei olnud realistlik! Unistuseks oleks tol ajal olnud kahesuunaline immersioonimudel, kus oleks olnud inglise ja hispaania keele klass, kus lapsed vahetaksid nende vahel. Meil ei olnud selleks ruumi, nii et tegime kõik endast oleneva, et lapsed saaksid mõlemat keelt õppida.

Pole üllatav, et me täheldasime, et nad eelistasid tugevalt oma emakeelt ja suhtlesid rohkem giidiga, kes rääkis seda keelt. Teisel aastal liitus meiega üks kakskeelne, koolitatud Montessori-õpetaja ja ta märkas, et kui ta kutsus hispaania keele domineeriva lapse ingliskeelsele esitlusele, võis tekkida mõningane vastupanu ja vastupidi, kuid mis kõige tähtsam ja jällegi tagantjärele ei olnud üllatav, et lapsed ei kipunud oma L2-keelset tööd iseseisvalt riulilt võtma.

Reisimine võimaluste uurimiseks

Kuna see oli 2007-2008, ei pakkunud internet veel nii ulatuslikke ressursse iga teema kohta, mida me tänapäeval peame enesestmõistetavaks, nii et me tegime omavahel ajurünnakuid strateegiate väljatöötamiseks. Küllastasin Pariisis 20 aastat tegutsenud kakskeelset kooli, et jälgida, kuidas nad rakendavad kakskeelsust oma 3-6aastaste laste Montessori-keskkonnas. Kool kasutas kakskeelset mudelit, kus ühes klassiruumis oli kaks koolitatud juhendajat - üks rääkis inglise ja teine prantsuse keelt.

Oma tähelepanekutest ja muudest uuringutest sain teada, et kakskeelse hariduse mudelid sisaldavad mõnda meetodit laste keelte "jagamiseks". Paljudes traditsioonilistes koolides saavutatakse see eri õppeainete õpetamisega eri keeltes. Montessori Lastemajas ei tundunud selline lähenemine aga teostatav. Selle asemel tundus kahe koolitatud õpetaja olemasolu klassis olevat tõhus strateegia, et tagada mõlema keele võrdne esindatus.

Selles Pariisi koolis paluti vanematel valida, millisele keelele nende laps kõigepealt kirjaoskuse arendamisel keskenduks. Kuna kool teenindas ainult kuni kuueaastaseid lapsi, mõjutas seda valikut sageli selle põhikooli keel, kuhu laps edasi läheb.

Samuti uurisin 2007-2008 meie õiguslikke võimalusi elementaarprogrammi avamiseks. Meie suhtlus kohalike haridusasutustega (*Consejería de educación de la Comunidad de Madrid*) ei olnud olnud viljakas. Kui öelda, et ei olnud huvi midagi "väljaspool kasti" teha, siis on see alahinnatud. Meie päringu mittekäsitlemise õiguslikuks põhjuseks oli see, et 2005. aastal võeti vastu uued õigusaktid, mis edendasid nägemust, et iga uus kool peaks olema palju suurem kui meie ühe toa koolimaja mudel. Seega oli ametlik põhjus, miks me ei saanud saada Hispaania kooliks, see, et me olime uued ja väikesed.

Olime teadlikud Madridi rahvusvahelistest koolidest ja ameeriklasena võtsin kiiresti ühendust saatkonnaga, et teada saada, mis on vajalik selleks, et kooli Ameerika haridussüsteemis tunnustataks. Mulle öeldi, et väljaspool Ameerika Ühendriike asuva koolina võin valida, kas liituda mõne 7 akrediteerimisorganisatsiooni, mis akrediteerivad kõiki erakoole. Kuna ma olen idarannikult, oli lihtne valida Middle States Association, mille peakorter asub Philadelphias, ja ma küllastasin nende kontorit 2007. aasta juulis. Taotluse "kandidaatkooliks" saamiseks esitasime sama aasta sügisel.

2008-2009, otsustav ja kiire kooliaasta

Samal ajal kui me jätkasime kakskeelse hariduse tundmaõppimist, siis sel aastal ka:

- pressitud edasi meie kinnisvara otsinguga
- Leonor registreerus 3-6 AMI diplomikursusele.
- Ma sõitsin USA-sse, et küllastada Montessori algkooli programme.

Meie missiooni põhiaspekt oli hoida meie kool Madridi südames, kuid me teadsime algusest peale, et sobiva uue asukoha leidmine on keeruline. Tegelikult osutus see protsess isegi keerulisemaks, kui me eeldasime. Planeerimisega seotud probleemid, pidevalt kuum kinnisvaraturg ja linnas olevate kinnistute vähesus, mis sisaldasid väliruume, aeglustasid meie edasiminekut märkimisväärselt.

Selle aja jooksul olid meie tütre vananemas ja tagantjärele vaadates olid nende vajadused tõenäoliselt peamine põhjus, miks me püsisime isegi siis, kui väljavaated tundusid halvad. 2008. aasta sügisel sõitsin Ameerika Ühendriikidesse, et jälgida Montessori algkooli programme New Yorgi piirkonnas. Samal ajal alustasime intervjuude läbiviimist elementaarosakonna ametikoha kandidaatidega, hoolimata sellest, et meil ei olnud veel ruumi programmi jaoks.

Kuna me valmistusime tegema kompromisse nii ruumi kui ka asukoha osas, avastasime ootamatult võluva maja ideaalses naabruses. Antud juhul tuli kinnisvaraturu muutumine meile kasuks: maja oli juba mõnda aega turul olnud ja omanikud otsustasid selle lõpuks välja üürida. Märtsis 2009 allkirjastasime üürilepingu, millega kindlustasime lõpuks kodu meie kooli tulevikuks.

Pärast meeletut renoveerimist ja koristamist asusime elama Calle Henares, 13, mis on vaikne tupiktee Madridi elamurajoonis. Paljude puude ja lindude siristamise tõttu ei teakski, et oleme vaid kvartali kaugusel Calle Serranost, ühest Madridi peamistest tänavatest. Meil oli nüüd kaks lastemaju, oma mänguväljak ja köök. Jällegi oli kooli ema abi meie köögi sisseseadmisel väga oluline, et serveerida sooja, täisteratoitu, mahepõllumajanduslikke taimetoite koos täisterahapukalaleivaga, mida valmistatakse iga päev kooli köögis.

Peatuge ja mõtisklege

- Kuidas mõjutavad kohalikud eeskirjad ja kultuuriline kontekst teie otsuseid Montessori-keskkonna ruumide, personali ja keelemudelite kohta?
- Milliseid meetmeid saate võtta, et arvestada laste erinevaid keele-eelistusi, säilitades samal ajal sidusa kakskeelse praktika?
- Kuidas võiksite jääda avatuks ja loovaks uute ruumide või vahendite otsimisel, mis sobivad nii Montessori- kui ka kakskeelsete eesmärkide saavutamiseks?
- Kuidas tasakaalustate akrediteerimist ja ametlikku tunnustamist kaaludes haldusnõudeid oma haridusliku visiooni ja laste parimate huvidega?

Kolmas etapp: Meie istikute aastad: 2010 - 2012

Milestones:

- uutesse ruumidesse sisseseadmine, uute keskkondade avamine
- elementaarprogrammi alustamine
- inglise ja hispaania keele rolli määratlemine koolis: keskendumine kirjaoskusele
- õpetajate profiilide vastavusse viimine laste vajadustega

Keele eesmärgid: Kakskeelsus ja kakskeelsus

Õppemudel: Juhendaja, assistent

Kuna meie juured hakkasid kinnistuma, tuli meil neil aastatel palju kasvada. Neid iseloomustas teise 3-6 klassi avamine ja õpilaste arvu kahekordistamine, millele järgnes meie algklasside programmi lisamine ning muidugi meie lastemaja ja kakskeelse programmi jätkuv arendamine. Selle aja jooksul lõpetas Leonor oma diplomikursuse ja asus juhendajana tööle ühes lastemajas. Kõik need jõupingutused kulmineerusid Ameerika haridusasutuste täieliku tunnustuse saavutamiseks.

Selles kasvufaasis nihkus meie pedagoogiline tähelepanu (isoleeritult) suulistelt oskustelt kirjaoskusele. Nüüdseks oli selge, et meie esialgne tähelepanu kakskeelsele haridusele oli nüüdseks nihkunud sellele, kuidas integreerida need põhimõtted Montessori filosoofiasse, mis asetab lapse ja tema individuaalse tempo keskmesse. Lisaks tähendas perede demograafiline koosseis, et meil oli endiselt umbes 40% lapsi, kelle emakeeleks oli inglise keel, 35% lapsi, kelle emakeeleks oli hispaania keel ja 5% lapsi, kelle emakeeleks oli kolmas keel.

Emakeele roll väikelaste hariduses

Ma sain aru, et L1 oli **sõna otseses mõttes** nende emakeel. Tõenäoliselt oli see tingitud sellest, et lapsed, keda ma jälgisin ja liigitasin klassi nimekirjades nende L1, L2 ja L3 järgi, et aidata õpetajatel mõista nende keelelist tausta. Lisaks nende sünnikuupäevale tundus see olevat kõige olulisem teave, mida õpetajad peaksid teadma. Kuna meil oli ka lapsi, kellel oli nii hispaania- kui ka ingliskeelne vanem, täheldasin, et nii noores eas (2011. aastal olid kõik 7-aastased ja nooremad) eelistasid isegi kõige enam kakskeelsed lapsed veidi oma emakeelt. Seejärel liigitasin nende L1 keele omakorda nende emakeeleks, märkides neid ka kakskeelsetena, kuna nende mugavust mõlema keele kasutamisel tuli samuti tunnustada. Lapsed, kelle emad rääkisid muud keelt kui inglise või hispaania keelt, olid samuti huvitav rühm, mille üle oli huvitav mõtiskleda nende keelelise arengu osas, mida koolis jälgiti. Nendest lastest eelistasid koolis selgelt hispaania keelt rääkiva isaga lapsed hispaania keelt.

See oli oluline detail, mida eraldada, sest kui me mõtlesime välja, kuidas lastemajas kahes keeles kirjaoskust tutvustada, ja tahtsime järgida nende individuaalseid, loomulikke kalduvusi, oli selge, et me ei saa mõlemat programmiselt tutvustada. Taas kord avastasime pärast rohkem katsetusi ja eksimusi, et alustades kirjaoskusega nende emakeeles ja juhendades õpetajaid jälgima märke, millal lapsed muutuvad avatuks emakeelele, töötas hästi.

Siinkohal tuleb märkida, et siinkohal tekkis mõningane segadus **lapse L1 ja L2** eristamisel ja selle mitte segiajamisel **kooli L1 ja L2 keelega**. Ameerika koolina näis olevat selge, et L1 on inglise keel ja L2 hispaania keel ning arvestades meie edu kirjaoskuse juurutamisel lapse L1 keeles ja kui nad hakkasid oma oskusi L1 keeles kinnistama, siis hakkasime kujutama ette kakskeelset algklassiprogrammi.

Nende aastate jooksul võtsime keelelise eraldatuse kontseptsiooni tõsiselt ja täiskasvanutel oli lastega suheldes "üks inimene, üks keel" (OPOL) poliitika. Siiski tehti erandeid, et arvestada emotsionaalseid vajadusi, näiteks kui laps oli ärritunud või uute 3-aastaste puhul, kes vajasis põhireeglite mõistmist, et end koolis turvaliselt tunda.

Täiskasvanutega suheldes seadsime prioriteediks selge suhtluse. Näiteks olid meie personalikoosolekud osaliselt kakskeelsed, et tagada, et kõik saaksid nii aru kui ka end tõhusalt väljendada. Lapsevanematega töötades kohandusid need meist, kes olid kakskeelsed, iga pere keele-eelistusega, vahetades vajaduse korral hispaania ja inglise keele vahel. Kuigi selline keele vahetamine oli suurepärane vaimne harjutus, võis see olla ka üsna väsitav, eriti minu sarnase inimese jaoks, kes ei kasvanud kakskeelsena.

Selleks, et soodustada kaasamist, oleme alati julgustanud lapsevanemaid suhtlema keeles, milles nad end kõige paremini tunnevad, kas hispaania või inglise keeles, ning vajadusel on tagatud tõlge. Teeme selle poliitika selgeks juba esimesel avatud uste päeval, tagades, et pered saavad algusest peale valida oma eelistatud keele.

See praktika ajendas mind mõtisklema selle üle, millist rolli mängib range keeleline eraldatus meie koolis koos lastega. Intellektuaalselt mõistsin selle teoreetilist põhjendust. Kuid jälgides lapsi meie keskkonnas, märkas, et enam kui pooled neist puutusid väljaspool kooli juba kokku kahe või enama keelega. Isegi need, kes ei puutunud otseselt kokku, puutusid koolis ikkagi kokku mitmekeelsusega kui osaga nende igapäevasest reaalsusest. Näiteks olid isegi kõige nooremad lapsed teadlikud sellest, et sõbra ema rääkis nendega mõnes teises keeles, näiteks poola, itaalia või jaapani keeles.

See pani mind küsima, kas mitmekeelses keskkonnas elavatel lastel võib tekkida suurem vaimne paindlikkus keele osas võrreldes ühekeelses keskkonnas kasvanud lastega. Kuigi see mõte võib meile aastal 2025 tunduda iseenesestmõistetavana, ei olnud see seda kindlasti 2010. aastal. See küsimus osutus aga minu jaoks väga produktiivseks. Selle juurde korduvalt naasmine viis mind kriitilise arusaamani: kontekst mängib nii keele omandamisel kui ka keeleõppes olulist rolli.

Algklasside programmi käivitamine

Elementaarprogramm käivitati 2010. aasta septembris 7 lapse ja ühe AMI koolitatud Ameerika Ühendriikide giidi osalusel. Seistes silmitsi laiaulatusliku algklassi õppekava tegelikkusega, mõistsime, et selle programmi kakskeelset aspekti tuleb arendada mitme kooliaasta jooksul. Teisel aastal, mil meil oli 13 last, saime lisada mitmekeelse AMI koolitatud giidi, kes rääkis hispaania ja inglise keelt, ning tegime edusamme tervikliku õppekava rakendamisel. 2012. aasta septembris olime põnevil, kui saime jälgida 6-9-aastaste laste täielikku koosseisu, mis lisab programmile Montessori vaatenurgast täiesti uue mõõtme.

Kakskeelse hariduse integreerimise seisukohast Montessori algkoolis tõstatasid tulemused mõned küsimused. See oli osaliselt tingitud viisist, kuidas me valisime

äsjä koolitatud juhendajate toetamise, jagades õppekava nende vahel ainete kaupa tundide pakkumise osas. Me ei pidanud seda lõpp-punktiks, vaid pigem viisiks, kuidas toetada neid, kui nad omandavad kogemusi eri vanuses ja eri võimetega laste vajaduste rahuldamisel.

Meie lastemaja programm, kus on kokku 50 last kahes klassiruumis, oli Montessori-praktika ja keeleprogrammi osas konsolideerumas. 2010. aastal töötasid juhtkond ja õppejõud koostöös välja ja sõnastasid selgelt kooli esimese keelepoliitika. Selles poliitikas rõhutatakse kakskeelsuse edendamist süvendatud lähenemise kaudu, tagades tasakaalustatud kokkupuute mõlema keelega, austades samas iga lapse arenguvajadusi. Selline selge visioon andis koolile algselt võimaluse enesekindlalt lahendada kakskeelse Montessori-õppeasutusena tegutsemisega seotud ainulaadseid probleeme.

AMI Montessori koolitus jõudis Hispaaniasse ja me olime väga uhked, et võtsime 2011. aasta juunis vastu lastemaja assistentide kursuse inglise ja hispaania keeles. Kreeka koolitaja Irene Fafalios pakkus kursust inglise keeles ja Leonor tõlkis selle hispaania keelde. Osalejad tulid kõikidest Hispaania nurkadest. Kuna Irene on ise Londonis üles kasvanud kakskeelne, siis alustasime pikka vestlusringi noorte kakskeelsete laste vajadustest ja ta tutvustas meid teisele AMI koolitajale, Guadalupe Borbollale, Mehhiko koolitajale, kellel on väljaspool Mehhiko linna kool, kus inglise keel on teine keel.

Peatuge ja mõtisklege

- Kuidas määrata kindlaks, millal on kasulik säilitada ranget keelelist eraldatust ja millal paindlikkus teenib paremini lapse emotsionaalseid ja keelelisi vajadusi?
- Milliseid strateegiaid võiksite võtta kasutusele, et aidata lastel ära tunda ja tähistada oma ja oma eakaaslaste mitmekeelset identiteeti, edendades seeläbi kogukonnatunnet?
- Millistest tähelepanekutest lähtute, kui otsustate, kuidas ja millal tutvustada kirjaoskust lapse emakeeles või emakeeles, ja kuidas kohandate oma lähenemisviisi mitme koduse keelega laste puhul?
- Kuidas toetate uusi või vähem kogenud kolleege immerstiivse kakskeelse mudeli rakendamisel, tagades nii professionaalse arengu kui ka järjepidevuse laste jaoks?

Neljas etapp: Väike puu 2013-2015

Milestones:

- Avamine Calle Arga, 11 algklasside jaoks (EL)
- Esimese väikelaste kogukonna (IC) klassi avamine septembris 2014

- "Kakskeelse unistuse" lõhedega tegelemine koos märkimisväärsede muudatustega keelepoliitikas, vähem hispaania keelt, rohkem inglise keelt
- Tegutsemine väljaspool kooli: riikliku konverentsi korraldamine, koolituskursuste õpilaste vastuvõtmine
- Allkirjastatud rendileping Calle Genil, 11 juunis 2015

Keeleõppe eesmärgid:

- IC eesmärk oli kokkupuude nii EN/ES
- CH kakskeelne, kusjuures kirjaoskus on kõigepealt L1.
- EL-õpetus toimus ainult inglise keeles, kuid lapsed võisid vabalt teha tööd inglise keeles.

Õppemudel: Kakskeelsed IC, CH ja EL; kaasjuhid ja juhendaja/assistent

Aastateks 2013-2014 täitsime peaaegu iga ruutmeetri Calle Henares'is, mis tähendas, et majanduslikult olime jõudnud mugavasse kohta, kuid nagu eduka kooli puhul ikka, tähendas see ka vajadust laieneda, et mahutada rohkem lapsi, mis oligi meie olukord.

Õnneks olid meie varasemad ulatuslikud kinnisvaraotsingud praeguse asukoha jaoks loonud kindlad suhted kinnisvaramaakleritega, nii et me kasutasime neid kontakte uue asukoha otsimisel naabruses. Me olime teadlikud suurest kinnistust, kuhu oleks saanud mahutada kogu kooli, ja olime kuulnud, et praegused üürnikud kavatsevad kolida ümber uude, suurde kompleksi äärelinnas, kuid see kolimine ei pidanud toimuma enne meie laienemisvajadust.

Üks agentidest leidis veel ühe maja, mis oli üürile anda ja mis asus umbes 10 minuti jalutuskäigu kaugusel Calle Henaresist ja kus oli piisavalt ruumi meie suure algklassiruumi, kontori ja raamatukogu jaoks ning ruumi, et edasi kasvada. Õnneks oli hoonet viimati kasutatud turundusfirma kontoritena ja seetõttu ei olnud renoveerimine väga ulatuslik.

Septembris 2014 avasime oma uue asukoha aadressil Calle Arga, 11.

Jätkuv pinge "kakskeelse unistuse" ja Montessori filosoofia vahel

Lastemaja jätkas strateegiat, mille kohaselt tutvustatakse kirjaoskust lapse emakeeles ja seejärel emakeeles ning 2014-15 avasime esimese väikelaste kogukonna, esialgu hispaaniakeelsete juhendajatega, kuid eesmärgiga muuta see kakskeelseks, kui meil on olemas koolitatud inglise keele oskaja.

Kuigi me teadsime, et selle ülesehitamine võtab mitu aastat, olime jätkuvalt pühendunud täielikult kakskeelse programmi loomisele, kus algklassist lahkuvad lapsed oleksid kakskeelsed ja kakskeelsed. Väljakutse leida ingliskeelseid koolitatud juhendajaid osutus keeruliseks ja me pidime olema paindlikumad hispaaniakeelsete tundide arvu osas. See tähendas muidugi seda, et lapsed tegid rohkem järeltööd hispaania keeles ja inglise keelt kasutati üha vähem.

See tekitas tõsisemaid pedagoogilisi küsimusi, sest kuigi me teadsime, et see reaalsus viib meid eemale meie "kakskeelsest unistusest", tundus see puhtalt Montessori vaatenurgast vaadatuna rohkem kooskõlas filosoofiaga, sest hispaania keelt valdavad lapsed, kes moodustasid nüüd suurema osa klassist, said uurida kosmilist õppekava autentsemal viisil.

Selle aja jooksul toimus kaks 3-6 diplomikursust, üks Guadalupe Borbolla juhatusel suviti Põhja-Hispaanias ja teine Lõuna-Hispaanias Málaga, kus koolitajaks oli samuti Mehhiko esindaja Claudia Guerrero. Nagu kogu maailmas juhtub, kiirendas nende kursuste olemasolu Montessori-pedagoogika taassündi Hispaanias.

2013. aasta märtsis korraldasime koolis riikliku Montessori-konverentsi. Olin astunud Hispaania Montessori Assotsiatsiooni juhatusse ja mulle tundus oluline tuua kasvav hulk praktikuid kokku, et jagada kogemusi. Päev oli korraldatud kaheks "töörühma" sessiooniks - hommikul vastavalt erialastele kohustustele ja pärastlõunal spetsialiseeritud teemad nagu "vanemate lojaalsuse suurendamine" ja "kakskeelsus Montessori-keskkonnas". Sellel sessioonil esitas Guadalupe mulle küsimuse, kas kaks keelt võivad Montessori klassiruumis olla võrdse staatusega. Ma kuulasin, kuid hoidsin ikka veel kinni unistusest.

Sama aasta mais olin nädala jooksul vaatleja Guadalupe'i kooli Colegio Montessori de Tepoztlán'i ülemise astme klassis Cuernavacas, Mehhikos, nii et sain näha kogenud juhendajat ja seda, kuidas see kool organiseeris inglise keele olemasolu klassides koos kakskeelse assistendiga. Lisaks oma assistendi ülesannetele oli ta ka inglise keele referent klassis ning oli juhendaja toel välja töötanud materjalid õigekirja ja inglise keele grammatika toetamiseks. Ma tõin tagasi kohvri täis hispaaniakeelseid Montessori materjale.

LÄBI: Montessori Hispaanias Maria Montessori elas Hispaanias umbes 20 aastat alates 1916. aastast, mil ta pakkus üht oma esimest rahvusvahelist kursust, kuni 1936. aastani, mil kodusõja puhkemine sundis teda ja tema perekonda põgenema Hollandisse. Algselt kutsus teda oma kursust pakkuma Joan Palau Vera, kes oli osalenud 1915. aasta kursusel Roomas ja külastanud tema Casa de Bambini. Ta nägi, et tema tööd võiks rakendada tema ülesandes, milleks oli Hispaania Kataloonia piirkonna riikliku koolisüsteemi ülesehitamine, ja kutsus teda 1916. aastal Barcelonasse oma kursust pakkuma. Nad meelitasid teda siia jääma, et jälgida paljude uute koolide avamist, pakkudes talle laboratooriumi, kus ta saaks jätkata oma formaalsemat uurimistööd. Kahjuks tekkis tal 1920. aastate alguses tüli kohaliku haridusametnikuga, kuna ta keeldus poliitikat oma koolidesse lubamast, ning tema laborikool suleti. Inimesed, keda ta oli koolitanud, jätkasid tema meetodit kasutades koolide avamist ja juhtimist, kuid ta ei lubanud oma nime kasutada. 1920. aastatel oli Barcelonas ja selle lähipiirkonnas 30 tema meetodit järgivat kooli.

Seoses **kooli keelepoliitika ja õppemudeliga 2014-15** tähistas meie 9. kooliaasta olulist muutust.

Põhikooli õpilaste arvu kasv tekitas probleeme personali, eriti inglise keelt kõnelevate õpilaste puhul. Üldiselt oli koolil olnud õnne õpetajaid ligi meelitada, sest selle maine kui kvaliteetse Montessori praktika poole püüdleva koha maine oli kasvanud.

Ma kolisin oma kontoriga Calle Arga'sse suuresti selleks, et hoida elementaarprogrammil silma peal, sest teadsin, et see oli "kasvuvalu". Mitmekeelne juhendaja oli palunud hakata tegema mõned tunnid hispaania keeles. Ta selgitas, et kuna lapsed muutusid vanemaks, ei tundnud ta end teatud teemade puhul oma inglise keeles piisavalt kindlalt.

Kuna oli keeruline leida elementaarkoolituse saanud ja hea inglise keele oskusega giide, olime sponsoreerinud Ameerika 3-6 klassi giidi, kes oli olnud kooliga koos, et teha sel õppeaastal Bergamos, Itaalias, 6-12 klassi koolitust. Meil oli küll paar aastat andekas mitmekeelne inglise keele spetsialist/assistent, kuid pidime palkama ka hispaania keele oskaja assistendiks. Lastega inglise keelt rääkima määratud täiskasvanud pidid olema väga distsiplineeritud ja see võib olla keeruline, eriti kui on kolleeg, kellega tuleb suhelda hispaania keeles.

See tähendas, et ma astusin sageli klassiruumi, et kasutada nende kööki, et saada tass teed, ja ma kuulsin ainult hispaania keelt. Me olime aastaid täheldanud, et kakskeelsete laste isiksused võivad mängida olulist rolli inglise keele osakaalu kallutamisel. Sõna otseses mõttes mõjutas inglise keelt rääkiv valjuhääln ekstrevertne laps keskkonda samamoodi nagu selline laps, kes rääkis ainult inglise keelt ja mitte ühtegi hispaania keelt. Teisisõnu, alati on olemas liikuvad osad, mis on väljaspool meie kontrolli.

Näiteks oli see kooliaasta ka esimene, mil meie väikelaste kogukonnas oli kaks hispaaniakeelset koolitatud juhendajat. 12, enamasti mitte päris keelt rääkiva lapse hulgas oli üks väga sotsiaalne poiss, kelle ema oli ameeriklanna ja kes laulis inglise keeles laule, kui töötas või käis klassis ringi.

Meil olid lastemajades kvalifitseeritud kakskeelsed juhendajad, kes suutsid kooliaasta alguses uute lastega rohkem hispaania keelt kasutada ja teadsid, millal laps end turvaliselt tundis, ning siis žestidega inglise keelele üle minna. Me hakkasime seda strateegiat nimetama "aeglaseks immutamiseks". Nad suutsid kasutada oma tugevat vaatlusoskust, et teada saada, millal alustada kirjaoskuse esitlusi L2 keeles.

Pärast palju rohkemat vaatlemist ja arutelusid olukorra üle algklassides olin ma muutunud üsna murelikuks, et lapsed ei arendanud tugevaid akadeemilisi oskusi kummaski keeles! Ameerika koolina pidime eelistama inglise keelt ja selleks pidime välja mõtlema loomingulisi viise, kuidas vähendada hispaania keele osakaalu.

Selle otsuse teatavakstegemiseks ja plaani täpsustamiseks toimus pingeline lapsevanemate koosolek. Nagu alati, kui me kohtusime lapsevanematega, et

arutada kooli keeleprogrammi, oli erinevaid tugevaid arvamusi. Oli neid (enamasti hispaaniakeelseid), kes olid vaimustuses, sest nende arvates ei olnud kool teinud piisavalt palju, et edendada inglise keele kasutamist. Mõned ingliskeelsed lapsevanemad olid pettunud, sest nende arvates vajas nende laps rohkem kokkupuudet hispaania keelega koolis. Üks Ameerika lapsevanem, kellel olid kindlad arvamused, pani mind mõnevõrra agressiivsete küsimuste peale, mis viisid mind deklareerima: "Palun ärge muretsege, hispaania keel ei kao!"

Me kõik naersime selle riimi üle, mille ma kogemata lõin, hajutades sellega mõningaid pingeid.

Selgitasin, et plaanis on kaasata rohkem ingliskeelseid giide, alustades Bergamos koolitatava inimesega, kes naaseb järgmiseks õppeaastaks. See muudatus algklassides kooskõlastati mõningate muudatustega lastemajas, kus me samuti hakkasime kahtlema meie kirjaoskuse kava tõhususes, kuna see tekitas algklasside rühmas ebaproduktiivseid lahkelsid.

Ootuste kalibreerimiseks selgitasin ka seda, et pärast seda 2015-16. õppeaasta vahetust peame tulemuste hindamiseks jälgima kolmeaastast tsüklit.

Kasutati etapiviisilist lähenemisviisi, mille prioriteediks oli inglise keelt emakeelena kõnelevate õpetajate arvu suurendamine, aeglane süvendatud lähenemine 3-6 klassides, kus kirjaoskust tutvustati inglise keeles, ning inglise keele muutmine akadeemiliseks keeleks algklassides, kus kõik tunnid toimusid inglise keeles ja hispaania keele ja kultuuri tunnid, mida lapsed said, andis keeletespialist (hispaania keele õpetaja, kes on saanud algklasside õpetajakoolituse). Teisisõnu ei olnud kool akadeemilise sisu osas enam kakskeelne. Olime aeglaselt eemaldanud klassiruumist mõned hispaaniakeelsed materjalid, nagu sõnaprobleemid, geomeetriakaardid, nomenklatuurid ja võrdlusraamatud.

2015. aasta mais kirjutasin lühikese deklaratiivse dokumendi pealkirjaga "*Beyond Language Policy to Linguistic Identity*", mida minu arvates jagati e-posti teel. Selles dokumendis kirjeldasin vajadust minna meie õppemudelid üle inglise keelekümbelusele ja integreerida see lähenemisviis kooli identiteeti. Selle ülemineku ajendiks oli arusaam, et meie eksperiment kakskeelsusega algklasside programmis ei olnud saavutanud soovitud tulemusi. Dokumendi esimene lõik on lisatud allpool:

Me oleme jõudnud oma teekonnal koolina sellesse punkti, et peame määratlema oma keelelise identiteedi. Arvestades seda, mida oleme aastate jooksul õppinud erinevate keelepoliitikate kaudu, mida oleme kasutanud, püüdes igal hetkel kõige paremini vastata laste vajadustele, oleme nüüd jõudnud punkti, kus meil on tõsiseid põhjusi seada kahtluse alla kakskeelse mudeli elujõulisus algklasside jaoks, mistõttu on mõistlik liikuda olukorra suunas, kus alustame immersioonimudelit võimalikult noorest east alates.

Tagantjärele vaadates näen nüüd, et see oli otsustav hetk, mil tunnistati sellise keelepoliitika piiranguid, mille puhul puudusid märkimisväärsed jõupingutused "kultuuriliste" komponentide kaasamiseks kooli identiteeti ja tavadesse. Meie 2008-2014 rakendatud kakskeelse mudeli ebaühtlaste tulemuste tunnistamine oli tingitud jätkuvatest pingetest meie volituste vahel, mis olid seotud inglise keele kui peamise õppekeele pakkumisega, ja meie pühendumusega Montessori filosoofiale, mis pani meid keelekasutuse kehtestamisele vastu seisma.

Peatuge ja mõtisklege

- Kuidas saaksite oma keelepoliitikasse integreerida kultuurielemente, et klassis oleks tagatud nii keelelise kui ka kultuurilise identiteedi austamine?
- Millistes olukordades kaaluksite oma keelekasutuse lähenemisviisi kohandamist? Milliste kriteeriumide alusel teeksite need otsused praktikas?
- Milliseid strateegiaid kasutate, kui peredel ja töötajatel on erinevad seisukohad keelte tasakaalustatuse osas?
- Kuidas säilitada kooli ühtset identiteeti?
- Millist lähenemisviisi kasutate valitud keelemudeli pikaajaliste tulemuste hindamiseks, tagades, et Montessori põhimõtted jäävad keeleliste edusammude hindamisel keskele kohale?

Viies etapp: Täiskasvanud puu 2016-2018

Milestones:

- kolida ühte kindlasse asukohta, Calle Genil, 11.
- Üleminek kakskeelselt mudelilt ingliskeelsele keelekümblusmudelile
- EN esinemise suurendamise eelised CI ja CH ning EN-i muutmine EL akadeemiliseks keeleks muutuvad ilmseks.
- **Selle väljakujundamine, milline peaks keeleõppe kultuur meie koolis välja nägema**

Keeleõppe eesmärgid:

Väikelaste kogukond: Kaks koolitatud juhendajat OPOL, sõnavara loomine ES tutvustades ET

CH: aeglane immersioon, inglise sihtkeel

Elementaarne: Inglise sihtkeel/akadeemiline keel, hispaania keele oskus, kultuur

Õppemudel:

Väikelaste kogukond: 2 juhendajat, üks EN rääkiv, üks ES vaheldumisi juhendaja ja assistendi rollis.

CH: kakskeelne giid, EN keelt kõnelev assistent, tutvustada inglise keele oskust, ES materjalid keskkonnast eemaldatud

Elementaarne: EN keelejuht, EN keeleassistent või kaasjuhataja, keeletespetsialist ES tundide jaoks, mida pakutakse pärastlõunases töösüklis.

Meie arusaam kakskeelsest haridusest meie koolis oli kindlalt seotud meie pühendumusega iga lapse terviklikule arengule. Me ei tundnud, et me ei saa jätta tähelepanuta hispaaniakeelsetest kodudest pärit laste vajadusi, et nad saaksid end väljendada ja uurida uusi mõisteid oma emakeeles. See oli jätnud asjad lastega igapäevaselt veidi segaseks, mistõttu oli meil vaja vaadata "keelepoliitikast" või keeleprogrammi korraldamise ja rakendamise tehnilistest üksikasjadest kaugemale, et jõuda kooli keelelise identiteedini või selleni, kuidas eesmärged koolis mõistetakse ja *elatakse*.

Olime teadlikud, et enamik lapsevanemaid oli valinud kooli Montessori-pedagoogika tõttu, kuigi paljud neist seadsid prioriteediks ka inglise keele. Me nägime vajadust mobiliseerida see veendumus vanemate seas kui kaudne viis laste motiveerimiseks, et nad eemalduksid sellest, et teha asju inglise keeles, "sest me peame". Kui me hakkasime vanematele meelde tuletama, et nad räägiksid oma lastega nende soovist, et nad räägiksid ladusalt inglise keelt, ükskõik millistel isiklikel põhjustel, nägime, et mõne lapse suhtumine muutus, kes oli varem olnud vastupanuvõimelisem.

Otsisime muid võimalusi, kuidas stimuleerida huvi inglise keele kasutamise vastu, kasutades selleks eriprojekte koos ingliskeelsete spetsialistidega, kirjasõpru, luues süsteemi, kus algklasside lapsed loeksid lastemajas rühmadele ette.

Sel perioodil uurisime ka inglise keele õppimise hindamisstrateegiaid ja otsustasime, millisesse tasandilise lugemissarja investeerida.

Klassiruumides nägime, kuidas inglise keele muutmine "akadeemiliseks keeleks" ja hispaania keele tundide ja järeltööde arvu vähendamine avaldas mõju. Kuigi me

olime tulemustega rahul, pidasime jätkuvalt arutelusid selle üle, millised on tagajärjed seoses meie pühendumusega Montessori filosoofiale.

Epiloog: 2018- praegu

Kuna 2017. aasta detsembris lahkusin kooli igapäevasest elust, kutsusin praeguse koolijuhi Joanna Stewarti, et tuua meid tänasesse päeva. Joanna liitus kooliga 2010. aastal lastemaja juhina ja on sellest ajast alates töötanud meie akrediteerimisprotsessi ajal administratsioonis, seejärel alates 2015. aastast alklasside juhina ning 2023. aasta augustis siirdus ta sellele juhtpositsioonile.

Õppemudel:

Väikelaste kogukond: 2 juhendajat: üks EN räägib, üks ES vaheldumisi juhendaja ja assistendi rollis või ES juhendaja ja EN assistent, kes võtab pärastlõunal juhtrolli 2 ½ kuni 3-aastaste lastega.

CH: Kakskeelne giid, EN keelt kõnelev assistent, tutvustada inglise keele oskust.

Elementaarne: Meil on praegu kaks keeletespialisti, kes annavad hispaania keele kui teise keele (ES) tunde 6-9 ja 9-12 klassi lastele nii hommikuste kui ka pärastlõunaste töötüklite ajal.

Aastate jooksul oleme täheldanud, et meie väikelaste kogukonna programmi läbinud laste vastuvõtlikkus inglise keelele on suurenenud, eriti tänu OPOLi lähenemisviisi järjepidevale kasutamisele.

Kuid pandeemia tekitas märkimisväärsed probleeme selle arengutee säilitamisel nende laste puhul, kes olid sel ajal 3-6-aastased (aastatel 2014-2017 sündinud). Järjepidev kokkupuude inglise keelega, eriti struktureeritud harjutamine inglise keele foneemidega, oli tõsiselt häiritud sulgemise, kaugõppe piirangute ja muude piirangute tõttu. See katkestus mõjutas märgatavalt kirjaoskuse arengut. Selle kohordi puhul täheldasime, et 20% lastest ei ole kolmandaks põhikooliaastaks saavutanud eeldatavaid inglise keele lugemisoskuse kriteeriume.

Nende puudujääkide kõrvaldamiseks oleme rakendanud sihipärast parandusabi väikestes rühmades, keskendudes foneetilisele teadvusele ja lugemisoskusele. Seda on aga veelgi raskendanud probleemid, mis on seotud kogenud kakskeelsete lastemaja juhendajate hoidmisega. Alates 2021. aastast on mitmed kakskeelsed Ameerika giidid kas USAsse ümber asunud või läinud üle teistele erialadele, mis mõjutab meie ingliskeelse õpetamise järjepidevust.

Me oleme jätkuvalt pühendunud laste toetamisele, et arendada tugevat kirjaoskust inglise keeles, ja oleme kohandanud oma strateegiaid nende vajaduste tõhusaks rahuldamiseks. Üheks oluliseks kohanduseks on olnud meie töölevõtmise tavade muutmine. Selle asemel, et sponsoreerida USAst pärit giide tööviisade saamiseks,

eelistame nüüd Madridiga seotud giidide palkamist, kellel on laste arenguvajaduste rahuldamiseks vajalikud inimlikud omadused.

Algklasside programmis tunnistame, et inglise keelt emakeelena kõnelevate giidide olemasolu ei ole nii kriitiline, kui nende inglise keele oskus on grammatiliselt korrektne. Samuti võimaldab see lastel kogeda inglise keele aktsentide mitmekesisust. Praegu on meie algklasside meeskonnas giidid ja assistendid Indiast, Hispaaniast ja USAst, mis peegeldab seda kaasavat lähenemist.

Alates 2019. aastast on meie algklasside programmis toimunud olulised muudatused. Algselt oli meil üks 6-9 keskkond ja üks 6-12 keskkond. Kuid 2020-2021. õppeaastal sundisid COVIDi piirangud meid 6-12 rühma jagama kaheks väiksemaks 20 lapsega rühmaks. Kakskeelsed kaasjuhendajad, kes olid viis aastat 6-12 keskkonnas koos töötanud, võtsid kumbki ühe rühma juhtimise üle, jätkates ingliskeelset õpetamist ja klassielu.

Aastatel 2021-2024 kasvas meie ülemine algklasside kogukond tervelt 40 lapse suuruseks. Kui rühm jõudis 27 lapseni, paigutasime nad ümber meie hoone päikesepaistelisele ülemisele korrusele, kus neil on nüüd sise- ja väliterrassid ning vaikne ruum. See laienemine tingis vajaduse lisada meeskonda veel üks juhendaja ja assistent.

Täna koosneb kogu meie algklasside rühm 87 lapsest: 39 last 9-12 kogukonnas (mis on jagatud kahte alarühma, mille referent on üks peamine juhend, kes jagab suurt keskkonda) ja 48 last kahes 6-9 keskkonnas. Meie meeskonda kuuluvad:

- 4 giidi (3 kakskeelset hispaania keelt emakeelena rääkivat),
- 1 hispaania keelt emakeelena rääkiv assistent 9-12. klassis,
- 2 inglise keelt emakeelena rääkivat assistenti vanuses 6-9,
- 2 osalise tööajaga inglise keele assistenti 9-12 (keskendudes inglise keele lugemis- ja kirjutamisõpetusele),
- ja 2 L2 hispaania keele spetsialisti.

Järgnevalt on esitatud väljavõtte kooli teatest peredele ja töötajatele kooli keelte kohta:

Madridi Montessori on rahvusvaheline kogukond. Paljud pered on hispaanlased, kuigi on ka märkimisväärne arv segakodanikest peresid, kus üks (või mitu) kodus räägitavatest keeltest ei ole hispaania keel. Mõned lapsed räägivad kodus ainult hispaania keelt, mõned lapsed räägivad hispaania ja inglise keelt ning mõned lapsed räägivad ühte või mitut keelt, mis ei ole ei hispaania ega inglise keel. Hispaania keel on oluline mitteametlik suhtluskeel perekondade ja laste vahel, kuigi kogu kogukonnas räägitakse ja mõistetakse inglise keelt.

Lastele on rikastav kogemus kuulda teisi keeli ja puutuda kokku erinevate kultuuridega ning Madrid Montessori püüab toetada oma rahvusvahelist kogukonda.

Suhtlemine praeguste vanematega ja nende vahel

Kuna Madrid Montessori on Ameerika kool, on kogu ametlik suhtlus kooli ja perede vahel inglise keeles.

Ja mis puudutab keelekasutust klassiruumis:

Väikelaste kogukonnas (18 kuud kuni 3 aastat) on üks giid inglise keelt emakeelena ja teine hispaania keelt emakeelena rääkiv giid. Selles vanuses on eriti oluline, et lastel tekiks emotsionaalne side giidiga. Seetõttu on hispaania keel, mis on enamiku laste emakeel, klassis võrdselt esindatud inglise keelega.

Lastemajas toimub enamik esitlusi ja tööd inglise keeles, kuigi juhendajad saavad vajadusel suhelda kõige nooremate lastega hispaania keeles. Kui lapse emakeel on hispaania keel, võib giid rääkida hispaania keeles, et aidata luua ja tugevdada emotsionaalset sidet ning hõlbustada sujuvat üleminekut keskkonda. Varsti pärast kohanemisperioodi lõppu (umbes kuue nädala pärast) liigutakse klassiruumis üle sujuvale ingliskeelsele keelele üleminekule.

Algklassides toimuvad esitlused ja tööd inglise keeles, kuigi kohaliku omavalitsuse (Consejería de Educación) kehtestatud hispaania keele, ajaloo ja geograafia õppekava toetuseks on olemas hispaania keele, ajaloo ja geograafia õpetaja. On oluline, et lapsed saaksid mõlemas keeles pädevaks kirjutajaks ja kõnelejaks. Kuueaastase algkooli tsükli lõpuks on meie lõpetajad täielikult kakskeelsed õppijad.

Keel on meie rahvusvahelises kogukonnas elav komponent ja kool võib aeg-ajalt vajada muutusi või väikseid muudatusi meie keelepoliitikas, kui me näeme selleks vajadust. Me vaatame oma keelepoliitikat regulaarselt üle ja jälgime laste edusamme, et valmistada neid parimal võimalikul viisil ette meie programmideks ja eluks pärast Madrid Montessori kooli lõppu.

Peatuge ja mõtisklege

- Kuidas kohandate oma kakskeelset keskkonda, et rahuldada laste emotsionaalseid vajadusi ilma keelelist järjepidevust ohustamata?
- Kuidas võiksite vastata väljakutsele säilitada keskendumine kakskeelsusele, kui te navigeerite personali rollide ja ainejaotusega laienevas Montessori algkooliprogrammis?

- Millised strateegiad toetavad laste vaimset paindlikkust ja kaasatust, kui nad puutuvad regulaarselt kokku rohkem kui kahe keelega nii koolis kui ka kodus?

1. 1. Kakskeelse programmi kavandamine: aluse panemine

Sisu

1. Visiooni kujundamine: miks

- 1.1. Prioriteedid ja parameetrid
- 1.2. Visiooni tõlkimine rakendatavateks sammudeks
- 1.3. Kakskeelse hariduse põhjendus
- 1.4. Mitmekeelsuse individuaalne ja ühiskondlik kasu

2. Konteksti ja kogukonna mõistmine

- 2.1. Süvenemine kooli asukoha sotsiaal-keelelisse maastikku
- 2.2. Teie kooli sotsiolingvistiline maastik ja asukoht
- 2.2. Avatud ja suletud keeleühiskondade nüansside uurimine
- 2.3. Mis on kultuuridevaheline pädevus?

3. Kogu kooli kakskeelse kultuuri loomine

- 3.1. Programmi eesmärkide vastavusse viimine koolikogukonna vajaduste ja väärtustega
- 4. Viited ja ressursid

Peamised järeldused

- **Kakskeelsus soodustab kognitiivset, kultuurilist ja sotsiaalset kasu**, parandab probleemide lahendamist, empaatiavõimet ja austust mitmekesisuse vastu.
- **Sõnastage selgelt** kakskeelse hariduse **visioon**, et motiveerida sidusrühmi ja rõhutada selle kognitiivset ja kultuurilist kasu.

- **Hinnake** oma kooli asukoha **sotsiaal-keelelist maastikku**, et mõista, kuidas kohalikud keelelised hoiakud ja kokkupuuted mõjutavad kakskeelsete programmide edukust.
- **Viia kooliprogrammi eesmärgid vastavusse kogukonna vajaduste ja väärtustega.**

Sissejuhatus

Koolid, mis soovivad integreerida kakskeelset haridust, peavad kõigepealt määratlema oma algatuse taga selge "miks", sõnastades visiooni, mis ühendab praktilised eesmärgid ja idealistlikud püüdlused. Järgnevas tekstis uuritakse, kuidas koolid määratlevad oma kakskeelsed programmid, uurides sotsiaal-keelelist dünaamikat, kogukonna vajadusi ja programmilisi võimalusi. Uurides nii kakskeelsuse laiemat kultuuridevahelist kasu kui ka pragmaatilisi kaalutlusi seoses personali, rahaliste vahendite ja õpikeskkonnaga, rõhutatakse, kui oluline on tasakaalustada ambitsioonid ja kontekstispetsiifiline tegelikkus. Selline lähenemisviis soodustab kogukonna ühist eesmärki, tagades, et pedagoogid, pered ja õppijad on jätkuvalt pühendunud visioonile ja on valmis kohanema, kui asjaolud muutuvad.

1. Visiooni kujundamine: Miks?

Inspireeriv kõneleja ja autor Simon Sinek on teinud edukat karjääri, nõustades üksikisikuid ja ärijuhte keskenduma *miks*, mis on parema kommunikatsiooni võti (Sinek, 2011). Mõned meist on oma kooli missiooni määratlemisel või sõnastamisel võib-olla vaadanud tema TED-ettekandeid, raamatuid või [veebisaiti](#), et leida vahendeid ja inspiratsiooni.

Kooli kakskeelse programmi visiooni määratlemisel on oluline küsimus MIKS?, sest see on oluline selle jaoks, kuidas te sellest kooli aspektist mõtlete ja räägite. Koolijuhil on keskne roll rohkem kui ühe keele pakkumise põhjuse ja konkreetsete eesmärkide edastamisel, mis motiveerivad kooli nende eesmärkide poole püüdlema.

Koolid otsustavad tavaliselt lisada teise keele oma õppekavasse praktilistel ja idealistlikel põhjustel. Käesolevas juhendis keskendutakse koolidele, mis on

valinud sihtkeeleks inglise keele. Need koolid võivad kasutada teise keele mudelit, kus kohalik keel jääb peamiseks õppekeeleks, või süvendusmudelit, kus inglise keelel on õppetöös keskne roll. Olenemata sellest, kas eesmärgiks on saavutada täielik kakskeelsus, kakskeelsus ja mitmekultuuriline pädevus või arendada inglise keele oskust vaba aja veetmiseks ja tööalaseks kasutamiseks, on üldeesmärk anda lastele väärtuslikud eluks vajalikud oskused.

Ei ole üllatav, et nii pedagoogid kui ka lapsevanemad seavad prioriteediks võimalused, mis edendavad avatust, vaimset paindlikkust ja mitmekesisuse väärtustamist. Need niinimetatud "pehmed oskused" peegeldavad eetilist kohustust valmistada lapsi ette mõtestatud osalemiseks keerulises maailmas. Nende tähtsust tunnustatakse üha enam, nagu on näha sellest, et koolide veebilehtedel, artiklites ja hariduspoliitilistes aruteludes pööratakse neile oskustele akadeemiliste saavutuste kõrval suurt tähelepanu.

Lisaks sellele toetavad teaduslikud uuringud, et mitme keelega üleskasvamine on kasulik. Neuroteaduslikud uuringud on näidanud, et mitmekeelsetel inimestel võivad olla kognitiivsed eelised, näiteks paremad probleemilahendamisoskused, mälu ja tähelepanu juhtimine (Pliatsikas & Luk 2016). Need eelised võivad laieneda kogu inimese elu jooksul, parandades suhtlemisoskust, kultuuritundlikkust ja inimestevahelisi suhteid. Mitmekeelsetel inimestel on tavaliselt võime suhelda laiema ringi inimestega, edendades empaatiavõimet, mõistmist ja koostööd. Vt 4. alajaotust. Viited ja ressursid, kus on esitatud täiendavaid uuringuid ja uurimusi mitme keele oskuse eeliste kohta.

Need kavatsused ja ideaalid on aluseks iga kooli nägemusele sellest, mida nende kakskeelse programmi eesmärk on saavutada. Selle visiooni elluviimist arutatakse üksikasjalikult 1. osas. Käesolevas osas käsitletakse siiski sotsiaal-keelelisi ja muid struktuurilisi tegureid, mis määravad, mis on igas olukorras võimalik.

1.1. Prioriteetid ja parameetrid: Püüdlike eesmärkide ja praktiliste kaalutluste tasakaalustamine

Kakskeelne programm ei ole väike ettevõtmine, see nõuab planeerimist, otsustavust, vastupidavust ja kannatlikkust. Otsus proovida olla kakskeelne kool või käivitada pilootprogramm toob paratamatult kaasa pettumuse, pettumuse ja võib-olla ka mõne või kõigi kooli kogukonna liikmete ootuste nurjumise. Kuid ärge laske end heidutada, kui teie kavatsused on tõsised ja teie motivatsioon ilmne. Edukaid kakskeelseid programme saab luua läbimõeldud kavandamise, realistlike eesmärkide ja ootuste hoolika juhtimise abil. See juhendmaterjali osa on loodud selleks, et aidata programmi kavandamise ja korraldamise eest vastutavatel isikutel katta kõik alused ja seada realistlikud ootused kõikide kooli koostisosade edusammudele.

Selle protsessi järgnev uurimine eeldab terviklikku lähenemist planeerimisele ja korraldamisele, mis peegeldab käesoleva valdkonna juhendi autorite haridusfilosoofiat, mis arvestab kõiki inimarengu aspekte. Meie ideed ja soovitusel on kooskõlas süsteemse lähenemisviisiga hariduse planeerimisele, mis väärtustab kogukonna sidusrühmade vaatenurki ja teadmisi. Selgitamise lihtsustamiseks jagame need protsessid seeditavateks osadeks, kuid oluline on säilitada nägemus tervikust. Pidage meeles, et iga osa, olgu see teie programmi tugevus või nõrkus, mõjutab kogu kooli õppimiskultuuri ja kogukonda. Kuna keel on osa identiteedist, võivad teie kakskeelse programmi edu või pettumused avaldada kaugeleulatuvat mõju koolielule.

Praktiliste kaalutluste ja ambitsioonikate eesmärkide tasakaalustamine aitab tagada, et kakskeelse programmi rakendamine või sellele üleminek on hästi kavandatud. Võtke oma kooli programmi väljatöötamisel või läbivaatamisel arvesse mitmeid tegureid.

- Kohaliku koolide turg - mida pakuvad konkurendid ja kuidas teie pakkumine eristub? Kus teie kooli lõpetajad tõenäoliselt edasi õpivad?
- Tööturg - kas teil on olemas või saate värvata vastava kvalifikatsiooni ja keeleprofiiliga õpetajaid?

- Majanduslik võimekus: kas teie kool saab laiendada klassiruumide arvu ja investeerida koolitusse ja materjalidesse, mida teise keele programm nõuab?

Praktilised kaalutlused põhinevad eesmärkidel, mida soovite saavutada, ja teie püüdlused võivad omakorda muutuda, kui olete praktilistest küsimustest täielikult teadlik. Näiteks kui teie eesmärk on tagada, et teie ühekeelse koolikogukonna lapsed saavutaksid 12. eluaastaks kakskeelsuse, peate kavandama ulatuslikku kokkupuudet teise keelega. Selleks on vaja tugeva keeleoskusega õpetajaid ja sellele eesmärgile keskendumist kogu koolis. Kui aga tegelikkus on selline, et teie õpetajaskond valdab sihtkeelt piiratud määral, siis on laste kokkupuude teise keelega piiratud; võib-olla peate oma ambitsioonikat eesmärki kohandama. Näiteks võiksite kaaluda, kas teil on eesmärk, et lapsed oskaksid inglise keelt heal tasemel vestluskeeles 12. eluaastaks.

1.2. Visiooni tõlkimine programmi arendamiseks vajalikeks meetmeteks

Selleks, et muuta visioon praktilisteks sammudeks programmi arendamiseks, on oluline analüüsida konkreetseid oskusi ja ressursse, mida koolikogukond vajab alustamiseks. Need vajadused varieeruvad sõltuvalt iga kooli kontekstist. Tehes kindlaks lüngad praegu olemasoleva konsensuse, teadmiste, oskuste ja ressursside ning selle vahel, mida on vaja programmi käivitamiseks, saate koostada tegevuskava, mis suunab teid protsessi, et tagada programmi rajamine kindlale alusele.

Eduka programmi loomiseks on oluline, et:

- pühendumus (mis tuleneb visioonist, konsensusest ja stiimulitest)
- võimsus (ressursid)
- pädevus (oskused)
- kontseptuaalne mõistmine (teadmised keeleõppest).

Hinnake neid valdkondi ausalt ja koostage tegevuskava, et ületada lüngad, mis jäävad teie praeguse olukorra ja selle vahel, kus te peaksite olema igas valdkonnas.

Kogukonnale võib abiks olla programmi eeldatava arengu ajakava. Vajaliku aja visuaalne kujutamine aitab töötajatel ja peredel mõista protsessi kestust. Keeleõpe võtab aega (vt punkt 2.7. Laste täiendava keele omandamise etapid) ning töötajad ja pered võivad olla tulemuste nägemiseks kannatamatud. Samuti on oluline kohe alguses selgitada, et keeleareng on individuaalselt erinev. Mõned lapsed võivad hakata inglise keelt rääkima ühe aasta jooksul, samas kui teistel võib kuluda neli või viis aastat.

Kui selgitate oma keeleprogrammi kooli kogukonnale, on oluline selgitada, et selle arendamine on pidev protsess. Plaane kohandatakse vastavalt edusammudele ja võimalustele, mida me selle käigus jälgime ja hindame (kahe kakskeelse kooli arenguprotsessi hindamiseks vt sellele jaotisele eelnevad koolide juhtumiuuringud 1.a. ja 1.b.). Sellist reageerivat lähenemisviisi programmi planeerimisele ja arendamisele käsitletakse täiendavalt kogu valdkonna juhendi 1. osas.

Läbivaatamis- ja planeerimisprotsessi läbimine meeskonnana, ideaalis koos lapsevanemate ja kogukonna esindajatega, aitab vältida arusaamatusi ja ebarealistlikke ootusi. Ühise kogukonnaprojekti loomine aitab ka vastutust jagada ja suurendab ühise eesmärgi tunnet.

1.3. Kakskeelse hariduse põhjendus

Paljudes tänapäeva maailma paikades müüb end mõte pakkuda lapsele võimalust rääkida rohkem kui ühte keelt, samas kui teistes, tugevalt ühekeelsetes paikades võib selle eest vaielda kui haridusprioriteedi eest. Koolijuhid seisavad kaks peamist väljakutset kakskeelse hariduse edendamisel.

- Esiteks peavad nad algses registreerimisetapis peresid harima kakskeelsuse eeliste kohta, et neid programmi meelitada.
- Teiseks peavad nad rahustama lapsevanemaid, kelle lapsed (sageli umbes 8-9-aastased) näivad arenevat aeglasemalt kui nende eakaaslased traditsioonilistes ühekeelsetes koolides, selgitades, et see ajutine erinevus on loomulik osa kakskeelsest õppeprotsessist ja et pikaajalised eelised on investeeringut väärt.

Nende väljakutsete mõistmine toob esile, miks on oluline selgelt väljendada oma programmi eesmärki ja kasu peredele nende laste haridustee eri etappides.

Lastekeskse haridusprogrammi kogemusega inimesed teavad, et iga lapse individuaalsete vajaduste ja arengustaadiumiga arvestamine on keeruline ning nõuab planeerimist, paindlikkust, vastupidavust ja tugevat visiooni, et pingutusi jätkata. Kakskeelse programmi rakendamine lisab veel ühe keerukuse kihi, nii et kui koolikogukond suudab omaks võtta sügava eesmärgipärasuse, saab vajalikke pingutusi jätkata. Hea uudis on see, et kui mõtleme põhjalikult keelele, selgub, et selle eesmärk ja mõju on kaugeleulatuv. See arusaam võib olla isegi üllatav, eriti neile meist, kes on saanud hariduse ühekeelsetes kogukondades.

"Teise keele omamine on teise hinge omamine"

omistatakse Karl Suurele (8. sajand),

nagu on viidatud Lera Boroditsky TED-ettekandes "How language shapes the way we think" (2018)).

Kakskeelse hariduse eelised on mitmekülgsed. Esiteks võib täiendava keele õppimine oluliselt mõjutada inimese kognitiivseid funktsioone ja maailmataju. Teaduslikud tõendid kinnitavad, et kakskeelsus on üksikisikutele kasulik ning nende eeliste mõistmine võib anda koolikogukonnale ühendava eesmärgi. Kui sidusrühmadele esitatakse tõendusmaterjal, on neil paremad võimalused tunnistada kakskeelse programmi kasutuselevõtu olulist kasu. Vt [Elvira Masoura](#) veebiseminar nr 3 "[Keeleõpe ja laste kognitiivne areng](#)".kakskeelne Montessori

Teiseks on oluline hoolikalt kaaluda mitmekeelsuse kultuuridevahelist mõju ja viia see kooskõlla koolikogukonna olemasolevate väärtustega. Selle kooskõlastamise ja isikliku kasu nähtavaks tegemine innustab kogukonda väljakutsetega silmitsi seistes püsima. Oluline on saavutada kogukonnas üksmeel ja kõik peaksid võimaluse korral pühenduma ühisele edasiliikumisele. Eesmärk on jõuda punkti, kus kogukond saab öelda: "See on see, kuhu me tahame minna, ja me teame, miks. Me kõik oleme sellele visioonile pühendunud."

1.4. Mitmekeelsuse individuaalne ja ühiskondlik kasu

Kakskeelsus ja mitmekeelsus on väga kasulikud. Sellega seotud transformatiivsed protsessid mõjutavad märkimisväärselt üksikisikuid ja nende suhteid ümbritseva maailmaga. See hõlmab ka suutlikkuse arendamist, et jälgida ja mõista kultuurilisi erinevusi ning vaadata oma kultuuri ja tavasid uue pilgu läbi.

Lisaks neile kognitiivsetele hüvedele kujundab meie keelekasutus meie maailmataju ja arusaamist, mis läheb kaugemale kui lihtsalt sündmuste ja tegevuste edastamine. Keelte vahelised erinevused grammatikas ja süntaksis võivad peegeldada seda, kuidas erinevad kultuurid sündmusi ja ideid tajuvad. Kognitiivteadlane Lera Boroditsky arutleb oma tuntud TED-ettekandes mõnede põnevate näidete üle." [Kuidas keel kujundab meie mõtlemist](#)".

Näiteks kipuvad inglise keele kõnelejad rõhutama tegevuse subjekti rohkem kui hispaania keele kõnelejad. Uuringutes, kui neile näidati videot, kus keegi kogemata vaasi purustab:

- Inglisekeelsed osalejad keskenduvad rohkem vastutavale isikule;
- Hispaaniakeelsed osalejad mäletavad süüdlase kohta vähem.

See erinevus kajastub selles, kuidas iga keel tavaliselt sündmust väljendab:

- Inglise keeles: "Ta purustas vaasi";
- Hispaania: "El jarrón se rompió" (Vaas purunes ise).

Teised uuringud näitavad, kuidas kahe- või mitmekeelsed inimesed võivad muuta oma suhtumist ja arusaamu sõltuvalt sellest, millist keelt nad kasutavad. Susan Ervin-Trippi 1960. aastate uuring, milles uuriti jaapani-inglise kakskeelsete naiste vastuseid küsimustele nende väärtuste või eluprioriteetide kohta, näitas, et kakskeelsetel inimestel võib olla märkimisväärselt erinev isiksus sõltuvalt kõneldavast keelest. Hilisemad uuringud on neid järeldusi kinnitanud.

Mitmekeelsetel inimestel on üldiselt juurdepääs rohkem kui ühele kultuurile, mis võib soodustada suuremat sallivust erinevuste suhtes. Nad ei jaga keelt mitte ainult rohkemate inimestega, vaid ühine keel võib kasvatada sugulustunnet, mis viib positiivsema suhtumiseni teistesse. Võime vahetada keelt ja seega ka kultuuri vahel võib võimaldada mitmekeelsetel inimestel kriitiliselt mõelda oma kultuuri väärtuste ja tavade üle. See võib soodustada erapooletuse võimet ja valmisolekut võtta omaks teiste seisukohti.

Need isiklikud ja ühiskondlikud hüved aitavad kaasa erinevuste austamisele ning sallivuse, mõistmise ja kompromissivõime suurendamisele.

Peatuge ja mõtisklege

- Kuidas te saate selgelt väljendada nii õpilastele kui ka lapsevanematele oma kakskeelse programmi "miks", arvestades teie spetsiifilist konteksti?
- Kuidas tasakaalustate kakskeelsuse ambitsioonikad eesmärgid ja teie kooli ressursside ja õpetajate oskusteabe praktilise reaalsuse vahel?
- Milliseid strateegiaid saate kasutada, et tagada, et koolikogukonnale edastatakse tõhusalt nii kakskeelsuse kognitiivsed kui ka kultuuridevahelised eelised?
- Kuidas saate oma koolikogukonnas edendada ühist eesmärgitunnet ja pühendumust?

2. Konteksti ja kogukonna mõistmine

2.1. Süvenemine kooli asukoha sotsiaal-keelelisse maastikku

Otsus teise keele kasutuselevõtu kohta koolis on oluline otsus, mida mõjutavad nii praktilised kui ka ambitsioonikad tegurid. Käesolevas juhendis keskendutakse koolidele, mis valivad lisaks kohalikule keelele teise keelena inglise keele, kuigi mõned koolid võivad pakkuda ka kolmandat keelt. Sõltumata sellest, kas kooli eesmärk on

saavutada täielik kakskeelsus, kakskeelsus ja mitmekultuuriline pädevus või lihtsalt soovida, et õpilased valdaksid inglise keelt funktsionaalselt vabal ajal ja tööalaselt, on eesmärk anda lastele täiendavad eluks vajalikud oskused.

Enne kui kool otsustab lapsi kakskeelseks õpetada, on oluline hinnata põhjalikult oma ainulaadset konteksti. See hoolikas hindamine on oluline samm enne kakskeelse programmi rakendamise keerulisele teekonnale asumist. Kool peaks arvestama oma asukoha sotsiaal-keelelist keskkonda ja tunnistama muude struktuuriliste ja sotsioloogiliste tegurite mõju, sest need elemendid võivad mõjutada seda, mida on võimalik saavutada kakskeelse kooliprogrammi raames. Vaatleme mõningaid neist mõjutavatest teguritest, mis võivad kujundada programmi edu või ebaõnnestumist.

2.2. Teie kooli ja selle asukoha sotsiolingvistiline maastik

Kui te kaalute oma kooli sotsiolingvistilist keskkonda, küsige, kas ümbruskond on mitmekeelne või ühekeelne. Sageli jätame tähelepanuta kultuurilise ja keelelise konteksti, milles me tegutseme. Siiski võib teie kooli asukoha sotsiolingvistilise tegelikkuse objektiivne analüüs aidata teil paremini mõista oma eesmäärke.

Mitmekeelsed ühiskonnad

Mitmekeelsetes keskkondades on inimesed üldiselt keelelise mitmekesisuse suhtes vastuvõtlikumad, sest:

- nad räägivad sageli mitut keelt;
- nad puutuvad kokku keelelise mitmekesisusega valitsuse poliitika, reklaami ja erinevate meediavormide kaudu;
- mitmekeelsed ühiskonnad kipuvad olema multikultuursed, soodustades avatust erinevate keelte suhtes.

Selline ühiskondlik avatus keelelise mitmekesisuse suhtes loob tavaliselt keskkonna, kus muud keeled kui domineeriv keel võetakse kergemini omaks ja kasutatakse.

Ühekeelsed ühiskonnad

Valdavalt ühekeelsetes keskkondades on avatus keelelise mitmekesisusele tavaliselt piiratum. Nende ühiskondade inimesed võivad vähe või üldse mitte kokku puutuda teiste keeltega peale oma keele. Kuigi nad võivad suhelda teisi keeli kõnelevate inimestega, piirdub see suhtlus sageli konkreetsetes kontekstides, näiteks perekondlikes vestlustes või külastades kultuuriliselt spetsiifilisi ruume, nagu restoranid või pühakodasid.

Isegi kui selliste piirkondade koolides pakutakse võõrkeeletunde või kakskeelseid programme, võib õpilastel olla raskusi sihtkeele omandamisega, kuna nad puutuvad sellega väljaspool klassiruumi minimaalselt kokku. Sellegipoolest suurendab sotsiaalmeedia ja voogedastusplatvormide kasvav populaarsus järk-järgult juurdepääsu teistele keeltele isegi ühekeelsetes keskkondades.

Peamised kaalutlused

Keelelise mitmekesisuse ja ühiskondlike tegurite mõistmine, mis mõjutavad keelekasutust teie kooli asukohas, on väga oluline. Koha "keelemaastik" viitab keeltele, mida räägitakse ja kasutatakse erinevates kontekstides, näiteks kodus, tööl, meedias ja sotsiaalses keskkonnas. See tähendab, et tuleb kaaluda, kas keskkond on ühekeelne, mitmekeelne või ühekeelne, kuid rahvusvaheliste mõjutustega. Seda kirjeldatakse sageli kui piirkonna "keelelist tegelikkust".

Lisaks keelelise reaalsuse määratlemisele tuleb kaaluda ka ühiskonna suhtumist keelde. Kas inimesed on üldiselt "avatud" või "suletud" keelelise mitmekesisuse suhtes?

Sotsiolingvistiline maastik laiendab seda mõistet, et hõlmata keelekasutust mõjutavaid ühiskondlikke tegureid. See uurib, kuidas erinevaid keeli hinnatakse ja mõistetakse eri rahvuste, vanuserühmade, ühiskonnaklasside ja haridustasemete lõikes. Järgmised küsimused aitavad tuvastada sotsiolingvistilise maastiku tunnuseid.

- Kas mõnedel keeltel on suurem staatus kui teistel?
- Kas teatud rühmad on keele tõttu kõrvale jäetud?

- Kuidas mõjutab see dünaamika individuaalset ja grupi identiteeti koolikogukonnas?

Neid küsimusi uurides saate paremini mõista, kuidas sotsiolingvistiline kontekst kujundab keelekasutust ja kaasamist teie koolis.

Kohalike, riiklike või rahvusvaheliste haridusstandardite regulatiivsete parameetrite ja igapäevase keelekasutuse tegeliku viisi mõistmine aitab koolijuhtidel programmi ja selle oodatavate tulemuste kavandamisel tuvastada oma ühiskonna eripärasid. Pärast nende ühiskondlike tegurite läbivaatamist võivad koolijuhid aru saada, et soovitud tulemuste saavutamiseks on vaja konkreetset strateegiat, mida varem ei ole arvesse võetud.

Üks teie kooli sotsiolingvistilise maastiku iseloomulikke tunnuseid on see, kas kool asub avatud või suletud keeleühiskonnas.

2.3. Avatud ja suletud keeleühiskondade nüansside uurimine.

Nende sotsiaal-keeleliste omaduste mõistmine aitab teil kindlaks teha, kas teie kogukonna inimesed on "avatud" või "suletud" täiendavatele keeltele. Otsige tõendeid, näiteks kas võõrkeelseid filme dubleeritakse kohalikku keelde; see näitab, et tegemist on suletud keelteühiskonnaga. Teisest küljest on mitmekeelsetes linnades, nagu Brüssel, Genf, Bilbao või Casablanca, palju mitmekeelseid koole, mis tähendab avatumat keeleühiskonda. Asukoht "avatud-suletud" kontiinumil sõltub ajaloo, poliitika, kultuuri ja valitseva ühiskondliku suhtumise keerulisest suhtest keele suhtes ning see mõjutab teie kakskeelse koolikogukonna dünaamikat.

Keelelise konteksti olulisuse illustreerimiseks võtke hetkeks aega, et võrrelda selliseid kohti nagu Madalmaad või Rootsi, Norra ja Taani, kus inglise keele õppimine on "avatud", sest ühiskonnas peetakse inglise keele rääkimist kollektiivselt vajalikuks, mitte koormaks. Kuigi igapäevane elu ja varajane haridus toimub üldiselt vastavate riikide kohalikus keeles, kasvavad lapsed üles avatult inglise keele suhtes. Nad teavad, et nende vanemad räägivad seda keelt, nad kuulevad seda meedias enne, kui seda hakatakse kasutama koolis, tavaliselt 6 või 7-aastaselt, ja enamik õpib seda ilma suurema pingutuseta.

Võrreldes teiste Euroopa riikidega, nagu Itaalia, Prantsusmaa ja Hispaania, kus traditsiooniliselt enamik täiskasvanuid ei räägi inglise keelt või kellel on ebameeldivad mälestused selle õppimise pingutustest, on ühiskonnas üldiselt kinnisem suhtumine inglise keele õppimisse ja lapsed omastavad selle sõnumi. Need hoiakud on nendes riikides aeglaselt muutumas, kuna välisturistide arv kasvab pidevalt ja meediatarbimine on muutunud voogedastusteenuste, YouTube'i ja sotsiaalmeedia kasutamise suunas.

Portugal on huvitav vastandlik näide, kus suuremates linnades on väga lihtne leida inimesi, kes räägivad inglise keelt, ja see on olnud nii juba aastakümneid. Mis võib olla erinevus? Ilma põhjaliku uurimiseta on raske öelda, kuid üks märkimisväärne erinevus on see, et nad ei dubleeri filme ega televisiooni, nagu nende Lõuna-Euroopa kolleegid.

Need tegurid võivad mõjutada kakskeelse programmi õppe-eesmärke. Näiteks ühiskonnas, kus räägitakse ainult ühte keelt, võib olla raske edukalt rakendada kakskeelset keelekümblusprogrammi, sest see nõuab kahe sihtkeele emakeelena rääkivate laste segamist. Samamoodi ei saa kindlalt ühekeelses kohas, näiteks Kesk-Hispaania linnas asuv kool võtta üle Brüsseli rahvusvahelise kooli programmi struktuuri, sest mitmekeelne ja mitmekultuuriline kontekst toetab keeleõppe eesmärkide saavutamist.

Siiski on kasulik strateegia kõigis kohtades "kultuuridevahelist pädevust" arendavate tegevuste juurutamine. [Ühenduse vestluses nr 12 Licia Arnaboldi](#) räägib programmist, mille ta on loonud inglise keele koordinaatorina Montessori koolis Comos Itaalias. Eesmärk on juhtida tähelepanu kohaliku kultuuri igapäevastele tavadele või pidustustele ja seejärel tutvustada, kuidas sarnast tegevust tehakse mõnes teises maailma osas. Lapsed arendavad kultuurilist eneseteadvust koos teiste paikade vähemtuntud tavade väärtustamisega.

2.4. Mis on kultuuridevaheline pädevus?

Licia Arnaboldi kirjeldas oma ettekandes kultuuridevaheliste ürituste programmi, mille ta ja tema kolleegid kavandasid L2-programmi tõhustamiseks. Allpool on esitatud graafik, mida ta jagas kokkuvõtteks:

Eesmärk on, et kogu kooli hõlmavad teemad, mis eakohasel viisil julgustavad:

- kultuuriline eneseteadvus
- austus enda ja teiste vastu
- avatus
- uudishimu ja avastamisrõõm
- mitmekesisuse aktsepteerimine

Näiteks on neil olemas *maailma menüüde* programm, kus iga kuu tutvustatakse klassiruumis ja lõunasöögis saalis eri riikide toite. Põhikooli 5. klassi lapsed vastutavad uute riikide uurimise eest, et neid kaasata ja tutvustada oma noorematele ja vanematele koolikaaslastele.

Projektid nõuavad ka kooskõlastamist klassiõpetajate (L1) ja L2-õpetajate vahel. Näiteks "Hommikusöök maailmas" puhul tutvustab L1-õpetaja tüüpilise Itaalia hommikusöögi ja toiduainete tarneahela ning L2-õpetaja tutvustab teise riigi hommikusööki. Licia [menüüd maailmas menüüst](#) saate lugeda meie blogist "Notes from the Field" [kakskeelse Montessori veebisaidi](#).

3. Kogu kooli kakskeelse kultuuri loomine

Tugeva kakskeelse koolikultuuri loomine on üks tugisammas iga kooli jaoks, kus on rohkem kui üks õppekeel. Õppejõudude jaoks on see alus vastupidavuse ja kannatlikkuse edendamiseks kooli seinte sees. Kui inimesed tunnevad, et nad kuuluvad kogukonda, mille kultuur töötab ühiste eesmärkide nimel, mis võimaldab neil väljendada oma kahtlusi ja muresid, jagada oma tööd, katsetada ja teha vigu, siis on tõenäolisem, et nad tunnevad end piisavalt mõistetuna ja motiveerituna, et tulla toime raskustega ja ületada tagasilöögid. See sisemine selgus saab aluseks sellele, et õpetajad tunnevad end lastega töötades ja lapsevanematega rääkides kindlalt.

Koos teie kogukonna sotsiolingvistilise maastikuga aitab kogukonna ainulaadse dünaamika läbimõtlemine ja eesmärkide ühise mõistmise tagamine enne kakskeelse mudeli rakendamist või muudatuste tegemist olemasolevasse mudelisse luua vastupidava programmi, mis suudab taluda ootamatuid väljakutseid, mis tekivad.

Ühenduse dünaamikat mõjutavad välised ja sisemised tegurid. Väliste tegurite hulka kuuluvad muutused kohalikus, riiklikus või ülemaailmses majanduses, keskkonnamõjud, nagu ilmastik, loodusõnnetused ja pandeemiad, poliitilised või seadusandlikud muutused, sotsiaalkultuurilised muutused ja tehnoloogilised arengud. Üks hiljutine näide välise teguri kohta, mis mõjutas oluliselt haridusprogramme, on COVID-19 pandeemia. See sündmus põhjustas olulise muutuse haridussüsteemis ja avaldab jätkuvalt püsivat mõju koolidele ja haridusele.

Teine näide välise teguri kohta on seadusandlikud muutused, mis võivad mõjutada kakskeelsete kooliprogrammide teostatavust ja kavandamist Kataloonias, on käimasolev sotsiaalpoliitiline arutelu peamise õppekeele üle: katalaani või kastilia keel. Mõlemad näited hõlmavad tegureid, mis jäävad väljapoole üksiku kooli mõjusfääri, kuid mõjutavad kooliprogrammi teostatavust ja kavandamist. Need välised tegurid võivad põhjustada mitte ainult struktuurilisi muudatusi programmi kavandamises ja elluviimises, vaid ka lahkarvamusi kogukonnas. See, kuidas kool reageerib välisele muutusele või kogukonna sisesele lahkarvamusele, võib avaldada olulist mõju koolikultuurile.

Kogukonna sisemine areng mõjutab ka reageerimisvõimet dünaamika muutustele, nagu näiteks juhtkonna, administratsiooni või teiste meeskonnaliikmete vahetumine, kolimine teistesse ruumidesse, pedagoogilise suuna muutus või koolikogukonna suuruse muutus. Need võivad olla juhitud ja kontrollitud muutused või ootamatu šokk. Näiteks klassi suuruse järsk vähenemine võib mõjutada programmi majanduslikku elujõulisust ja omakorda personalimudelit: see võib mõjutada kooli iga sihtkeele keeleoskust ja kakskeelse programmi teostatavust. Kui suure lasterühmaga võis olla elujõuline töötada üks või mitu keeletespetsialisti, siis väiksema rühma puhul võib olla võimalik, et ainult üks õpetaja on kättesaadav.

Koolikogukonna kasv mõjutab ka kogukonna dünaamikat: uus programm võib avada vähem kui kahekümne kogukonnaliikmega ja kasvada mõne aastaga sadade liikmeteni. Kasv eeldab paratamatult kogukonda toetava struktuuri arengut. Väikese kogukonna vajaduste rahuldamist saab otsesemalt juhtida väiksem personalimeeskond, samas kui suurema kogukonna puhul on suhete ja positiivse suhtluse määratlemiseks ja säilitamiseks vaja suuremat meeskonda. Suurem personalimeeskond omakorda nõuab tähelepanu oma kogukonna dünaamikale.

Kuigi kasv on enamasti järkjärguline ja paremini hallatav, toimudes aja jooksul, võivad välised tegurid, nagu pandeemia, olukorda väga kiiresti muuta. Muutustega toime tuleva paindlikuma kogukonna ülesehitamise võti on pidev töö ja kogukonna väärtuste hoolikas määratlemine ning kooli eesmärgi ja piirangute selge nägemine algusest peale. Lugege lähemalt meeskonna põhikirjade kohta jaotisest 1.6. Rakendamisprobleemide ületamine.

3.1. Programmi eesmärkide vastavusse viimine koolikogukonna vajaduste ja väärtustega

Selleks, et määratleda ja seada prioriteediks meie kogukonna vajadused ja väärtused, peame mõtlema oma eesmärgi ja missiooni üle, eriti kui kakskeelne kool. Igal koolil on veidi erinevad väärtused ja haridusalased prioriteedid. Kui teil on selle kallal siiski veel tööd teha, on parim koht alustamiseks küsimus: "Mida me tahame oma lastele?".

Kui olete selgelt määratlenud oma väärtused ja haridusalased prioriteedid ning kaalunud nende mõju oma programmile, saate mõelda vajaduste üle, mis tulenevad nendest väärtustest ja prioriteetidest. Mõned vajadused on praktilised kaalutlused, näiteks milliseid teadmisi ja oskusi vajavad lapsed teie kogukonnas edukaks üleminekuks järgmisele haridustasemele, kui teie kooli programm lõpeb algklassiga. Teised vajadused on seotud teie koolikogukonna erilise dünaamikaga, näiteks vanemad vajavad regulaarset teavet selle kohta, kas programmi haridusalased eesmärgid vastavad kohaliku haridusameti eesmärkidele.

Kooli väärtused ja vajaduste loetelu, millest mõned on mittekohustuslikud, peaksid olema kogu kogukonnas laialdaselt teada. See on väärtuslik alus, kui tegeletakse muutuva kogukonna dünaamikaga ja sellega seotud väljakutsetega, mis on seotud otsuste tegemise ja programmi teostatavusega.

Need on kasulikud suunanäitajad, kui puutute kokku erinevate kogukonnaliikmete ebakindluse või vastuseisuga programmile. Programmi loomise või alguse ajal võib olla kasulik korraldada kogukonna koosolek, et teha ajurünnak ja arutada kakskeelsuse eeliseid. Võib koostada nimekirja kakskeelse hariduse või kakskeelsuse eelistest ja näha, millised neist kõnetavad kohalviibijaid kõige rohkem. Pärast mõne sellise vestluse korraldamist lapsevanemate ja õpetajatega võib kooli juhtkond kohtuda ja arutada, kuidas nende kohtumiste käigus saadud teadmisi saaks sidusa visiooni loomiseks lisada kooli missioonikirjeldusse.

Selgub, et mitte kõik ei ole neid küsimusi kaalunud või et nende kohtumiste kaudu saavad nad aru, et nad hindavad teistsugust haridust. Sellisel juhul võib kõige tervislikum lahendus olla see, kui pere läheb teise kooli. Näiteks võib tekkida olukord, kus lapsevanem kaotab usalduse kooli vastu, sest ta ei näe, et tema laps kasutab sihtkeelt vastavalt oma ootustele. Üks-ühele kohtumistega saab kindlaks teha, kas nende ootused on kooliga kooskõlas.

Keeleõpe on iga inimese jaoks ainulaadne ja lapse tempo võib erineda tema eakaaslastest. Kui mõnedel vanematel on kannatust ja usku protsessi ning nad suudavad anda oma lapsele vajalikku aega, siis teistel vanematel seda ei ole.

See, mida nad oma laste jaoks soovivad, ei pruugi olla kooskõlas kooli poolt esitatud programmi tulemustega. Koolijuhina olge selge ja kindel kooli programmi eesmärkide osas ning selles, et olete pühendunud kooli visioonile. Aktsepteerige, et see ei sobi igale perele. Need meist, kellel on koolikogemust, teavad, et õigete vahenditega saame töötada iga lapsega; see, mida me pakume, ei pruugi aga alati sobida kõigi vanemate eesmärkidele või püüdlustele.

Peatuge ja mõtisklege

- Kuidas mõjutab teie kooli asukoha sotsiolingvistiline maastik teie lähenemist kakskeelsele haridusele?
- Kuidas saate oma klassis edendada "avatud" suhtumist täiendavatesse keeltesse?
- Kohaliku kogukonna suhtumine kakskeelsusesse:
 - Millistele kogukonna tugevatele külgedele saate tugineda?
 - Millised võimalikud probleemid võivad teil tekkida kavandatud keeleõppetulemuste saavutamisel?
 - Kuidas saaksite neid probleeme lahendada?

1.2. Visioonist praktikasse: Jätkusuutlike keeleõppeprogrammide väljatöötamine

Sisu

1. Tuginedes visioonile ja kontekstile
 - 1.1. Juhtumiuuringu illustratsioon
 - 1.2. Kooli keeleõppekultuur
 - 1.3. Kooli keeleprofiili uuring
2. Ühise terminoloogia määratlemine
 - 2.1. Kakskeelsuse liigid
 - 2.2. Teise keele omandamine ja õppimine
3. Eesmärkide määratlemise raamistik
 - 3.1. Rahvusvaheliselt tunnustatud standardid
 - 3.2. Oskuste tüübid
4. Õppimise erinevused
 - 4.1. Väikelaste keelelised viivitused
 - 4.2. Düsleksia
5. Viited ja ressursid
6. Lisa 1.2.1. - Kooli keeleprofiili uuring

Peamised järeldused

- Selge visioon ja kohalik keeleline kontekst on kakskeelse programmi eesmärkide ja mudelite määratlemisel väga olulised.
- Kooli kogukonna kaasamine keelealaste eesmärkide seadmisel soodustab õpilaste tulevikupüüdluste kooskõlastamist.
- Selliste vahendite kasutamine nagu kooli keeleprofiili uuring aitab kindlaks teha kakskeelse programmi tugevad küljed, puudujäägid ja vajadused.
- Euroopa keeleõppe raamdokumendis on esitatud üldised standardid ja "saab teha avaldused" noorte õppijate keeleoskuse mõõtmiseks.

- BICS (sotsiaalne suhtlemine) areneb kiiremini kui CALP (akadeemiline keel), mille omandamiseks on vaja rohkem aastaid.

Sissejuhatus

Selles osas rõhutatakse, kui oluline on 6-12-aastaste kahe- või mitmekeelsete programmide selge visioon, kohaliku keelelise konteksti arvestamine ja koolikogukonna kaasamine keeleliste eesmärkide seadmisel. Praktiliste vahendite, näiteks kooli keeleprofiili uuringu abil näidatakse, kuidas kohandada õpet nii, et see vastaks õpilaste erinevatele vajadustele ja toetaks nii akadeemilist kui ka sotsiaalset keelearengut. Selles osas käsitletakse ka rahvusvaheliselt tunnustatud raamistikke, nagu CEFR ja ACTFL, ning uuritakse põhiliste inimestevaheliste suhtlemisostuste (BICS) ja kognitiivse akadeemilise keeleoskuse (CALP) eristamist. Lõpuks käsitletakse keelelisi viivitusi ja õppimiserinevusi, pakkudes strateegiaid kõigi õppijate toetamiseks klassiruumis.

1. Tuginedes visioonile ja kontekstile

Kui kooli juhtkond on läbi töötanud punktis 1.1. esitatud küsimused. "Aluste rajamine: tee", peaks välja kujunema selge visioon sellest, mida nad tahavad oma kakskeelse programmiga saavutada - milliseid keeli hakatakse pakkuma ja mida tähendab olla rohkem kui ühe keelega kool. See avab palju võimalusi koolikogukonna mitmekesisuse tunnustamiseks ja väärtustamiseks, mis täiendab või võib rikastada kooli üldist missiooni. Ka kohalik keeleline kontekst, st ühe- või mitmekeelse asukoha olemasolu võib mõjutada seda, mida on võimalik saavutada.

1.1. Juhtumiuuringu illustatsioon

Kooli asukoha keelelise reaalsuse ja õppemudeli, keeleõppe eesmärkide vaheline seos

Erinevate koolide kogemuste uurimise käigus on üks näide, mis illustreerib selgelt keelelise konteksti tähtsust. [Montessori Palau Figueres](#) asub Põhja-Hispaanias, vaid 30 kilomeetri kaugusel Prantsuse piirist. Selle piirkonna, kus see asub, esimene keel on katalaani keel ja kõik oskavad ka hispaania keelt. See tähendab, et koolis on kasutusel kakskeelne mudel, kus juhendaja vahetab iga kahe nädala tagant katalaani ja hispaania keele vahel, ning koolis on keeletespialistid, kes pakuvad iga nädal mõned tunnid inglise ja prantsuse keele tunde.

Koolivälises elus puutuvad seda kooli külastavad lapsed kokku katalaani ja hispaania keelega ning sõltuvalt nende vanematest võib-olla ka prantsuse ja inglise keelega. Kauplustes ja muudes igapäevategevustes oleks põhikeeleks katalaani keel, kuid ka mitmekeelsed elanikud vahetavad hõlpsasti keelt. Teisisõnu, mitmekeelne asukoht toetab kooli keelelisi eesmärke orgaanilisel viisil, mis ei ole võimalik enamikus kohtades.

Esimese osa alguses esitatud kaks juhtumiuuringut "Kakskeelse programmi väljatöötamine" illustreerivad, kuidas kaks teist Hispaania kooli, üks väikeses lõunapoolses Córdoba linnas ja teine Madridis, on valinud inglise keele akadeemilise oskuse saavutamise eesmärgi saavutamiseks immersioonimudeli. Ühekeelses Córdoba oli immersioon esimene valik, sest enamik lapsi puutub koolis kokku ainult inglise keelega. Rahvusvahelises Madridis rakendas kool kakskeelset mudelit, kuid avastas, et see ei olnud eesmärkide saavutamisel tõhus, osaliselt seetõttu, et hispaania keel domineerib koolivälises elus.

Õpetajate kaasamine teie eesmärkide saavutamiseks vajaliku profiiliga on samuti oluline element programmi arendamisel. Seda käsitletakse üksikasjalikumalt punktis 1.5. Ressursside haldamine. Uued koolid saavad eelnevalt määratleda oma eesmärkide saavutamiseks vajalike õpetajate profiili, kuid nagu kaks juhtumiuuringut näitavad, on kooli jaoks ideaalse koolituse, oskuste ja inimlike omadustega õpetajate värbamine sageli keeruline seoses asukoha, kooli eelarve ja muude teguritega. Seetõttu on tõenäoline, et uued ja olemasolevad koolid töötavad mingil määral õpetajatega, kes vastavad ideaalsetele kriteeriumidele erineval määral.

Huvirühmad, kes vastutavad kooli missiooni ja eesmärkide saavutamise tee määratlemise eest, peaksid kohtuma ja vaatama läbi *kooli keeleprofiili uuringust* saadud teabe. Pärast seda läbivaatamiskoosolekut peaks kooli juhtkond olema võimeline vastama siin loetletud küsimustele.

- Millised on kogukonna püüdlused/reaalsused õppimiseks keskkoolis, ülikoolis?
- Millised on laste kõige levinumad keelelised profiilid?
- Milliseid keeli *tahaks* teie programm pakkuda? (L1, L2, L3)
- Kooli keeleprofiil - millised on tugevused, mis aitavad meil eesmärke saavutada,

millised on valdkonnad, mis vajavad lisatoetust?

Heaks tavaks, mida meie uuritud kakskeelsetes Montessori koolides rakendatakse nende küsimuste puhul, on teha koostööd laste peredega, et määrata kindlaks, millised eesmärgid on igale õpilasele sobivad. Need eesmärgid sõltuvad perekondade (ideaaljuhul üksmeelselt laste) plaanidest või kavatsustest järgmise haridusetapi osas. Konkreetsemalt, lapsed, kelle pered soovivad, et nad käiksid rahvusvahelises koolis, kus neid õpetatakse inglise keele (või mõne muu lisakeele) abil, saaksid kasu suhteliselt kõrge akadeemilise keele domineerimise saavutamisest. Need lapsed peavad olema inglise keeles täielikult kirjaoskavad ja suutma mõista nii suulist kui ka kirjalikku sisu selles keeles kogu õppekava ulatuses: loodusteadused, kunstid, geograafia, ajalugu jne. Õpilased ja nende peavad osalema õppe-eesmärkide püstitamise protsessis, et omandada kõik vajalikud oskused oma järgmise haridusetapi jaoks.

Selle teabe põhjal saab kool läbimõeldult mõelda konkreetsete õpieesmärkide määratlemise üle ja valida nende eesmärkide saavutamiseks sobivaima õppemudeli. Käesolevas punktis käsitletakse õppe-eesmärkide määratlemise vahendeid ja strateegiaid, samas kui õppemudeleid vaadeldakse punktis 1.3. Montessori keeleõpe: Euroopa perspektiivid. Kui see on paigas, saab administraator seejärel koostada või üle vaadata kooli keelepoliitika, milles on esitatud strateegiad.

Seega, nagu paljudes kooli juhtimise aspektides, peab tugeva teise keele programmi arendamiseks olema üks:

- plaan - teada, kuhu sa lähed;
- terav vaatlusoskus - et näha, mis töötab hästi ja mis mitte;
- kaalutletud otsuste tegemine - kava kohandamine ainult siis, kui see on tõesti vajalik;
- tugevad suhtlemisoskused - et hoida valijad kursis ja pühendunud.

1.2. Kooli keeleõppekultuur

See on vähetuntud, kuid oluline osa eduka teise keele programmi ülesehitamisel. See on mittemateriaalne aspekt, kuidas need eesmärgid ja nendega seotud väärtused on kooli osaliste poolt mõistetud ja omaks võetud. Selliste koolide puhul, nagu eespool nimetatud juhtumiuuringu puhul, kus koha keeleline iseloom toetab ja täiendab loomulikult kooli mitmekeelsete eesmärkide saavutamist, on ühine keeleõppekultuur loomulikumalt olemas, samas kui vastupidiselt sellele peab Cordoba International Montessori kool (juhtumiuuringu 1A teema) oma ühekeelse asukoha tõttu olema tahtlikum oma kooli kakskeelse kultuuri hooldamisel. Nii kogu kooli tasandil kui ka üksikutes klassiruumides.

Üks nende algklasside õpetajatest Laura Cassidy, kes on ka BM koostööpartner, ütles meie veebipõhise kaaslasekursuse ajal: "Õpetajad peavad vaatlema keelt kui suhtlusvahendit, mitte kui ainet, mida tuleb õpetada." (L. Cassidy (isiklik suhtlus, 5. november 2024).

1.3. Kooli keeleprofiili uuring

Olenemata sellest, kas olete seotud uue programmi loomisega või olemasoleva programmi läbivaatamisega, pakuvad [kooli keeleprofiili](#) täitmisega kogutud tõendid asendamatu teadmisi selle kohta, milliste parameetrite piires antud kool töötab. Teisisõnu, punktis 1.1 nimetatud välised ja sisemised tegurid. Kakskeelse programmi kavandamine: Vundamendi loomine. Uuring jagab väärtuslikke vaatenurki, mis on kasulikud neile, kes määratlevad projekti suunda, aidates kaasa konsensusse saavutamisele ja andes ülevaate kooli perede keelelisest tegelikkusest ja kohast endast.

Selle eneserefleksiooni vahendi töötas välja Marikay McCabe 2019. aastal, kui ta alustas tööd koolidega. See on saadaval ka hispaania keeles. Selle eesmärk on anda lihtne ülevaade kooli lähteolukorrast selles osas, mis on võimalik ja mida soovitakse. Teisene eesmärk on anda andmeid, mis on olulised kooli täiskasvanute vahelise sisemise suhtluse probleemide kohta, mis võivad olla tingitud sellest, et puudub üks ühine keel.

Kui keeleprogrammi otsuste tegemisega seotud isikud on küsitluse täitnud, aitab see kindlaks teha:

- tugevused (meil on hea ülevaade "maastikust");
- parandamist vajavad valdkonnad (alati on midagi);
- hõõrumispunktid (tavaliselt konkureerivad huvid või arusaamatused);
- koostisosade rahuldamata vajadused, mis takistavad keeleõppe eesmärkide saavutamist.

Seda võib kasutada ka olemasoleva programmi puhul:

- vaadata üle õppejõudude arusaam keeleõppe eesmärkidest, mis on lähtepunktiks arutelule selle üle;
- teha kindlaks kooli keeleprogrammi vajadused ja seada need prioriteediks.

Küsimused, mis aitavad teil teavet analüüsida ja oma kooli programmi paremini mõista:

- Millised on kooli tugevused, mis toetavad keeleõpet?
- Kas kohalik keeleline kontekst toetab teie õppe-eesmärke?
- Kas õppemudel on kooskõlas teie eesmärkidega?
- Kas keeleõppemudel on kooskõlas teie eesmärkide ja kohaliku kontekstiga, st millises keeles/mis keeles/mis keeltes õpilased tõenäoliselt jätkavad oma haridusteed, kui nad teie koolist lahkuvad?
- Kas kõik rühmad mõistavad keeleõppe eesmärke?
- Kas pered teavad, kuidas nad saavad toetada teise keele õppimist väljaspool kooli?
- Kas pered ja õppejõud mõistavad, et teise keele akadeemiline omandamine on *vähemalt 7-8-aastane protsess*?
- Millised on erinevate koostisosade rahuldamata vajadused?
 - Kas neid on võimalik täita kooli programmi raames?
 - Mida võiks muuta/kohandada, et neid vajadusi rahuldada?
- Kas eri koostisosade vahel on konkureerivad huvid?
- Kas need võivad olla tingitud teabe puudumisest?

2. Ühise terminoloogia määratlemine

Kahekeelsus

"Kakskeelsus on võime mõista ja kasutada (*kahte või enam*) keelt teatavates kontekstides ja teatud eesmärkidel." (Carder, 2021)

Viimastel aastatel on Euroopas hakatud rääkima mitmekeelsusest nii kõnelejate endi kui ka neid õpetavate koolide puhul, et muuta selgemaks, et inimene võib rääkida rohkem kui kahte keelt. Sõltuvalt eelistustest võib neid kahte terminit kasutada omavahel vahetatavalt ja nende ühendamine sõnaga "kaksikmulgikeelsus" on muutunud spetsialistide seas tavaks. Kui me kasutame käesolevas valdkonna juhendis sõna "kakskeelne", siis mõistame seda nii, et me mõtleme kahte või enam keelt.

Jaotis 1.3. Montessori keeleõpe: Euroopa perspektiivid uurib põhjalikult erinevaid õpetamismudeleid, kuid siin on lühiülevaade sellest, kuidas see praktikas välja võib näha:

- kahe õppekeele vahel jagatud õppeained;
- õpilased saavad õppida samu aineid kahes keeles;
- teise keele immersioonikogemus ja esimene keel omandab koolis võõrkeele staatuse, st ühepoolsed immersiooniprogrammid.

Kodune keel, esimene keel, L1, L2, domineeriv keel, sihtkeel, akadeemiline keel ...

Need on mõned erialased terminid, mida on oluline mõista, kui süveneme elementidesse, mis on vajalikud koolipõhise teise keele programmi kavandamiseks.

Allpool on esitatud määratlused, mida dr Eowyn Crisfield jagas veebiseminaril, mille ta koostas kakskeelse Montessori jaoks.

L1 ja L2 on terminid, mida teadlased kasutavad, et eristada, millal ja kus inimene on keele omandanud. Kooli kontekstis viitavad nad üldiselt lapse esimesele keelele, mille ta on omandanud alates sünnist kodus (L1), ja täiendavale keelele, mida ta omandab koolis (L2).

Sihtkeel viitab keelele (enamiku õpilaste jaoks L2), mida kool pakub lisaks kohalikule keelele. Käesoleva valdkonna juhendi kontekstis oli 95% vaadeldud koolidest sihtkeeleks inglise keel.

Akadeemiline keel tähendab suulist, kirjalikku, auditiivset ja visuaalset keeleoskust, mis on vajalik tõhusaks õppimiseks koolis ja akadeemilistes programmides - st see on keel, mida kasutatakse klassiruumi tundides, raamatutes, testides ja ülesannetes. Koolides, kus kasutatakse keelekümbelismudelit, on sihtkeeleks ka akadeemiline keel.

Domineerivat keelt võib kasutada koolis, et arutada õppija keele-eelistust ja seda võib kasutada ka tema mitmekeelsuse arengu arutamisel, kuna see võib aja jooksul muutuda.

2.1. Kakskeelsuse liigid

-**Kakskeelsus** on kahe keele oskus või kasutamine (Oxford Languages, 2023).

-**Simultan kakskeelsed** on lapsed, kes omandavad kaks keelt enne 3. eluaastat.

-**Sekventsiaalsed kakskeelsed lapsed** on lapsed, kes õpivad teist keelt pärast seda, kui esimene keel on hästi kinnistunud.

Ühiskonna suhtumine kakskeelsusesse

1985. aastal avati väljaspool Chicagot Montessori-kool nimega InterCultura, mis pakkus hispaania, prantsuse ja jaapani keelekümblusprogramme 3-6-aastastele lastele (Rosanova, 1991). Kooli asutas mitmekeelne perekond, kes hindas mitmekeelsete kogemuste rikkust. Siiski seisis nad silmitsi karmi kriitikaga "ekspertide" poolt, kes väitsid, et kool tuleks sulgeda, väites, et laste sukeldumine teise keelde nii noores eas on nende arengule "kahjulik" (Rosanova, 1997).

Oluline on märkida, et 40-50 aastat tagasi oli tavaline, et teadlased ja pedagoogid pidasid kakskeelsust problemaatiliseks. Levinud oli arvamus, et ükskeelsed on intelligentsemad kui kakskeelsed (Baker, 2001). Kuna kakskeelsust puudutavad müüdid püsivad, on hea, kui käepärast on usaldusväärne teave, nagu Françoise Grosjeani teos "Myths about bilingualism" (Müüdid kakskeelsusest).

Nagu on kirjeldatud punktis 1.3. Montessori keeleõpe: Euroopa perspektiivid, on Euroopas viimase 25 aasta jooksul palju muutunud. Rahastamise ja poliitika tasandil on Euroopa Liit mänginud olulist rolli mitmekeelse hariduse edendamisel. Pragmaatilisel tasandil on globaliseerumine ja inglise keele kui ülemaailmse keele domineerimine ametialases suhtluses ja meedias koos rahvusvahelise turismi pideva kasvuga suurendanud vajadust mitmekeelsuse järele. Kõik see on otseselt kaasa aidanud mitmekeelsete koolide arvu suurenemisele.

2.2. Teise keele omandamine ja õppimine

Samuti on oluline omada põhiteadmisi teise keele omandamise protsessist. Järgmine kakskeelne Montessori kogukonna vestlus #4 "[Teise keele omandamine: An Introduction for Teachers in Elementary](#)" koos Birgitta Bergeriga pakub sissejuhatust.

Kui olete mõistnud keelearengu protsessi lapsepõlve eri etappides ja teil on palju ideid, kuidas arendada ja pakkuda programmi, mis vastab algklassilapse vajadustele ja huvidele, siis saate kaardistada, kuidas teie kooli tüüpiline õpilane arendab oma teise keele oskust algklasside jooksul. Pidage meeles, et seda arengut peab toetama teie programmi teostatavus (vt praktilisi kaalutlusi punktis 1.1. Vundamendi loomine: miks) ning see peab olema kooskõlas ka teie kogukonna väärtuste ja vajadustega. Pärast oma kooli keeleõppe eesmärkide kindlaksmääramist peate arvestama individuaalsete eranditega, mis võivad vajada erineva tasemega toetust. Mitte iga kool ei saa oma väikelaste või väikelaste programmi struktureerida vastavalt oma eelistustele ja isegi kui koolil on see võimalus, ei ole haruldane, et lapsed liituvad programmiga ükskõik millises vanuses. **Te ei saa tagada, et algkooliealise lapse teise keele areng tugineb kindlale varasemale teise keele õppimise alusele.**

Hea keelepoliitika peaks sisaldama programmi rakendamise suuniseid ja kava erineva keeleprofiiliga lastele täiendava toetuse pakkumiseks aitab hallata oskuste ja püüdluste keerukust. Nagu juhtumiuuringus 1.b. Trial & Error Madrid Montessoris hoiatati, on keelepoliitika hädavajalik, kuid edu saavutamiseks tuleb tähelepanu pöörata ka muudele elementidele, nagu kakskeelsuse kultuuri laialdane aktsepteerimine ja omaksvõtt koolikogukonnas. Allpool loetletud dokumendid (vt lisa punktis 1.4. Kuidas juhtida kakskeelset programmi) pakuvad näiteid kooli keelepoliitikast ning õpilaste õppeprofiilist ja -plaanist:

- Montessori Cordoba rahvusvahelise kooli keelepoliitika;
- Montessori Cordoba rahvusvahelise kooli individuaalne keeleprofiil ja -plaan.

Mõlemat ressursi käsitletakse kakskeelses Montessori veebiseminaris #7 "[Minu kooli teekond: Sammud kakskeelse programmi arendamiseks](#)" (minutid 28.44-36.00).

Järgnevalt on esitatud lühike juhend, mis sisaldab kasulikke küsimusi, mida on käsitletud BMI videoteatris.

Varajase keelekümbuse ja keeleoskuse edendamine väikestes õppijates

- Veebiseminar #9, "Kooli poolelijätmine varajastel aastatel", mida korraldab Denise Fernandes.
- Ühenduse vestlus #6, "Spetsialiseeritud keeletegevused 3-6 klassiruumis", mille autor on Florencia Ugalde.
- Ühenduse vestlus #7, "Teaduspõhised praktikad spontaanse L2-tootmise jaoks 3-6", autor Danielle DesLauriers
- Ühenduse vestlus #13, "Noorte lugejate võimestamine lastemajas: Denise Fernandes: "Tools and Strategies" (vahendid ja strateegiad)

Sotsiaalse suhtlemisoskuse ja akadeemilise keeleoskuse tasakaalustamine

- Ühenduse vestlus #2 "Montessori inglise keelekümlusele lähenemine - ühe kooli kogemus" koos Joanna Stewartiga
- Ühenduse vestlus #3 "Strateegiad, et toetada immerstiivset L2 kogemust Montessori 6-12" koos Laura Cassidy'ga
- Ühenduse vestlus #17 "Montessori filosoofia ja teise keele arendamise ühendamine" Mariann Manhertziga

Õpilaste mitmekesise keelilise potentsiaali äratundmine

Need erinevused võivad olla lapse välised muutujad, nagu vanus ja teise keelega kokkupuute pikkus, või lapse sisemised muutujad, nagu keeleoskus, kognitiivsed võimed, isiksus, motivatsioon ja sotsiaalsed tegurid.

- Ühenduse vestlus #7, "Teaduspõhised praktikad spontaanse L2-tootmise jaoks 3-6," Danielle DesLauriers

Lisaks pidage meeles, et isegi kui teil on selgelt kavandatud ja jagatud programmi eesmärgid ning kui te olete läbipaistev selle osas, kui palju individuaalset toetust kool saab pakkuda, on õpilaste ja perede keelilised püüdlused ikkagi erinevad. Siin on mõned tavalised olukorrad:

- Teie programm on ainus kakskeelne programm selles piirkonnas, nii et lapsevanemad võtavad registreerudes vähe tähelepanu tegelikele tulemustele ja ootavad kõigile sobivat teenust.
- Peredel, kes ei ole teise keele arendamise protsessiga kursis, võivad olla ebarealistlikud ootused programmi ja lapse edusammude suhtes.

Peatuge ja mõtisklege

1. Kuidas suunab teie kooli keeleline kontekst teie lähenemist kakskeelsele haridusele 6-12 klassis?
2. Kuidas te kaasate peresid aktiivselt oma lastele keeleõppe eesmärkide seadmisel?
3. Kuidas tagate, et kooli keelepoliitika on kooskõlas nii kogukonna vajadustega kui ka õpilaste tulevaste hariduspüüdlustega?
4. Milliseid strateegiaid kasutate oma õpilaste erineva keelearengu profiili hindamiseks ja käsitlemiseks?

3. Eesmärkide määratlemise raamistik

3.1. Rahvusvaheliselt tunnustatud standardid

Euroopa ühine keeleõppe raamdokument (CEFR) on kasulik süsteem keeleoskuse mõõtmiseks rahvusvaheliselt tunnustatud viisil. Selle süsteemi töötas välja Euroopa Nõukogu (CoE), et edendada mitmekeelsust Euroopa Liidus, ning see avaldati esimest korda 2001. aastal ja seda ajakohastati 2020. aastal. See hõlmab nii enesehindamissüsteemi kui ka taset tõendava eksamisüsteemi, mis on integreeritud Cambridge'i materjalidesse, mistõttu on need kasulikuks lisavahendiks, kui kool seob keeleõppe tulemusel CERFi standarditega.

Koos CERFigaga töötas Euroopa Nõukogu välja ka Euroopa keelepassi (ELP), mille eesmärk on toetada õppijaid nende keeleoskuse hindamisel ja mõõtmisel. Kuna need olid mõeldud individuaalseks õppijate poolt välja töötamiseks, töötati enesehindamiseks välja "saab- teha- avaldused".

Esialgne enesehindamisvõrgustik töötati välja täiskasvanutele ja inglisekeelset võrku siinsaate vaadata. Nendel ruudustikel on see, mida Euroopa Nõukogu nimetas "kirjeldajateks" ehk standardite näitajateks, mis muudeti paremini kättesaadavaks "saab teha avaldustega". Nende tabelite ja väidete kohandamise projekt noortele õppijatele viidi ellu 2010. aastate alguses. Noored õppijad jagati kahte rühma: 7-11-aastased ja 11-15-aastased.

Selle protsessi käigus jaotati tasemed alltasemeteks, nagu pre-A1, et anda realistlikum ülevaade sellest, kus väike laps võib olla lisakeele kasutamise algusaegadel. Selles ülevaates on esitatud noorte õppijate jaoks mõeldud "saab- teha- avalduste" näidis,

mis mõõdavad inglise keele eel-A1, A1 ja A2 tasemeid. Selle tabeli ja paljud teised materjalid noorematele õppijatele on loonud Cambridge English, kuna nad on kasutanud neid kohandatud CERF-i standardeid, et luua lastele eksameid, mida tuntakse kui Starterid, Movers ja Flyers, mis vastavad pre-A1, A1 ja A2 tasemetele.

Paljud koolid leiavad, et need välised näitajad on kasulikud, et nad saaksid teaduskonna ja lapsevanematega suhtlemisel eesmärgi täpsemalt määratleda. Lisaks pakub üha rohkem koole, sealhulgas Montessori koolid, ettevalmistust Cambridge'i eksamiteks, mis on mõeldud noorematele õppijatele.

Ameerika võõrkeelte õpetamise nõukogu (ACTFL) on samuti välja töötanud sarnased [suunised keeleoskuse mõõtmiseks](#) ja oma võimaluste deklaratsioonid. Nad on välja töötanud ka [lugemisoskuse testi \(RPT\)](#), mis on praegu saadaval järgmistes keeltes: araabia, hiina (mandariini), inglise, prantsuse, saksa, indoneesia, itaalia, jaapani, korea, portugali, vene ja hispaania keeles.

See CERFi raamistikul põhinev tabel annab kiire ülevaate sellest, kui palju aega kulub õppijatel eri tasemetele jõudmiseks. See peaks aitama juhtida õpetajate ja vanemate ootusi seoses keeleoskuse eesmärkidega.

Aastate koguarv varieerub kogukonniti ja individuaalselt vastavalt paljudele teguritele, sealhulgas:

- kas sihtkeel on üksikisikule/ühendusele juba tuttav;
- kui palju keeli üksikisik/ühendus juba kasutab;
- kuidas sihtkeelt kasutatakse laiemas kogukonnas;
- kui motiveeritud on õppijad;
- kui palju võimalusi õppijatel on harjutamiseks;
- loomulikud individuaalsed võimed.

Kuigi see tabel on vaid üldine suunis, võib see osutada kasulikuks ootuste haldamisel. Näiteks kui alustate kakskeelset programmi kahe tunni keeleõppega nädalas kogukonnas, kus sihtkeelt kasutatakse harva, siis on ebatõenäoline, et lapsed, kes alustavad programmi 6-aastaselt, jõuavad B1-tasemest kaugemale, kuigi lisakoolitusega on võimalik saavutada B2-tase. Nende eesmärkide saavutamine sõltub omakorda individuaalsetest erinevustest.

3.2. Oskuste tüübid

Teise keele õppimise uurija Jim Cummins nimetas kahe peamise keeleoskuse tüübi eristamist, mida tuntakse kui põhilisi inimestevahelisi suhtlemisoskusi (BICS) ja

kognitiivset akadeemilist keeleoskust (CALP), mida sageli nimetatakse "jäämäe teooriaks".

Nagu selles graafikus on selgitatud, on BICS periood 1-3 aastat, mis kulub õppijal uues keeles sotsiaalse suhtlemise oskuste arendamiseks. See hõlmab ka "vaikivat perioodi", mil õppija **mõistab, kuid ei tooda veel** uut keelt. Nagu on käsitletud 2. osa punktis 2.6. Laste täiendava keele omandamise etapid, on oluline, et täiskasvanud oleksid sellest teise keele omandamise etapist teadlikud, sest see võib nii õpetajaid kui ka lapsevanemaid frustrerida, kui neid ei teavitata sellest, et see on osa lapse uue keele õppimise protsessist.

Akadeemilise pädevuse saavutamiseks on siiski vaja palju rohkem aastaid, 7-8 või kuni 10 aastat. Jällegi on oluline, et vanemad ja õpetajad mõistaksid seda pikaajalist pühendumist. CALPi võib määratleda kui õpilase võimet mõista ja väljendada nii suuliselt kui ka kirjalikult mõisteid ja ideid, mis on olulised kooli edu saavutamiseks, sealhulgas akadeemilist keelt.

BICS (Basic interpersonal communication skills) viitab vestlusoskusele - oskusele rääkida esemetest või kogemustest näost näkku ja tuttavas kontekstis. CALP (Cognitive academic language proficiency) on suuline ja kirjalik keel, mida on vaja kooliainetes edukaks toimetulekuks.

Allpool olev pilt illustreerib veelgi nende kahe erinevust:

Siin saate kuulata, kuidas Jim Cummins selgitab neid kategooriaid ja kuidas ta jõudis nende eristamiseni ning kuidas lapse (eriti kui ta on võluv ja/või ekstravertne) BICS-oskused võivad varjata muid probleeme, millega laps võib silmitsi seista. Rahvusvaheliste ingliskeelsete koolidega tuttavad pedagoogid märgivad, et sarnane asi võib juhtuda ka kakskeelsete õppijatega, kes võivad õpetajaid segadusse ajada, kuna nad räägivad väga hästi, kuid neil on raskusi õigekirja ja lugemisoskuse kinnistamisega. Sellistel juhtudel soovivad nad: "Sekkumismeetodi kasutamine, et jõuda konkreetsete strateegiateni, mis aitavad lapsel oma takistustest üle saada, on väga tõhus ja seda saab sageli teha lühikeste "minutundide" ja juhendatud harjutustundide käigus." (Schofield & McGeary, 2016)

Kakskeelse hariduse uurija Colin Baker toob välja selle mudeli ühe peamise piirangu, mis on oluline koolides töötavate inimeste jaoks:

...see maalib ainult kaheastmelise idee. Keelepädevuse suurema hulga mõõtmete ideed võib väljendada täpsemalt. Lapsed ja täiskasvanud võivad liikuda keeledimensioonides edasi pigem **libisevate skaalade** kui suurte hüpetega. (Baker, 2001. rõhutus lisatud)

Vahepunktide kindlaksmääramine "libiseval skaalal", mis hõlmaks kirjaoskuse alg- ja kesktaset. Neid võib pidada "funktsionaalseks või pragmaatiliseks inglise keele oskuseks" ja koolid, mis püüdleval A2-tasemele 12-aastaselt.

4. Õppimise erinevused

Õpetajad, kes töötavad arengupõhise hariduse raames, mõistavad, et lapsed arenevad eri arenguvaldkondades erineva kiirusega. Nii ametlike suuniste kui ka mitteametlike "tüüpilise" arengu kriteeriumide abil suudavad kogenud õpetajad sageli tuvastada märke, et lapse areng ühes või mitmes valdkonnas võib erineda eakohastest ootustest. Kuigi valitsuse suunised võivad anda üldisi soovitusi selle kohta, millal sekkuda, ja soovivad vanematel pöörduda diagnostilise hindamise poole, lasub vastutus sageli koolidel kehtestada oma protokollid. Siin on kaks näidet Madridi Montessori koolist, mida on profileeritud juhtumiuuringus 1.b., abi vajavate laste protokoll ja sama kooli logopeedilise teraapia kontrollnimekiri.

Ideaaljuhul töötatakse need protokollid välja koostöös spetsialistidega - näiteks psühholoogide, füsio-, tegevus- ja logopeedidega -, kellel on kogemusi asjaomase vanuserühma kohta ja kelle vaatenurk lapse arengust on kooskõlas kooli haridusfilosoofia ja visiooniga. Selline koostööpõhine lähenemisviis tagab lapse vajadustele paremini kohandatud ja tõhusama reageerimise.

Mõned viivitused võivad mõjutada lapse füüsilisi, kognitiivseid, suhtlemis-, sotsiaalseid, emotsionaalseid või käitumisosi. Kooli kontekstis on kõige nooremate laste (0-1) motoorne mahajäämus sageli kõige "nähtavam", kui lapsel puudub jõud ja koordinatsioon.

1-2-aastastel lastel võib kooli või lasteaias täheldada arenguhäireid, mille hulka kuuluvad kõne- ja keelehäired, motorsete oskuste probleemid ning sotsiaalsed või emotsionaalsed raskused. Neil lastel võib olla piiratud sõnavara või neil võib olla raskusi lihtsate sõnade ja lausete moodustamisega, mis muudab suhtlemise eakaaslaste või õpetajatega keeruliseks. Mootoriline mahajäämus võib väljenduda raskustes kõndimisel, ronimisel või peenmootorika kasutamisel, et haarata esemeid või osaleda tegevustes nagu klotside virnastamine. Sotsiaalne ja emotsionaalne mahajäämus võib hõlmata raskusi teiste lastega suhtlemisel, piiratud silmakontakti või probleeme emotsioonide asjakohase väljendamisega. Üldiselt võib üks neist raskustest olla rohkem väljendunud; tavaliselt ei esine need eraldi. Viimastel aastatel on suurenenud kliinikute arv, mis ühendavad psühholooge, keele-, füsio- ja tegevusteraapia spetsialiste, kes

püüavad mõista lapse terviklikku arengut ja saavad seejärel soovitada erinevaid sekkumisi erinevate spetsialistide abil, et lahendada probleeme.

4.1. Väikelaste keelelised viivitused

Keeleline mahajäämus 1-2-aastastel lastel võib avalduda sõnade mõistmise ja kasutamise oodatust aeglasema arenguna. Tavaliselt võivad lapsed 12 kuu vanuselt hakata ütlema lihtsaid sõnu, nagu "mama" või "dada", ning 18-24 kuu vanuselt võib nende sõnavara olla 50-100 sõna ja nad võivad hakata kahte sõna lihtsateks lauseteks kombineerima. Viivituse märgid on 18 kuu vanuselt piiratud sõnad või nende puudumine, raskused lihtsate juhiste järgimisel või puudulikud žestid, nagu näitamine või lehvitamine, et suhelda. Need viivitused võivad tuleneda erinevatest teguritest, näiteks kuulmisprobleemidest, arenguhäiretest või piiratud kokkupuutest keelerikka suhtlemisega.

Kuigi arenguhäirete varajane avastamine on laialdaselt tunnustatud kui kriitiline, sõltub selle praktiline rakendamine suuresti koolitatud spetsialistide olemasolust, kehtestatud protokollidest ja vanemate avatusest tagasisidele. Kooli kontekstis nõuab nende probleemide käsitlemine vanematega väga tundlikku lähenemist. See on eriti keeruline, kui laps on vanemate esimene laps või kui perekond elab välismaal, mis võib piirata nende kokkupuudet sarnase vanusega lastega.

Ilma sellise võrdlusraamistikuta võib vanematel olla raske oma lapse arenguraskusi ära tunda. Lisaks sellele võib hirm selle ees, mida võimalik hilinemine võib tähendada nende lapse tuleviku jaoks, põhjustada vastupanu või vastumeelsust soovitude suhtes, isegi kui need on heade kavatsustega. Usalduse loomine ja toetav, mittehoiatav suhtlemine on selliste delikaatsete vestluste pidamisel väga oluline. Samuti võib olla kasulik, kui lapsega seotud muredest annab vanematele teada koolipsühholoog, kes on samuti last jälginud.

Kui soovitatakse suunata laps väliseksperdi juurde, on soovitav, et oleks olemas nimekiri usaldusväärsetest võimalustest ja et lapsevanematele antaks psühholoogi või koolijuhhi kiri, milles on üksikasjalikult kirjeldatud täheldatud probleeme, mille tõttu soovitatakse hindamist.

3-4-aastaste laste keelelised viivitused muutuvad sageli märgatavamaks koolikeskkonnas, kus suhtlemine on sotsiaalse suhtlemise ja õppimise lahutamatu osa. Kakskeelses koolis võib nende raskuste tõlkimine olla vähem kogenud õpetaja jaoks keeruline. Viivitused võivad väljenduda raskustes terviklike lausete moodustamisel, raskustes juhiste mõistmisel või järgimisel või selles, et suhtlemine toimub pigem žestide kui sõnade abil. Need lapsed võivad kogeda ka pettumust, kui nad ei suuda end tõhusalt väljendada, eriti rühmategevuses või eakaaslastega suhtlemisel, nii et häiriv käitumine võib olla märk keeleoskamatusest.

Kakskeelsete koolide õpetajad peavad olema eriti hästi kursis keelearenguga. Üks suurepärane üldkasutatav allikas õpetajatele ja lapsevanematele on "Kakskeelsus varases eas: What the Science Says" (Beyer-Heinlein & Lew-Williams, 2013). Nad märgivad, et teadlased on leidnud, et "kakskeelsetel lastel ei ole tõenäolisemalt kui ükskeelsetel lastel keeleraskusi, õppimisviivitusi või keelehäireid" (Paradis et al., 2010; Petitto & Holowka, 2002, viidatud Beyer-Heinlein & Lew-Williams, 2013). Siiski võib jääda mulje, et neil on vähem sõnavara kui ükskeelsetel eakaaslastel, sest nad teavad tavaliselt *igas* keeles vähem sõnu.

Siin on näide, mis illustreerib kontseptsiooni:

... kui hispaania/inglise keelega kakskeelne väikelaps teab 50 hispaania ja 50 inglise keele sõna, ei tundu ta tõenäoliselt nii hea suhtleja kui tema ühekeelne nõbu, kes teab 90 inglise keele sõna. Kui aga eeldada, et väikelapse 10 hispaaniakeelsest sõnast on teada ka inglise keeles, siis on väikelapse kontseptuaalne sõnavara 90 sõna, mis vastab tema nõo sõnavara suurusele. Isegi siis võib 50 ja 90 ingliskeelse sõna tundmine tuua kaasa märgatavalt erinevad suhtlemisoskused, kuid need erinevused muutuvad aja jooksul tõenäoliselt vähem märgatavaks. (Beyer-Heinlein, Lew-Williams, 2013, lk 8)

Kui kogenud väikelaste õpetajal on olnud "elav laboratoorium", kus ta saab jälgida kakskeelsete laste arengut, sealhulgas järjestikuste kakskeelsete laste muutumist sihtkeeles pädevaks paljude aastate jooksul, võib ta märgata laste arengus murettekitavaid märke, kuid karjääri alguses olevad õpetajad vajavad rohkem juhiseid. Isegi kõige kogenumal pedagoogil võib olla raskusi, et teha vahet keeleprobleemil, mis ajapikku laheneb, ja keeleprobleemil, mis muutub tegelikult hilinemiseks.

4.2. Düsleksia

Montessori klassides on reaalsus, et kirjaoskusega alustatakse varem (enne 6. eluaastat) kui teistes haridusasutustes, mistõttu võivad mured ilmnedagi enne, kui see on tavaline riiklikus koolisüsteemis, ja lastearstid ei pruugi teada, kuidas reageerida. Tegelikult ei hinda tervishoiutöötajad mõnes kohas last düsleksia suhtes enne 7. eluaastat.

Lisaks kõne arengu hilinemisele võivad teised varajased lugemisraskuste märgid, nagu konkreetsete helide fonoloogilise teadlikkuse puudumine ja arusaamisprobleemid, olla

märk lapse töömälu probleemidest, mida oskuslik keeleteapeut saab toetada. Tegelikult diagnoosi saamine ei toimu siiski sageli.

Üldiselt ollakse nõus, et düsleksia on õpiraskus, mille põhjuseks on keeletöötlusraskused, kuid selle põhjuste osas puudub üksmeel. Mõned usuvad, et selle põhjuseks on neurobioloogiline häire; teised arvavad, et see on sotsiaalselt konstrueeritud. On olemas Youtube'i kanal nimega "dystalk", kus on rida lühivideosid sellistel teemadel nagu "[Düsleksia ja lugemisraskustega laste abistamise strateegiad](#)". Esteetika on mõnevõrra vananenud, kuid need pakuvad uustulnukale kasulikku orientatsiooni nendes küsimustes. Veebisaidil [Understood.org](#) on samuti suurepärase teave keeletöötlushäirete kohta, mis on ajakohane.

Raamatus pealkirjaga "Keeleõppija autonoomia ja kaasamine" kirjutavad autorid: "Üks suurimaid probleeme, millega düsleksikud peavad toime tulema, on oht nende enesehinnangule, mis on liiga sageli koolieelsetel aastatel tõsiselt kahjustatud, eriti kui nende õigekirjaraskusi peetakse ekslikult kognitiivseks puudujäägiks" (Little, Dam, Legenhausen, 2017). Negatiivne mõju enesehinnangule võib süveneda, kuna erinevatel põhjustel võib lapse diagnoosi saamine võtta kaua aega.

Montessori koolitatud juhendajatele, kes soovivad integreerida oma klassidesse rohkem otsest tuge diagnoositud õpiraskustega lastele, on olemas [Montessori Medical Partnership for Inclusion](#). Nende missiooniks on ületada lõhed meditsiini- ja kasvatusteaduse vahel, pakkudes lisaks perede toetamisele veebipõhiseid koolituskursusi õpetajatele ja koolijuhtidele.

Peatuge ja mõtisklege

- Kuidas saan ma tõhusalt integreerida Euroopa keeleõppe raamdokumendi standardid kooli keeleprofiili, et tagada iga õpilase mõõdetav keeleline areng koolis?
- Kuidas saan ma toetada õpilasi, kes paistavad silma BICSis, kuid kellel võib olla probleeme CALPiga, eriti akadeemilises kontekstis?
- Kuidas ma saan kakskeelsete laste keeleoskuse mahajäämust ära tunda ja sellega tegeleda?
- Kuidas ma saan juhtida vanemate ootusi seoses keele omandamisega, eriti kui õpilased vajavad akadeemilise keeleoskuse saavutamiseks rohkem aega?
- Kuidas teha koostööd spetsialistidega, et toetada õpiraskustega õpilasi, tagades nende keelearengu tervikliku lähenemise Montessori-keskkonnas?

1.3. Montessori keeleõpe: Montessori õpipedagoogika: Euroopa perspektiivid

Sisu:

1. Kakskeelne haridus Euroopas
2. Euroopa Montessori koolides levinud mudelid
 - 2.1. Koolimudel vs õppemudel
3. Montessori ja L2 haridus
 - 3.1. Väljakutsed, millega L2 keele õpetajad silmitsi seisavad
 - 3.2. Õigeusu ja pragmaatilised tõlgendused
4. Viited ja ressursid

Peamised järeldused

- **Kakskeelne haridus on Euroopas laialt levinud**, kusjuures alates 2005. aastast on see märkimisväärselt suurenenud.
- **Mitmekeelsusel on Euroopas pikk ajalugu**, kuid 18. ja 19. sajandil toimunud poliitilised muutused viisid sageli piirkondlike murrete allasurumiseni koolides.
- **Montessori koolid Euroopas võtavad kasutusele erinevaid kakskeelseid mudeleid**, sõltuvalt kohalikest vajadustest ja hariduslikest eesmärkidest.
- **L2-õpe Montessori klassides nõuab kohandamist**, kuna puudub universaalne õppekava kakskeelse hariduse jaoks.

Sissejuhatus

Kakskeelne haridus on Euroopas aastate jooksul märkimisväärselt arenenud, kusjuures mitmekeelsusele kui hariduspoliitika ja -praktika põhikomponendile on pööratud üha suuremat tähelepanu. Keeleõppe edendamist on kujundanud ajaloolised ja poliitilised tegurid, näiteks piirkondlike dialektide allasurumine 19. ja 20. sajandil ning hilisem vähemuskeelte taaskehtestamine hariduses pärast poliitilisi muutusi. Euroopa Liit on mänginud nende jõupingutuste toetamisel olulist rolli, propageerides keelelist mitmekesisust selliste programmide nagu Erasmus+ ja Loov Euroopa kaudu. Selles kontekstis on Montessori koolid Euroopas võtnud kasutusele mitmesuguseid kakskeelse hariduse mudeleid, alates keelekümblusest kuni kakskeelsete ja mitmekeelsete programmideni, et toetada laste keelelist arengut mitmekesisel haridusmaastikul. Käesolevas ülevaates uuritakse Euroopa Montessori koolides levinud kakskeelseid mudeleid, aga ka väljakutseid ja uuenduslikke lahendusi, millega pedagoogid seisavad silmitsi teise keele õpetamise integreerimisel Montessori raamistikku.

1. Kakskeelne haridus Euroopas

Eurydice'i aruande kohaselt õppis 2014. aastal 83,8 % kõigist algkooliealistest (algklasside) õpilastest üht või mitut võõrkeelt, võrreldes 67,3 %ga 2005. aastal (Euroopa Komisjon/Eurydice, 2017, lk 62). Esimese Euroopa keeleoskuse uuringu kohaselt "oli 2012. aastal 42% testitud 15-aastastest õpilastest saavutanud oma esimeses võõrkeeles "iseseisva kasutaja" taseme (B1/B2 Euroopa ühises keeleõppe raamdokumendis)". (Kokkuvõtte, 2012, 5)

Teadlased on märkinud, et mitmekeelsus ulatub paljudes Euroopa piirkondades aastatuhandete taha. Hilisemas ajaloos, eriti alates 18. sajandi lõpust, muutus keel siiski keskseks kontseptsiooniks natsionalistlikus geopoliitilises ideoloogias, rõhutades vähem volavust ja suuremat homogeensust. (Cummins, 1996, lk 212).

Selle tulemusena sai 19. sajandi lõpus ja 20. sajandi alguses, kui paljudes Euroopa riikides kehtestati riiklik haridus, keeleline homogeensus koolides rahvusliku identiteedi loomise üheks osaks. See tõi kaasa piirkondlike murrete otsese allasurumise sellistes riikides nagu Prantsusmaa ja Itaalia. Koolid olid peamine areen, kus keelepoliitikat ellu viidi ja jõustati.

Kogu 20. sajandi jooksul toimus paljudel juhtudel keele allasurumine, millele järgnes, kui see oli poliitiliselt võimalik, tagasivõitmine. Näiteks asutati esimene kakskeelne algkool Walesis 1939. aastal ja 1990. aastaks oli 24% koolidest kakskeelsed. Hispaanias loodi pärast Francisco Franco surma 1975. aastal katalaani ja baskide piirkondades koolides keelekümbelprogrammid, millega need keeled taas ametlikult noorematele põlvkondadele tutvustati. Ka Euroopa Liit on neid jõupingutusi poliitiliselt ja rahaliselt täiendavalt toetanud, kinnitades piirkondlikke ja vähemuskeeli ning mitmekeelsust kui piirkonna tugevusi (Eurydice, 2019, lk 11).

Alates 2000. aastate algusest on EL teinud tõsisid jõupingutusi keelelise ja kultuurilise mitmekesisuse edendamiseks selliste programmidega nagu Erasmus+ ja Loov Euroopa. Kogu Euroopa mandril on rakendatud palju erinevaid kakskeelse hariduse mudeleid, mille kohta on olemas suur hulk kirjandust, mis dokumenteerib erinevaid lähenemisviise. Neile, kes on huvitatud ülevaatest Euroopa olukorrast, võivad siin viidatud erinevad ELi dokumendid olla hea koht, kust alustada.

2. Euroopa Montessori koolides levinud mudelid

Arvestades meie projekti fookust, pakume üksikasjalikumalt välja Euroopa Montessori koolides tavaliselt kasutatavad mudelid.

Märkused terminite kohta graafikus:

- Rikastamismudel on teine termin ekspositsiooni või 1-2 tundi / nädalas.
- Ühepoolne sukeldumine sama mis sukeldumine
- Kakskeelsus/kakskeelne keelekümbel: kahel keelel peaks olema võrdne kaal ja sotsiaalne staatus, umbes 50% õpilastest on mõlema keele emakeelekõnelejad.
- 90/10 mudel selles mudelis on 90% sihtkeelest ja 10% L1 keelest.
 - Teine näide on 60/40 mudel, kus algklassides on 100% immersioon ja siis algklassides väheneb L2 osakaal ja L1 osakaal suureneb.
- 50/50 mudel on selline, kus õpilaste aeg kummaski keeles on jagatud või õppeained on jagatud vastavalt L1 ja L2 keelele.
- Mitmekordset keelekümbelust kasutatakse olukordades, kus taastatakse pärimuskeel, samas kui õppimiseks on olemas ka kohalik keel ja kolmas keel.

Näide: Hispaania Baskimaal on koolid, kus:

- Baski keele kui L2- või sihtkeele süvenemine
- Akadeemiline õppetöö hispaania keeles kui L1
- 8 tundi / nädalas inglise keeles L3

Teised mudelid, mida tabelis ei ole mainitud, kuid mida on oluline mainida, on mõeldud pärimuskeelte taastamiseks, mis võivad olla selles keeles täielikuks süvenemiseks.

2.1. Koolimudel vs. õpetamismudel

Kooli mudel viitab keeltele, nende vastavatele eesmärkidele ja organisatsioonilisele mudelile, mis kõige paremini esindab seda, kuidas kool neid eesmärke saavutab. Alljärgnevas tabelis leiate näiteid meie juhtumiuuringu uurimisprojekti osalenud koolidest.

Õppemudeli mõiste viitab logistilistele üksikasjadele (st õpetajate tüübid ja profiilid, füüsilised ruumid), kuidas keeli õppijatele pakutakse. See kontseptsioon on väga sarnane rakendusmudeliga, kuid võimaldab sama kooli piires erinevaid korraldusi haridustasemete ja klasside kaupa.

3. Montessori ja L2 haridus

"Montessori on emakeeleõpetajate jaoks."

See ühe ingliskeelse teejuhi poolt 2022. aastal Pariisis tehtud märkus tekitas produktiivset segadust. Kas ta rääkis sellest, et inglise keel oli tema klassis, kus lapsed said enamiku ettekannetest prantsuse keeles, tagaplaanile jäänud?

Kui teda paluti täpsustada, selgitas ta, et ta pidas silmas seda, et see on **loodud ühekeelse õppekavana ja paralleelset õppekava või muid juhiseid teise keele pakkumiseks Montessori-keskkonnas ikka veel ei ole.**

Tal on täiesti õigus, puuduvad selged juhised, kuidas seda teha, järgides samas Montessori põhimõtteid. Selle uurimistöö käigus intervjueriti paljusid kogenud praktikuid, kes pakkusid ilusaid näiteid "kohandustest" või unikaalsetest tehnikatest, mida nad on kasutanud, et rahuldada nende laste vajadusi, kes liiguvad Montessori programmi kaudu teises keeles.

Kakskeelsed Montessori koolid peavad määratlema, mida tähendab "kakskeelsus" nende programmi vastuvõetud eesmärkide ja mudelite kontekstis. Praegune suundumus Euroopas on kas keelekümbelus- või teise/võõrkeelse mudeli kasutamine. Kaasaegsed koolid valivad immersioonimudeli, kui nad püüavad saavutada akadeemilist keeleoskust sihtkeeles.

3.1. Väljakutsed, millega L2 keele õpetajad silmitsi seisavad

Pariisi giidi kommentaari kordades märkis uurija Varssavi Montessori koolis 3-6-aastastele lastele mõeldud varajase lapseea immersiooniprogrammi kohta tehtud uuringus:

"Koolieelse keelekümbelusprogrammi jaoks ei ole kirjutatud õppekava käsiraamatut, mis vastab ka kohustuslikule Poola õppekavale. Õpetajad kasutavad enamasti poolakeelset Montessori õppekava *Odkryjmy Montessori Raz Jeszcze* (Czekalska, Gaj, Lauba, Matczak, Piecusial, Sosnowska, 2009), kuid tõlgivad kõik juhised individuaalselt inglise keelde. Samuti kohandavad ja arendavad nad sageli keeleõppeks sobivaid materjale, mis on kooskõlas riigi poolt kohustusliku õppekava, Montessori-õppe ja immersiooniprogrammi nõuetega." (Wysmulek, 2011, 216)

Selline olukord tekitab ebakindlust ja lisatööd sihtkeele eest vastutavatele õpetajatele. Paljud koolid ja pedagoogid on välja töötanud oma Montessori teise keele õppekava ja/või lisanud eesmärgid oma digitaalsesse planeerimis- ja arvestusplatvormi, et sihtkeele eest vastutavatel õpetajatel oleks orientatsioon. Enamikul Montessori koolides töötavatest keeletespetsialistidest on keeleõpetuse õpetajakoolitus ilma Montessori-pedagoogika taustata. See võib põhjustada arusaamatusi täiskasvanute seas ja õppijate mitte optimaalset kaasamist. Kuigi nende puuduste kõrvaldamiseks on astutud samme, on veel palju tööd teha, eriti nende spetsialistide erikoolituse arendamisel.

Seistes silmitsi samade väljakutsetega, mis on seotud teise keele pakkumisega, millega lapsed puutuvad kokku ainult koolis, pöörduvad paljud Montessori-koolitatud juhendajad oma keelealbumis kirjeldatud materjalide ja nende järjestuse poole. Ilma muude juhiste puudumisel on see loogiline, kuid siiski võivad tekkida vead, sest L1 ja L2 õppijatel on erinevad vajadused.

Eelkõige on õppija vajadus **suulise keele arendamise** ja **sihtkeele sõnavara rikastamise** järele. Kuidas seda saavutada, on üksikasjalikult kirjeldatud 3. osas. Montessori keelekäsitlus, mis on algselt välja töötatud emakeelt/ emakeelt silmas pidades, eeldab, et laps omandab seda oma igapäevaelus koolis ja väljaspool kooli

3.2. Õigeusu ja pragmaatilised tõlgendused

1980. aastatel ütles üks AMI Montessori õpetajate koolitaja InterCultura koolile, et laste lugemise mitteõpetamine emakeeles on "Montessori põhimõtete põhirikkumine". (Rosanova, 1997, lk 4). Puhtalt tehnilises mõttes on see tõsi ja praegused arutelud emakeeleõpetuse üle toetavad seda seisukohta. (Nyaga, 2024)

Rosanova oli aga teadlik, et Maria Montessori oli pragmaatik, kes elas aastatel 1939-1947 koos oma poja Mario'ga Indias. Oma võõrustajate, Teosoofilise Ühingu juhtide ja teiste silmapaistvate indialaste palvel asutasid Montessori'd "ingliskeelsed koolid" (s.t. inglise keel kui õppevahend), et kaasata mitmekeelseid lapsi, valides selle, mida me nimetame immersioonimudeliks. (Kramer, 1983, 341-359).

Selle asemel, et otsida universaalset "õiget" või "valet" lahendust, peaksid Montessori praktikud aktsepteerima, et ideaalsele visioonile on alati allutatud erinevad tegelikkused. See vaatenurk tunnistab, et koolid saavad arendada tõhusaid programme oma ainulaadsetes tingimustes, kuna ei ole olemas ühtset teed eduka kakskeelse õpikeskkonna loomiseks.

Peatuge ja mõtisklege

1. Kuidas ma saan kohandada oma õpetamismeetodeid, et tagada kakskeelsetele lastele vajalik suuline keelearendus ja sõnavara rikastamine, säilitades samas Montessori keskkonna terviklikkuse?
2. Kuidas me määratleme "kakskeelsust" meie kooli kontekstis?
3. Kuidas mõjutab see määratlus keeleõppe eesmäärke ja struktuuri minu Montessori praktikas?
4. Kui mõtlen teise keeleõppe rakendamisega seotud probleemidele, siis kuidas saan teha koostööd keeletespialistide või kaasõpetajatega, et ületada lõhed ja parandada oma õpilaste kakskeelset õpikogemust?

5. Võttes arvesse Euroopas kasutatavaid erinevaid keelemudeleid, milliseid nende mudelite aspekte võiks kohandada, et toetada laste kakskeelsete vajaduste rahuldamist minu klassis?
6. Kuidas tagada, et minu lähenemine oleks kooskõlas Montessori põhimõtetega?

1.4. Kuidas käivitada kakskeelset programmi

Sisu

1. Kogukonna ja visiooni vastavusse viimine
 - 1.1. Kes on meie kogukond ja kust me alustame visiooni koostööst?
 - 1.2. Tagada, et teie kakskeelne programm oleks koostöös kogu kooli visiooniga.
2. Kooli arenguplaanid, mis toetavad teie kakskeelse programmi kasvu.
 - 2.1. Näide 1: Kogukondlike sidemete tugevdamine ja keeleõppe võimaluste laiendamine
 - 2.2. Näide 2: Täiskasvanute töökeskkonna parandamine
3. Süsteemne lähenemine hariduse planeerimisele
 - 3.1. Aeg ja ametialane areng
4. Keeleõppe eesmärkide ja kriteeriumide jagamine
 - 4.1. Plaanidest ja eesmärkidest teavitamine sidusrühmadega
 - 4.2. Kommunikatsioonistrateegia väljatöötamine
5. Viited ja ressursid
6. Lisa 1.4.1. - MCIS Individuaalne keeleprofiil
7. Lisa 1.4.2. - MCIS keelepoliitika

Peamised järeldused

- Selge nägemus kakskeelsest programmist kaasab algusest peale kogu koolikogukonna, tagades ühise vastutuse ja koostöö.
- Kakskeelse lähenemisviisi sidumine kooli laiema missiooniga strateegilise planeerimise kaudu soodustab nii keeleõppe kui ka lapse tervikliku arengu sidusust.

- Süsteemne, kohandatav kooli arengukava tugevdab meeskonnatööd, tegeleb ootamatute probleemidega ja soodustab jätkusuutlikku kakskeelset programmi.
- Läbipaistev ja positiivne suhtlemine kõigi kogukonnaliikmetega on aluseks mõistlikule ja inimesekeskele lähenemisviisile kakskeelsele haridusele.

Sissejuhatus: kuidas käivitada kakskeelset programmi

Kakskeelse kooliprogrammi oleks raske üksi kavandada, juhtida ja rakendada. Seetõttu on edu saavutamiseks oluline võtta aega ja investeerida energiat visiooni jagamisse ja koolikogukonna kaasamisse. Punktis 1.1 käsitletakse, kui oluline on selgitada, miks teie kool soovib saada kakskeelseks, võttes samal ajal arvesse kooli kogukonna vajadusi ja väärtusi. See on projekti visioon ja üks esimesi samme programmi käivitamisel kogukonnas on kogukonna liikmete jagamine ja kaasamine selle visiooniga, mida võime nimetada kogukonna vastavusse viimise protsessiks.

1. Kogukonna ja visiooni vastavusse viimine

Töö kogukonna kooskõlastamisel visiooniga tagab, et kõik koolikogukonna liikmed mõistavad, toetavad ja töötavad ühise eesmärgi või püüdluste (visiooni) nimel. See hõlmab ühise eesmärgi ja ühtsuse loomise visiooni ümber, et kogukond saaks koos töötada kakskeelse programmi arendamise toetamiseks.

Järgnevalt on esitatud kogu protsessi jaotus:

1. Visiooni määratlemine
 - Visioon on selge ja inspireeriv avaldus selle kohta, mida kogukond loodab oma kakskeelse programmiga saavutada.
 - See on otsuste, tegevuste ja prioriteetide suunanäitajaks.
2. Visioonist teavitamine
 - Jagage visiooni selgel ja kaasahaaraval viisil, mis kõnetab kõiki kogukonna liikmeid ja on neile kergesti arusaadav.
 - Tugevdada toetust meie visioonile, süvendades kogukonna arusaamist kakskeelse hariduse põhimõtetest.
3. Ühise pinnase leidmine

- Tehke kindlaks, kuidas visioon on kooskõlas kogukonna praeguste väärtuste, vajaduste ja püüdlustega.
 - Tagage, et kõik tunnevad, et nad on kaasatud ja et nende panus on oluline.
4. Kohustuse ülesehitamine
- Julgustage üksikisikuid ja rühmi võtma vastutust visiooni eest ja nägema oma rolli selle saavutamisel.
 - Edendada konsensust osalemise, koostöö ja ühise juhtimise kaudu.
5. Eesmärkide ja meetmete seadmine
- Jaotage visioon rakendatavateks sammudeks ja prioriteetideks, mis suunavad kogukonna jõupingutusi.
 - Veenduge, et need sammud peegeldavad teie koolimeeskonna ühist suutlikkust ja pädevust igal ajahetkel.
6. Tagasiside loomine
- Kaasata regulaarselt kogukonda, et hinnata edusamme, kohandada strateegiaid ja kinnitada pühendumust visioonile.
 - Edusammude tähistamine teel, et säilitada entusiasmi ja kooskõlastatust.

Kui kogukond on oma visiooniga kooskõlas, on olemas selgus, koostöö ja hoog ühiste eesmärkide saavutamiseks. Selline kooskõlastatuse alus aitab kogukonna juhtkonnal säilitada oma liikmete ühtekuuluvustunnet ja eesmärgipärasust. Seda protsessi ei ole kunagi liiga vara alustada lapsevanemate või töötajatega. Esimesest kokkupuutepunktist alates peaksid nad olema teadlikud, et kakskeelsus on kooli missiooni oluline osa. Seejärel saab pere või töötaja kogukonda sisse elades rohkem teada, milline näeb teie kogukonnas kakskeelsus välja ja milline on tema roll püstitatud eesmärkide elluviimisel. See koolielu element nõuab pidevat tähelepanu ja hoolt ning see ei ole kunagi püsivalt "tehtud" punkt teie ülesannete nimekirjas.

1.1. Kes on meie kogukond ja kust me alustame visiooni kooskõlastamist?

Visiooni jagamine

Üleminek kakskeelsele programmile tuleneb tavaliselt haridusalasest visioonist, mis võib lähtuda üksikisikust või üksikisikute rühmast, nagu on näidatud käesoleva valdkonna juhendi alguses esitatud juhtumiuuringutes.

Peamiste sidusrühmade kindlakstegemine

Oluline on kindlaks teha, kellega kooskõlastamisprotsessi käigus koostööd teha; mõtted liiguvad kiiresti õpetajate ja perede juurde, kuid suhtlemine ja kõigi oluliste kogukonnaliikmete varajane kaasamine võib vältida tulevase arusaamatusi ja ootuste mittevastavust. Programmi muutmise peamised otsustajad võivad olla koolide juhtkond, omanikud, juhatused või aktsionärid. Kõige sagedamini, isegi kui otsuse kakskeelse programmi muutmise kohta teeb juhatus või omanik, mis on kooli juhtkonnast eraldi, muutub programmi kavandamine ja rakendamine tõenäoliselt juhtkonna vastutusalaks.

Mõnel juhul võib koolijuhtidel olla vaja hinnata oma isiklikku vastavust visioonile. Kui kahtlused kakskeelse programmi algatamise väärtuse suhtes püsivad isegi pärast selle eeliste põhjalikku uurimist, võib olla mõistlik kaaluda edasiliikumist. Kakskeelse programmi käivitamine ei lisa koolijuhi kohustusi; selle rakendamine ja mõju muutub nende rolli keskseks osaks. See väljakutse on eriti suur nende juhtide jaoks, kes ise ei ole kakskeelsed. Kuigi koolijuhid ei pea valdama vabalt kooli sihtkeeli, on nende nähtavad pingutused nende keelte õppimiseks oluline eeskuju kakskeelsest kultuurist, mida nad soovivad luua. Lisaks sellele võib kakskeelsus, olgu kooli sihtkeeles või mõnes muus keeles, anda väärtusliku ülevaate nii laste kui ka täiskasvanute keele omandamise protsessidest, mis on sellise algatuse juhtimisel väga oluline eelis.

Peamised sidusrühmad, keda tuleb kaasata

Töölevõtmise ja ühtlustamise protsessis tuleks arvesse võtta järgmisi koolikogukonna rühmi:

- Teaduskond
- Teaduskonnaväline personal
- Juhatajate nõukogu/kooli omanikud
- Vanemad
- Õpilased
- Kohalikud haridusasutused
- Akrediteerimisasutused
- Juhtkond

Kui tagatakse, et need kogukonna võtmerühmad on kooskõlas visiooniga, siis luuakse ühtne kogukonnakultuur ja tugev alus programmi pikaajalisele edule ning toetus, mis on vajalik rakendamisprobleemide ületamiseks, mida käsitletakse lähemalt **punktis 1.6**

"Rakendamisprobleemide ületamine".

1.2. Tagada, et teie kakskeelne programm oleks kooskõlas kogu kooli visiooniga.

Käesolev juhend on mõeldud koolide toetamiseks, et võtta vastu terviklik lähenemisviis laste haridusele ja arengule. Hea tava on kaaluda, kuidas teie kakskeelse programmi korraldus ja rakendamine mõjutab lapse terviklikku arengut. Kakskeelse programmi eesmärgid peaksid olema kooskõlas kooli laiema haridusvisiooniga, et tagada sidusus ja terviklikkus koolikultuuris. Siin on üks võimalik raamistik terviklike haridusalaste lähenemisviiside kohta, mida koolid võivad kiiresti kasutada. Viis õpetamise ja õppimise mõõdet (Clifford ja Williams, 2012) pakuvad kasulikku raamistikku, mille abil hinnata mõju, mida teise keele kasutuselevõtmine võib avaldada koolikultuurile ja lapse identiteedile. Uurides neid dimensioone meeskonnana ja töötades välja suunavad küsimused iga dimensiooni kohta, saavad pedagoogid tahtlikult kavandada ja koostada keeleprogrammi, mis aitab kaasa nii iga lapse enesetunde positiivsele arengule kui ka koolikultuurile.

Võib juhtuda, et sellest uuringust tulenevaid ideid programmi kohandamiseks ei saa kohe kasutusele võtta, kuid kui kogukond on teadlik nendest küsimustest, saab ta otsustada oma prioriteetidid ja kujundada oma kakskeelse programmi vastavalt neile. Tähelepanu võib aja jooksul areneda; ühel aastal võib keskenduda kognitiivse arengu toetamisele ja järgmisel aastal tugeva isikliku narratiivi loomise toetamisele. Samm-sammult on võimalik rakendada kakskeelset kooliprogrammi, mis arvestab lapse õppimise iga mõõdet. Selline terviklik lähenemine tagab, et lapse isikliku arengu kõiki valdkondi toetatakse, luues mitmekülgse ja kaasava õpikeskkonna.

2. Kooli arenguplaanid, mis toetavad teie kakskeelse programmi kasvu.

Keskmise kuni pikaajalised plaanid, mida nimetatakse kooli arengukavaks, strateegiliseks plaaniks, tulevikukujunduseks või muuks nimetuseks, on kasulikud mis tahes haridusprojekti kasvu ja arengu suunamiseks. Väikesed või uuemad haridusalgatused algavad sageli ühe inimese visioonina ja on tavaline, et sellised plaanid jäävad kooli arengu algstaadiumis peamiselt selle inimese mõtetesse. Kuigi see võib olla arusaadav koolikogukonna ettearvamatus ja nõudlikus varajases etapis, aitab kooli arengukava, kui programmitöö muutub keerulisemaks, hoida kogukonda kooskõlas visiooniga ja juhtida aja jooksul individuaalseid

ootusi. Selline selgus on juhtkonna jaoks hindamatu väärtusega, et tekitada toetust ja hoogu, mida nad vajavad tugeva hariduskogukonna säilitamiseks.

Ideaalis tuleks see kava välja töötada koostöös teiste kooli kogukonna rühmadega. Õppejõud, õppejõud, juhatus, juhtkond, administratsioon, perekonnad ja õpilased saavad kõik anda plaani koostamiseks oma panuse. Inimeste kaasamine planeerimise etapis loob konsensust meetmete ja otsuste suhtes, mida juhtkond võib vajada. Sageli tunnetavad koolijuhid kogukonna erinevate kollektiivide hajutatud nõudmiste tõmmet, näiteks aktsionärid on mures finantsstabiilsuse pärast ja õpetajad nõuavad rohkem ressursse kakskeelse programmi kavandamiseks ja elluviimiseks, juhtkond võib teha personalimuudatusi oma tähelepanekute või kakskeelse hariduse täiendava tundmaõppimise põhjal, samas kui perekonnad võivad olla muutustele vastu, väites samal ajal, et nad tahavad näha paremaid tööendeid keeleõppe kohta. On oht, et kõik need kogukonna surveavaldused võivad kahjustada algse visiooni terviklikkust: kooli arengukava võib aidata koolijuhil sellistel hetkedel õigel teel püsida, eriti kui ta on kava koostamisel saanud kogukonna panuse ja konsensuse. On loomulik, et üksikisikuid mõjutavad nende vahetud vajadused, ning juhtkonna jaoks on väljakutse hoida kogukond tervikuna keskendunud ja ühtsena ühiste pikaajaliste eesmärkide, näiteks kakskeelse programmi arendamise suunas.

Oma pikaajalise plaani väljatöötamisel on oluline mõelda kõigi oma töö ja kogukonna valdkondade üle. Selle protsessi suunamiseks on olemas mitmeid raamistikke; näiteks Montessori Córdoba, mida tutvustati juhtumiuuringus 1a, kasutas NEASC raamistikku.

Esimene samm on hinnata oma praegust positsiooni ja määratleda oma soovitud positsioon kõigis programmivaldkondades. Kaaluge, milliseid lünki on vaja täita ja kuidas iga kavandatav areng võib mõjutada kava teisi aspekte: see on osa nn süsteemsest planeerimisest.

Järgmiseks on võtmetähtsusega prioriteetide seadmine. Kuigi on ahvatlev rakendada kõik oma ideed korraga, tagab keskendumine mõnele prioriteedile korraga hoolika ja juhitava arengu. Kui olete kokku leppinud oma plaanid järgnevateks aastateks, on soovitatav paigutada need kooli missiooni ja visiooni laiemasse konteksti, tagades, et kõik arengud on kooskõlas kooli üldeesmärkidega. Siin on kaks näidet:

2.1. Näide 1: Kogukondlike sidemete tugevdamine ja keeleõppe võimaluste laiendamine

Eesmärk:

Kogukond on otsustanud parandada oma sidemeid kohaliku kogukonnaga ja laiendada keeleõppe võimalusi väljaspool kooli territooriumi.

Raamistamine koos missioonikirjeldusega:

Kooskõlas meie missiooniga "Selleks, et meie lapsed saaksid arendada vajalikke oskusi, et anda positiivne panus ühiskonda", keskendume kohalikes kogukonnaprojektides osalemise võimaluste laiendamisele, eelistades mitmekeelseid kogukonnaliikmeid või -projekte.

Plaan:

Selle saavutamiseks julgustame oma algklasside õpilasi osalema kohalikes tugirühmades ja heategevusorganisatsioonides. See hõlmab struktureeritud võimaluste loomist õpilastele, et nad saaksid jõuda ja osaleda kohalike kogukonna probleemide lahendamises, edendades seeläbi nende kodanikuvastutust ja kogukonna kaasamist. Võimaluse korral eelistatakse mitmekeelseid kogukonnaliikmeid või projekte.

Muud mõjud:

Õpetajatel või õpilastel on vaja aega, et leida sobivad kohalikud kogukonnarühmad ja võtta nendega ühendust. Näiteks pühendatakse klassis aega nende plaanide väljatöötamisele osana iganädalasest kogukonnakohtumise ajast. Samuti tuleks kaaluda mõju kogukonnarühmale või projektile, mida me toetame.

2.2. Näide 2: Täiskasvanute töökeskkonna parandamine

Eesmärk:

Kogukond on otsustanud parandada kooli täiskasvanute töökeskkonda.

Raamistamine koos missioonikirjeldusega:

Et viia vastavusse meie missiooniga "Arendada õnnelik, eesmärgipärane koolikogukond", keskendume kooli täiskasvanute ettevalmistatud keskkonna parandamisele.

Plaan:

Selle saavutamiseks me:

- Investeerida personali jaoks suuremate ressursside loomisesse, sealhulgas külalislahkema personalitoa ja lisatoetuse andmise järelevalveaegadega, et toetada kakskeelse programmi juhtimisega seotud haldusülesandeid.
- Tagada, et kõigil õpetajatel oleks iga päev vähemalt üks tund planeerimisaega, et tagada tasakaalustatud ja produktiivne töökeskkond ning aega keeleõppe tugimaterjalide väljatöötamiseks.

Muud mõjud:

See algatus tuleb kindlaks määrata ja arvestada järgmises koolieelarves. Koolijuhil on vaja aega, et korraldada tööd personaliruumi parendamiseks. Järelevalveks palgatakse täiendav assistent, et tagada õpetajatele planeerimisaeg, see peab samuti kajastuma kooli eelarves.

Peatuge ja mõtisklege

- Kuidas te integreerite kooli kakskeelset visiooni oma igapäevarutiini ja suhtlemisse, tagades, et kogu kogukond töötab ühiste eesmärkide nimel?
- Millist strateegiat kasutate, et tasakaalustada lapsevanemate, õpetajate ja juhtkonna erinevaid prioriteete, jäädes samal ajal truuks oma kooli kakskeelsele missioonile?
- Kuidas tasakaalustate vahetud klassinõuded ja kooli arengukavas esitatud pikaajalised eesmärgid, tagades nii järjepidevuse kui ka kohanemisvõime?
- Kuidas saate täiustada kommunikatsioonimeetodeid, et edendada ühtsust kakskeelse visiooni ümber, eriti muutuste ajal või uute prioriteetide ilmnemisel?

3. Süsteemne lähenemine hariduse planeerimisele

Nagu taimed, mis arenevad tänu keerulisele koostoimele mulla, vee ja päikesevalgusega, nõuab ka koolide tõhus planeerimine, et pedagoogid jälgiks hoolikalt oma kogukonna muutuvaid vajadusi ja kohaneksid nendega. Hariduse planeerimise kontekstis nõuab see tähelepanu pööramist füüsilise infrastruktuuri, rahastamise, usalduse ja pedagoogiliste aluste koostoimele. Kui kooli arengukava kaardistatakse hindamise ja läbivaatamise tsükli raames, ei jää ükski tähelepanu vajav valdkond tähelepanuta isegi muutuvates oludes, sõltumata nende kiireloomulisusest. Seda terviklikku nägemust kooli vajadustest ja olukorrast võib nimetada "koolimaastikuks" või ökosüsteemiks.

Planeerimistsükkel võib võtta erinevaid vorme, näiteks kindlaksmääratud kolmeaastane kava või pidev regulaarsete ülevaatuste tsükkel. Iga-aastane ajakohastamine, mis kajastab edusamme, kohandusi ja ettenägematud probleeme - näiteks üleminek kaugõppele COVID-19 pandeemia ajal või keelespetsialisti pikaajaline haigestumine - on oluline, et säilitada paindlik ja reageerimisvõimeline koolikeskkond. Selline paindlikkus on kasulik kakskeelsete programmide puhul, kus keelekeskkonda võivad mõjutada muutused õpilaste või personali koosseisus.

Süsteemne planeerimine annab koolijuhtidele dünaamilise töö- ja sekkumisraamistiku, mis võimaldab neil minna kaugemale reaktiivsest "tulekahjude kustutamisest", mis sageli tekib struktureeritud plaani puudumisel. Erinevalt traditsioonilisest keskpika ja pikaajalisest planeerimisest, mis tavaliselt hõlmab jäikaid eesmärke ja piiratud paindlikkust, võimaldab süsteemne planeerimine regulaarset refleksiooni ja kohandusi, mis põhinevad tõendusmaterjalil edu kohta ja keerulise, inimkeskse süsteemi arenevatel vajadustel. See lähenemisviis tunnistab, et areng ja muutused on mittelineaarsed protsessid, mida mõjutavad mitmesugused kooli ökosüsteemi sisemised ja välised tegurid. Süsteemse planeerimise põhiprintsiip on selle kohanemisvõime ettenägematute asjaoludega, mis soodustab reflekteerivat ja probleemilahendavat mõtteviisi, et edukalt lahendada ootamatuid probleeme.

Süsteemne planeerimine on eriti kasulik kakske programme puhul, kus erinevate tegurite ristumine võib anda ootamatuid tulemusi. Nende keerukuste tunnistamine ning pidev jälgimine ja kohandamine on osa muutuva kogukonna dünaamika juhtimisest. Selle lähenemisviisi suhtes võib tekkida vastuseis nende kogukonnaliikmete poolt, kes on harjunud lineaarsete arengumudelitega. Selle tulemuseks võib olla näiteks vanemate vastuseis, kui vaatluste või andmete kogumise põhjal tehakse organisatsioonilisi muudatusi. Kokkuvõttes annab süstemaatilise kava tundmaõppimine ja kasutamine teie tegevusele struktuuri ja kindlustunnet, kuna see pakub asjakohasemat, dünaamilisemat ja vastupidavamat raamistikku kooli kasvuks ja arenguks.

3.1. Aeg ja ametialane areng

Tunnistage meeskonnalt nõutavaid väljakutseid ja pühendumust, mida nõuab kakskeelse programmi rakendamine ja haldamine, sealhulgas nõudmised nende ajale ja vajadus professionaalse arengu järele.

Iga töötaja pühendumise tunnustamine oma rollile ja väljakutsetele, millega ta silmitsi seisab, aitab töötajatel tunda, et neid nähakse, mõistetakse ja hinnatakse, mis on oluline motivatsiooni säilitamiseks ja töö väärtustamise tunnetamiseks.

Aja haldamine

Kakskeelsesse kogukonda kuulumine tähendab, et asjad võtavad kauem aega. Oluline on arvestada lisaaega, mis on vajalik materjalide koostamiseks ja mitmekeelseks suhtlemiseks nii sisemiselt kui ka väliselt.

Õpetajad võivad vajada lisaplaneerimistunde, et töötada välja mitmekeelsed vahendid ja klassiruumi keelelised abimaterjalid. Haldusülesanded, näiteks mitmekeelse suhtluse haldamine, võivad nõuda lisapersonali. Sisepoliitika ja -menetlused peaksid olema kättesaadavad kõigile töötajatele. Täiendavates keeltes kirjutatud dokumendid nõuavad sageli hoolikat korrektuuri. Meil on tänapäeval vedanud, et tõlkimist ja korrektuuri toetavaid vahendeid täiustatakse pidevalt. Siiski võivad mitmes keeles toimuvad koosolekud võtta kauem aega ning lapsevanemate juhendamised või konverentsid võivad vajada tõlkija abi.

Nende ülesannete ajakulu on märkimisväärne ning seda tuleb hoolikalt planeerida ja arvestada. Kui koolil ei ole vabatahtlikke vabatahtlikke kogukonnas, tuleb nende ülesannete täitmiseks tõenäoliselt rahastada täiendavaid personalitunde või jaotada ümber olemasolevad töötajate ülesanded, näiteks mängude jälgimine.

Kool peab olema läbipaistev oma kavatsuste osas nende vajadustega tegelemiseks, isegi kui rahalised piirangud takistavad seda praegu teha. Juhid peaksid kaaluma nende täiendavate ajavajaduste majanduslikku mõju ja nende mõju kakskeelse programmi üldisele elujõulisusele.

Kutsealase arengu toetamine

Kutsealase arengu hindamise tsükkel, millele sageli viidatakse kui hindamistsüklile, on kooli juhtkonna jaoks väärtuslik vahend, et toetada ja tunnustada töötajaid üleminekuajal ja kakskeelse programmi rakendamisega seotud väljakutsetel. See protsess hõlmab regulaarset tagasiside kogumist töötajatelt nende edusammude kohta, saavutuste tähistamist, probleemide tuvastamist ja ühist kasvu planeerimist. Tunnistades raskusi kui arengu loomuliku osa, aitab see lähenemisviis töötajatel tunda end oma ülesannete täitmisel nähtaval, hinnatud ja toetatud.

Huvipakkuv kutsealase arengu programm julgustab kõiki töötajaid pidevalt arenema. See loob võimalused avatud dialoogiks ametialaste püüdluste üle, tähistab saavutusi ning motiveerib

ennetavat panust programmi arendamisse ja loomingulistesse klassitavadesse. Lisaks sellele takistab see töötajaid langemast monotoonsetesse rutiinidesse, julgustades kasvumõtteviisi. (Kutse)arengukultuur toob kasu kogu kogukonnale, peegeldab kooli pühendumust terviklikule kasvule ja aitab toetada keskkonda, kus nii üksikisikud kui ka kogukond saavad areneda.

Traditsioonilised hierarhilised struktuurid seovad ametialase arengu sageli hindamissüsteemidega, kus (sageli rahaline) tasu põhineb standardiseeritud eesmärkide saavutamisel. Kuigi selgete organisatsiooniliste eesmärkide säilitamine on oluline, nihutab terviklik kutsealase arengu programm fookuse pelgalt eesmärkide saavutamiselt inimeste isikliku arengutee võimestamisele. Selline lähenemisviis tunnustab iga töötaja unikaalseid tugevusi, oskusi ja potentsiaali, rõhutades individuaalset ja kollektiivset arengut standardiseerimise asemel. Neile, kes on huvitatud alternatiivsete organisatsiooniliste mudelite uurimisest, pakub väärtuslikke teadmisi Frederic Laloux' raamat "[*Reinventing Organisations*](#)".

Inimestekeskse professionaalse kogukonna puhul, mida toetab arenguprogramm, peetakse iga inimese panust ökosüsteemi lahutamatuks osaks. Kogukonda kuulumine tähendab, et inimese jõupingutused mõjutavad positiivselt kollektiivi, samas kui kogukond toetab vastutasuks tema individuaalset arengut. Kaks õpetajat ei too kaasa samu oskusi või vaatenurki ning koolikogukonnas ei ole iga üksikisiku ainuvastutus iga programmivajaduse rahuldamine. Kui me rakendame neid ideid ja vaatleme kooli kui tervet ökosüsteemi, mis koosneb üksikisikutest, kes toetavad üksteist, et töötada koos visiooniga ja selle nimel, siis on tõenäolisem, et selle ökosüsteemi osaks olemine tundub vastastikku tasuv valik.

3.2. Praktilised sammud ametialaseks arenguks

1. **enesehindamine:** Eraldada pedagoogidele aega, et nad saaksid oma töö üle järele mõelda ja oma tegevust hinnata. See protsess aitab õpetajatel tuvastada arenguvaldkondi ja tunnustada saavutusi.
2. **Individuaalsed kohtumised:** Pärast enesehindamisi toimuvad individuaalsed arutelud, et vaadata läbi mõtted ja seada ühiselt aasta isiklikud ja ametialased arengueesmärgid. Selline individuaalne lähenemine võimaldab õpetajatel määratleda jõukohased eesmärgid ja tunnetada arengut toetavas raamistikus.
3. **Tugiplaanid:** Koostöö õpetajatega, et määrata kindlaks nende eesmärkide saavutamiseks vajalikud välised ressursid või toetus. Sageli on õpetajatel juba selge

ettekujutus sellest, kus nad tahaksid end parandada, ning praktilise toetuse pakkumine võib muuta need püüdlused saavutatavaks.

4. **Pidev kontroll:** Kasutage kokkulepitud eesmärgi kogu aasta jooksul toimuvate kontrollkäikude alusena, tagades, et majanduskasv jääb ühiseks fookuseks.

Uute õpetajate puhul aitab selline struktureeritud lähenemine toime tulla ülekoormusega, mida nad võivad oma rolliga seoses tunda, keskendudes järkjärgulistele, saavutatavatele sammudele. See tava soodustab saavutustunnet ja loob toetava kogukonna, kus iga inimese kasvu ja arenguetappi tunnustatakse ja austatakse.

Kõigi panuste väärtustamine

Kakskeelses organisatsioonis, eriti piirkondades, kus nõutavat keeleoskust napib, võib koolikogukond suunata palju oma energiat ja ressursse vajaliku keeleoskusega töötajate leidmiseks. Samas võivad töötajad, kellel neid oskusi veel ei ole, siiski rikastada keskkonda paljude kultuuriliste ja keeleliste panustega. Töötajad peavad tundma, et neid hinnatakse nende ainulaadsete oskuste eest, olenemata nende keeleoskusest. Keeleoskuse parandamine on kakskeelses keskkonnas oluline, kuid kõiki panuseid tuleks tunnustada ja hinnata.

Enesehindamise vahendid ja ressursid

Enesehindamisvahendite väljatöötamine või kohandamine oma programmi jaoks on oluline samm. [*Montessori hindamise käsiraamat*](#) koolide jaoks võivad olla eriti kasulikud sellised vahendid nagu , mis sisaldab enesehindamisvahendeid juhtkonnale, õpetajatele ja assistentidele. Neid vahendeid saab kohandada nii, et need sisaldaksid ka kakskeelsete programmide spetsiifilisi kriteeriume. Lisaks tuleb meeles pidada, et mitmekeelne töö mõjutab õpetamise ja õppimise ootusi, seega peaksid hindamiskriteeriumid kajastama neid unikaalseid nõudmisi.

3.3. Õpetajate võimestamine, et nad saaksid täiustada oma klassiruumi kakskeelset programmi.

Õpetajate võimestamine reflekteerivaks praktikaks ja programmi rakendamise täiustamiseks oma klassiruumis julgustab proaktiivset panust haridusprogrammide täiustamisse. Eelmises punktis arutasime mõningaid tavaid, mis aitavad luua keskkonda, kus täiskasvanud tunnevad, et nad on osa õpikultuurist. Siia kuulub vigade tunnistamine, et need on õppimise ja arengu

seisukohalt olulised, ning kasvumõtte julgustamine. Selleks, et haridustöötajad saaksid teha iseseisvaid otsuseid ja töötada välja uuenduslikke lahendusi klassiruumi probleemidele, peavad nad end kõigepealt turvaliselt tundma. Turvatunne suurendab võimet võtta riske ja uurida enesekindlalt uusi lähenemisviise.

Õpetajatel on kõige vahetum ja nüansirikkam ülevaade kakskeelse programmi tõhususest igal ajahetkel. Siiski võib kakskeelse programmi rakendamine tuua õpilaste õppimise arengu hindamisse täiendava keerukuse.

3.4. Reflekteeriva praktika aluse loomine vaatlus- ja hindamistehnikate abil

Esmalt tuleks kaaluda, kas teie töötajad on hindamispraktikatega kursis, ja kui see on nii, siis julgustage neid oma kogemusi jagama. Järgmine kaalutlus, eriti lastekeskse õppeprogrammi puhul, on õpetajate valmisolek osaleda hindamispraktikas. See võib nõuda avatud dialoogi, et käsitleda erinevaid seisukohti hindamise rolli ja väärtuse kohta oma klassiruumis.

Hindamistavade kehtestamine ilma nende väärtuse osas üksmeelele jõudmata võib põhjustada õpetajate vastuseisu või mittekohaldumist. Võtke aega, et saavutada konsensus hindamise kui programmi kohandamise ja individualiseerimise toetava refleksioonivahendi koha suhtes.

Üksikasjalik teave erinevate hindamistüüpide eesmärkide ja metoodikate kohta on esitatud jaotises 2.7. "Hindamine: õppimise protsessi ja arengu nähtavaks tegemine" ja jaotises 3.8. "Hindamine võõrkeeleeõppes".

Kui on loodud ühine arusaam reflektiivsest praktikast vaatluse ja hindamise kaudu, võivad õpetajad vajada toetust, et neid tavasid oma töösse sisse viia. Kaks olulist oskust, mille abil saab klassiruumis hinnata kakskeelse programmi tõhusust, on sihtkeele mõningane oskus ja arusaam keele omandamise protsessist. Kui klassiõpetajal puuduvad need oskused, tuleb astuda samme olukorra lahendamiseks; vastasel juhul võib see põhjustada ärevust. Kui sihtkeelega seotud sisu vahendab väline spetsialist, on vaja tagada õiged tingimused kooskõlastamiseks tavaklassiõpetajaga, et kõik õpikeskkonnas osalevad täiskasvanud mõistaksid kõiki kohandusi, mida tuleks programmis teha.

3.5. Oskuste arendamise toetamine

Keeleoskuse parandamine ja keeleõppeprotsessi süvendamine on ajamahukas ettevõtmine. Kooli juhtkond saab siiski astuda samme selle õppeprotsessi kiirendamiseks, integreerides sihtotstarbelise oskuste arendamise ametialastesse arengualgatustesse. Juhid peaksid

kõigepealt rõhutama nende oskuste omandamise asjakohasust ja kasu, tagades, et töötajad näevad neid kui mõttekaid ja saavutatavaid eesmäärke.

Vahepeal võivad koolid hinnata personali meeskonnas juba olemasolevaid oskusi ja julgustada kolleegide koostööd, et jagada teadmisi. Personali koostöökultuuri loomine ei lahenda mitte ainult otseseid vajadusi, vaid tugevdab ka õpetajate meeskonna üldist suutlikkust. Teise võimalusena võivad koolid pöörduda hariduskonsultandi poole, kes mõistab kakskeelse programmitöö mõju ja saab aidata selliseid muudatusi ellu viia.

3.6. Õppimise ja edusammude nähtavaks tegemine

Nagu me teame, ei ole keele areng alati kohe ilmne. Selleks, et aidata lastel ja seeläbi ka täiskasvanute laiemal kogukonnal nende edusamme ära tunda ja tähistada, tasub mõelda, kuidas muuta nende keeleõpe nähtavaks. Siin on mõned ideed:

Portfellid

Õpilaste keeleõppe proovide järjepidev kogumine võib anda selge ülevaate nende arengust aja jooksul. Individuaalsete portfooliode loomine, mis sisaldavad erinevaid töid, näiteks kirjutamisproove, pakub käegakatsutavat võimalust jälgida ja reflekteerida edusamme. Lugemisjärjekorras edasiliikumine võib olla ka nähtav näitaja, mis annab lastele ja nende peredele võimaluse tähistada versteposte, mida nad saavad tähistada.

Hindamine

Kui mõned lapsekeskse hariduse programmid väldivad traditsioonilisi eksameid, siis teised võivad sisaldada riiklikult kohustuslikke teste või kasutada muid hindamisvorme, et koguda andmeid programmi täiustamiseks. Sõltumata lähenemisviisist aitab mingi hindamisvorm õppijatel oma edusamme ära tunda ja hinnata. Hoolikalt kavandatud hindamised, mis on kooskõlas programmi väärtuste ja eesmärkidega, võivad soodustada saavutustunnet ja motiveerida edasist õppimist. Enesehindamise meetodite kasutamine, mida mõnikord nimetatakse *hindamiseks kui õppimiseks*, võib täiendada haridusmeetodeid, mis keskenduvad laste omavastutuse ja iseseisva õppimise suurendamisele.

Keelekasutuse iseseisvuse suunas tehtud edusammude esiletõstmine

Kui lapsed oma keeleõppes edenevad, võib tähelepanu juhtimine nende suurenevale iseseisvusele aidata neil oma edusamme ära tunda. Mõned õppijad võivad toetuda sellistele vahenditele nagu kirjutamisraamid ja sõnavara matid ning seejärel minna üle lihtsale sõnaraamatu abile või jõuda punkti, kus nad suudavad oma kirjalikke töid iseseisvalt korraldada ja struktureerida. Kui lapsed saavutavad suurema iseseisvuse keelekasutuses, tunnustage ja tähistage koos nendega nende edusamme.

Peatuge ja mõtisklege

- Kuidas võtta oma klassis või koolis kasutusele tsükliline, tõenduspõhine planeerimisprotsess, et vältida reaktiivset "tulekahjude kustutamist"?
- Kuidas saate edendada tervislikku tasakaalu kakskeelsete ressursside loomiseks kuluva aja ja laiemate ametialaste kohustuste vahel oma õpetajate meeskonnas?
- Kuidas julgustate reflekteerivat, kasvule orienteeritud personalikultuuri, mis väärtustab nii individuaalset panust kui ka teie kakskeelse programmi kollektiivset arengut?
- Milliseid praktilisi strateegiaid saate kasutada, et hinnata laste keeleoskuse arengut nii, et arvestada nii nende erinevaid oskusi kui ka kakskeelse õppimise keerukust?
- Kuidas saate toetada erineva keeleoskustasemega õpetajate pidevat oskuste arendamist, tagades, et nad tunnevad end kindlalt ja võimekalt tugeva kakskeelse programmi läbiviimisel?

4. Keeleõppe eesmärkide ja kriteeriumide jagamine

Keele- ja sisueesmärkide kaasamine õppe-eesmärkide jagamisel tagab, et õpilased mõistavad õppetöö integreeritud sisu. Näiteks kombineerige mõiste tutvustamisel sisu asjakohaste keeleliste eesmärkidega:

- **Sisu ja keeleline eesmärk näide:** "Õpin kasutama sõnu "väiksem kui", "võrdne" ja "suurem kui", et võrrelda rühmi või numbreid."
Teine strateegia on tegevuste integreerimine, mis jagavad tööd sisu kallal ja näitavad samal ajal keeleõpet. Näiteks:
- **Töölase tegevuse jagamise näide:** "Selgitame oma klassikaaslastele taime osad, alates juurtest kuni lehtedeni."

4.1. Plaanidest ja eesmärkidest teavitamine sidusrühmadega

Suhtlemine peredega

Selge ja pidev suhtlemine on koolide ja perede vaheliste tugevate suhete loomisel võtmetähtsusega, eriti kogukondades, kus toimuvad keerulised muutused, nagu näiteks kakskeelse programmi rakendamine. Läbipaistev ja järjepidev suhtlemine soodustab vastastikust mõistmist ja toetab laste jaoks sidusa keskkonna loomist kooli ja kodu vahel.

Kommunikatsioonivormid

Koolide ja perede vaheline suhtlus võib toimuda nii ametlikus kui ka mitteametlikus vormis:

Ametlik teabevahetus:

- E-kirjad
- Planeeritud koosolekud või õppetunnid
- Käsiraamatud ja muud kirjalikud vahendid
- Hindamis-, hindamis- ja arvestusandmete jagamine
- Kooli veebisait

Mitteametlik suhtlus:

- Vestlused kooliüritustel
- Vestlused väljaviimise ja pealevõtmise ajal
- Kiired korralduslikud sõnumid
- Sotsiaalmeedia suhtlus
- Igapäevased tervitused

Ametlik ja mitteametlik teabevahetus aitavad tagada, et pered tunneksid end informeerituna, hinnatud ja kaasatuna.

4.2. Kommunikatsioonistrateegia väljatöötamine

Kommunikatsioonistrateegia aitab luua perede toetust ja usaldust. Koolid peaksid kindlaks määrama kõige sobivamad kanalid igat liiki teabevahetuseks ja jagama seda teavet vanematega. Selgete ootuste seadmine suhtlemismeetodite ja tähtaegade osas aitab juhtida

ootusi ja vähendab ärevust kogukonnas. Järjepidevus aitab peredel jääda pühendunuks pikaajalisele eesmärgile aidata oma lastel saada kakskeelseks.

Läbimõeldud keel suhtlemisel

Kogukonnaga suhtlemisel on oluline hoolikalt valida oma sõnu, et aidata neil mõista ja aktsepteerida võimalikke muudatusi arenevas kakskeelses programmis. Näiteks selle asemel, et öelda: "Meie kakskeelset programmi toetab üks inglise keelt emakeelena kõnelev õpetaja ja üks hispaania keelt kõnelev õpetaja, kes annavad teie lapsele 50/50 keeleõpet," võiksite rõhutada individuaalset lähenemist:

- "Tuginedes meie tähelepanekutele teie lapse keelearengu kohta, pakume vajalikku tuge, et tagada tema edasimineku mõlemas koolikeeles."

Selline lähenemine rõhutab individuaalset tähelepanu ja kinnitab peredele, et programm on paindlik, et vastata nende lapse vajadustele.

Positiivse kommunikatsiooni väärtus

Positiivne ja eesmärgipärane suhtlus koolide ja perede vahel võib:

- Parandada erinevate perspektiivide mõistmist.
- Tugevdada usaldust ja koostööd.
- Toetab laste arengut, ühtlustades kooli- ja kodukeskkonda.
- tugevdab pedagoogide ja perede ühist eesmärki.

Pannes rõhku suhtlusele kui koostöövahendile, saavad koolid luua sidusa ja toetava kogukonna, millest võidavad nii õpilased kui ka kakskeelne programm.

Suhtlemine kooli personali meeskonnas

Selleks, et luua oma meeskonnas turvaline ruum transformatiivseks vestluseks, looge organisatsiooniline õpikultuur, kus:

- Vead on tunnistatud õppimise ja arengu lahutamatuks osaks.
- Mitmesugused vaatenurgad on teretulnud
- Igal liikmel on hääl ja mõju
- Iga inimest väärtustatakse: väärtustatakse tema tugevusi ja erinevusi.

- Soodustatakse kasvumõtteviisi

Nagu käesolevas peatükis juba mainitud, on kakskeelse programmi rakendamisel oluline konsensuse saavutamine. Selles protsessis osalevate töötajate toetamine aitab säilitada nende pühendumust ja entusiasmi. Tõhus suhtlemine meeskonnas võib võtta erinevaid vorme, mis kõik aitavad kaasa dialoogi- ja koostöökultuurile:

Ametlik teabevahetus

- E-kirjad
- Kommunikatsioonivõrgu vahendid
- Organiseeritud koosolekud (nt kogu meeskond, tasememeeskond, klassimeeskond, üks-ühele arutelud).
- Koolitused või ajurünnakud
- Käsiraamatud ja koolipõhimõtted
- Kutsealase arengu algatused

Mitteametlik suhtlus

- Vestlused kooli ümbruses
- Kontrollkäigud
- Kiired organisatsioonilised uuendused
- Töötajate üritused
- Igapäevased tervitused

Ajaprobleemide lahendamine uutes programmides

Uute programmide juurutamine loob sageli nõudliku ja kiire keskkonna, kus töötajatel võib olla raske eraldada aega regulaarsete koosolekute jaoks. Väljaspool klassiruumi võivad sellised ülesanded nagu materjalide loomine, suhete loomine peredega ja õpikeskkonna ettevalmistamine sageli konkureerida aja ja tähelepanu pärast.

Praktiline lahendus on kehtestada kohtumiste kindel ajakava. Näiteks kindla päeva määramine pärast kooli tagab, et meeskond saab järjepidevalt aega reserveerida. Sõltuvalt meeskonna suurusest ja vajadustest võib olla tõhus ka rotatsiooniline lähenemine. Näiteks võiks ühel nädalal korraldada terve meeskonna koosoleku või koolituse, järgmisel nädalal aga keskenduda klassiõpetuse meeskonnale või muudele konkreetsetele rühmavajadustele.

Koostöö edendamine

Koosolekuaja eraldamine klasside õpetamismeeskondadele aitab tagada ruumi ja aega koostööks ja erinevate õppe-eesmärkide kooskõlastamiseks. Kui klassis on erinevad keeletespetsialistid või erineva keeleoskusega õpetajad, aitavad eesmärgipärased vestlused koostööst ja laste õpivajadustega seotud ootustest kaasa positiivse keeleõppekultuuri loomisele klassis.

Poliitika roll kommunikatsioonis

Selged koolipõhimõtted annavad töötajatele raamistiku, mis võimaldab neil mõista oma töö parameetreid ja ootusi. Nagu eelnevalt mainisime, on hästi määratletud keelepoliitika eriti oluline kakskeelses programmis. Näiteks Montessori Córdoba Rahvusvaheline Kool on välja töötanud põhjaliku keelepoliitika, mis on lisatud lisana ressursina.

Koolid saavad struktureeritud suhtluspraktikate kehtestamise, koostöö julgustamise ja selguse loomisega poliitikate kaudu luua keskkonna, mis toetab nii personali kui ka õpilasi oma koolikogukonnas.

Peatuge ja mõtisklege

- Milliseid kommunikatsioonimeetodeid olete pidanud kõige tõhusamaks, et hoida peresid kursis, kaasata ja usaldada kakskeelse programmi edusamme?
- Kuidas luua töötajate seas toetav ja koostööle orienteeritud õhkkond, kus erinevad seisukohad ja pidev õppimine toetavad tugevat kakskeelset kultuuri?
- Kuidas te planeerite ja prioriseerite meeskonnakoosolekuid nii, et materjalide koostamiseks, keele planeerimiseks ja klassi järjepidevuse tagamiseks jääks piisavalt aega?
- Kuidas tagada, et olemasolevad või uued koolipõhimõtted oleksid kooskõlas teie keeleõppe väärtustega, säilitades selguse ja sidususe kõigis klassides, peredes ja laiemas kogukonnas.

1.5. Ressursside haldamine

Sisu

1. Ressursside haldamine
2. Inimressursi mõistatus
 - 2.1. Kandidaatide profiili, ametikoha kirjelduse ja valikuprotsessi koostamine
 - 2.2. Kandidaatide keeleoskuse hindamine
 - 2.3. Rahvusvahelised kandidaadid
3. Töötamine olemasoleva meeskonnaga
4. Täiendavad kaalutlused
5. Viited

Peamised järeldused

- Usaldusväärne rahastamiskava tagab kakskeelse programmi jaoks vajalikud vahendid ja hoiab ära eelarvepuudujäägid.
- Keele eesmärkide ja töötajate kohustuste selgitamine aitab kaasa tõhusale värbamisele ja meeskonnatööle.
- Kandidaatide oskuste, sealhulgas keeleoskuse hindamine ja prioriteetide seadmine aitab luua mitmekülgse meeskonna.
- Töötamine koos olemasoleva personaliga, kohandades samal ajal eesmärgi vastavalt, loob realistliku ja toetava keskkonna.
- Pikaajalised, tundlikud strateegiad, mida tasakaalustab tundlik suhtlemine, edendavad sidusat kakskeelset kultuuri kõigi asjaosaliste jaoks.

Sissejuhatus

Selles valdkonna juhendi osas keskendutakse Montessori koolide kakskeelsete programmide ressursside ja inimressursside haldamise olulistele aspektidele. Selles rõhutatakse realistliku finantsplaani koostamise, mitmekeelsete materjalide ja aja tõhusa haldamise ning üldiste personaliprobleemide lahendamise tähtsust. Tekstis arutatakse, kuidas koolid saavad teha strateegilisi otsuseid, mis põhinevad nende ressurssidel, eesmärkidel ja kohalikul kontekstil, et tagada pikaajaline edu. Lisaks käsitletakse kvalifitseeritud personali leidmise keerukust kakskeelsete programmide jaoks, võttes arvesse erinevaid tegureid, nagu keeleoskus, kogemused ja asukoht. Juhend pakub ka teavet selle kohta, kuidas koolid saavad kohandada oma lähenemisviisi personali arendamisele ja ressursside haldamisele, eelkõige kakskeelsele haridusele üleminekul või personalipuudusega tegelemisel. Lõpuks pakub see praktilisi strateegiaid jätkusuutliku kakskeelse programmi loomiseks, mis vastab õpilaste ja personali arenevatele vajadustele.

1. Ressursside haldamine

Ressursside haldamine on mis tahes kakskeelse programmi edu võti. Käesoleva juhendi viimases osas arutasime selgete eesmärkide ning organisatsiooniliste ja haridusstrateegiate loomist. Siinkohal kirjeldame lühidalt, kuidas luua realistlik finantsplan, hallata materjale ja aega ning uurime üksikasjalikult väga levinud raskusi: personaliprobleemide lahendamine. Arvestades meie olemasolevaid inim- ja materiaalsed ressursse ning planeerides, kuidas täita lüngad olemasoleva ja vajaliku vahel, saavad koolid planeerida pikaajalist edu, kohanedes samal ajal oma kakskeelse kogukonna muutuvate vajadustega.

Finantsplan

Kõikidel projektidel peab olema kindel finantsplan. Kuigi on tore, kui on inspireerivaid ideid ja selgeid eesmärke, mis on kasulikud lastele ja kogukonnale, võib kõik laguneda ilma usaldusväärse finantsplanita. Arvestades haridusprogrammide kitsast eelarvet, on mõistlik töötada välja optimistlikud ja pessimistlikud prognoosid. Kui on võimalik ainult üks versioon, siis peaks see olema pessimistlik. Kitsad eelarved võimaldavad harva puhver- või reservfondi, mistõttu on oluline omada "esialgu" kindlat finantsplani. Soovitav on kindlustada oma kakskeelsele programmile ettenähtud vahendid. Vastasel juhul mõjutab kakskeelse programmi ja ühekeelse programmi majanduslikku mõju kogu kooli eelarvet, olenemata sellest, kas seda rahastatakse era- või riigieelarvest. Kahekeelse programmi finantsplani koostamisel kaaluge, milliseid lisakulusid on vaja arvesse võtta:

Materjalid

Mitmekeelne programm vajab mitmekeelseid materjale. Nende hulka kuuluvad õppematerjalid, raamatukogu raamatud, ressursid kogukonna liikmetele, kes ei jaga ühist keelt, samuti turundus- ja kommunikatsioonimaterjalid. Kui mõned materjalid, näiteks raamatukogu raamatud või klassiruumi keeleõppevahendid, ostetakse kohe, siis teiste valmistamine nõuab märkimisväärset ajakulu.

Aeg

Nagu mainitud punktis 1.4 "Kakskeelse programmi käivitamine", on oluline arvestada materjalide koostamiseks ning sisemiseks ja väliseks suhtlemiseks kuluva ajaga. Mitmekeelseks suhtluseks on vaja täiendavaid haldustunde ning samuti võib vaja minna täiendavat planeerimisaega. Mõlemad võivad mõjutada kooli eelarvet. See toob meid inimressursside juurde, mida käsitleme üksikasjalikult järgmises jaotises.

2. Inimressursi mõistatus

Iga kool seisab silmitsi personaliprobleemidega, olenemata sellest, kas see on kakskeelne või mitte. Kas meil on õige kogemuste ja energia kombinatsioon? Kas me saame endale lubada parimate kandidaatide palkamist? Milline profiil sobib meie vajadustele? Või kui võimalused on piiratud, siis millise kandidaadi oskustes on kõige vähem puudujääke?

Kvalifitseeritud personali leidmine Montessori hariduses on sageli raske, isegi ilma keelenõudeid lisamata. Keeleprogramm lisab kakskeelsete koolide personaliprobleemidele täiendava kihi.

Iga kooli lahendus sõltub tema eesmärkidest, olukorrast, ressurssidest ja asukohast. Seepärast ei pakuta käesolevas juhendis konkreetset lahendust. Selle asemel aitab see teil luua strateegia, mis teie koolile sobib.

Nagu me juba varem selles juhendi osas uurisime, on uue kooli esimene samm keeleprogrammi jaoks selgete eesmärkide seadmine. Kas soovite, et lastel oleks 12. eluaastaks põhilised vestlusoskused teises keeles või vajavad nad tulevase hariduse omandamiseks tugevaid akadeemilisi oskusi?

Kui olete seadnud oma keelelised eesmärgid ja võtnud aega, et mõista kohaliku kogukonna keelelist konteksti, saate kavandada ressursid, mis on vajalikud nende eesmärkide saavutamiseks. Iga keeleprogrammi kõige olulisem ressurss on inimesed - õpetajad, assistendid või teised sihtkeelt kõnelevad inimesed. Sõltuvalt teie eesmärkidest ja sellest, kui palju teie õpilased sihtkeelega väljaspool kooli kokku puutuvad, võite valida, kas võtta tööle:

- Klassijuhataja, kes kasutab tunnis ainult teist keelt.
- Keelespetsialist, kes annab spetsiaalseid keeletunde.
- Õpetaja, kes valdab sihtkeelt vabalt.
- Õpetaja, kes valdab sihtkeelt kesktasemel.
- Või nende rollide kombinatsioon.

Uute kandidaatide otsimine

Vabadele ametikohtadele kandidaatide leidmiseks saate kasutada erinevaid meetodeid, näiteks:

- Erialaväljaanded (veebis või trükis).
- Teie valdkonnaga seotud tööfoorumid.
- Üldised töökuulutused.
- Professionaalsed võrgustikud.
- Kohalikud väljaanded.
- Teie kooli sotsiaalmeedia või võrgustikud.
- Suu-sõna.

Saadaolevate kandidaatide arv ja kvaliteet sõltub teie kooli asukohast ja olukorrast. Järgmistes osades uurime strateegiaid erinevate stsenaariumide käsitlemiseks.

Eeldades, et teil on mõned kandidaadid, kellega vestlust pidada, keskenduge sellele, kuidas valikuprotsessile tõhusalt läheneda.

2.1. Kandidaatide profiili, ametikoha kirjelduse ja valikuprotsessi koostamine

Esimeseks oluliseks sammuks on kandidaatide profiili loomine oma vaba ametikoha jaoks. Siiski ei pruugi te alati saada taotlusi inimestelt, kes vastavad kõigile nõuetele. Sellisel juhul seadke prioriteediks, millised oskused, kogemused, kvalifikatsioon ja omadused on rolli jaoks kõige olulisemad. See otsus sõltub teie kooli spetsiifilisest keskkonnast ja praegusest meeskonnast.

Näiteks kui teie meeskond on noor, entusiastlik ja hiljuti kvalifitseeritud, võib osutuda väärtuslikuks eelistada suurema kogemusega kandidaati, isegi kui tema keeleoskus ei ole nii tugev kui mõne teise kandidaadi oma.

Oluline on see, et keeleoskus on vaid üks osa kandidaadi profiilist ja see ei pruugi alati olla kõige olulisem tegur, eriti sellistes valdkondades nagu meie, kus kvalifitseeritud kandidaate on vähe. Mõnikord on vaja kohandada keelealaseid eesmärke vastavalt praeguse meeskonna tugevustele - või meeskonnale, mida on võimalik realselt luua (vt *Töö olemasoleva meeskonnaga*).

2.2. Kandidaatide keeleoskuse hindamine

Kui keelenõue on töölevõtmisel esmatähtis, tuleb hoolikalt hinnata kandidaadi tegelikku keeleoskust. Kandidaatidel on sageli erinevad arusaamad sellest, mida tähendab "keskmine" või "ladus" keeleoskus. Näiteks võib keegi olla 20 aastat tagasi sooritanud kõrgtasemel keeleeksami, kuid pärast seda on ta keelt harva kasutanud. Teine kandidaat võib olla elanud viis aastat riigis, kus seda keelt räägitakse, kuid ei ole kunagi sooritanud ametlikku eksamit. Isegi kahel inimesel, kes on viibinud ühes riigis sarnase aja jooksul, võib olla väga erinev keeleoskus, sõltuvalt nende kogemustest ja loomulikest võimetest.

Seetõttu on oluline hinnata kandidaatide keeletaset intervjuu käigus ise:

- Edasijõudnute või vabalt kõnelevate keeleoskajate tase: Taotlusvormid, dokumendid ja intervjuud peaksid toimuma sihtkeeles. Kui teil kui koolijuhil ei ole vajalikku keeleoskust, kaasake vestlusprotsessi kindlasti keegi, kes seda oskab.
- Keskase: Selle taseme puhul võib piisata sellest, kui osa intervjuust või lühike eraldi arutelu viiakse läbi sihtkeeles. Ülejäänud osa intervjuust võib toimuda kohalikus keeles, et paremini hinnata kandidaadi muid oskusi ja omadusi.

Pidage meeles, et hindate kogu inimest ja seda, kuidas ta sobib teie meeskonda. Keskmise keeleoskusega kandidaatidel võib olla raske oma iseloomu ja teadmisi sihtkeeles täielikult väljendada. See on ootuspärane ja seda tuleks otsuse tegemisel arvesse võtta. Samuti pidage meeles, et keeleoskus ei ole sama, mis oskus õpetada teist keelt või oskus kohandada oma keelelist väljundit teise keele õppijate jaoks.

2.3. Rahvusvahelised kandidaadid

Võite kaaluda rahvusvaheliste kandidaatide palkamist, kui teie koolil on konkreetsed keelenõuded. Kui valite selle tee, on oluline mõista oma riigi tööviisanõudeid. Kuigi kandidaadid vastutavad juriidiliste kohustuste täitmise eest, on tööandjad sageli seotud paberimajandusega. Eetilise tavana veenduge juba varakult, juba kandideerimise etapis, et oleks selge, kes katab kõik sellega seotud tasud. Kinnitage need üksikasjad enne ametikoha väljakuulutamist, et vältida kummagi poole aja raiskamist.

Teie võime meelitada rahvusvahelisi kandidaate sõltub mitmest tegurist:

- Töötasu ja tingimused.
- Teie asukoht.
- Kooli kultuur.
- Selge töökirjeldus.
- Läbipaistev töölevõtmise protsess ja poliitika.
- Ümberpaigutamise tugistruktuurid.
- Intervjuu protseduur.

Ümberasumine teise riiki on märkimisväärne kohustus. Koolid peaksid seda teadvustama ja pakkuma kandidaadile vajalikku toetust, et aidata tal sisse elada. Kuigi kooli toetus on sujuvaks üleminekuks väga oluline, ei ole mõned tegurid kooli kontrolli all. Kandidaadid võivad leida, et kohalik piirkond ei sobi nende vajadustele ja kolivad edasi, mis võib mõjutada personali püsijäämist ja teie õppejõudude pikaajalist stabiilsust. Selle probleemi lahendamiseks võiksite kaaluda strateegia väljatöötamist, et koolitada kohalikke kandidaate teie kooli vajadustele vastavaks. Montessori Córdoba Rahvusvaheline Kool võttis selle lähenemisviisi edukalt kasutusele:

"Me mõistsime, et rahvusvaheliste kandidaatide palkamisega kaasneb palju

ettearvamatuid muutujaid, mis sageli viisid nad aasta või kahe pärast lahkuma.

Me tahame töötajaid, kes jäävad kesk- või pikaajaliselt ja kasvavad koos meie kooliga.

kultuuriga.

Leidsime kohalikus piirkonnas kvalifitseeritud inglise keele õpetajaid, kes
otsisid
üleminekut õpetaja juhitud keeletundidelt rikastavamale
hariduslikule rollile. Me koostasime eelarve ja plaani, et koolitada
kohalikke
kandidaate Montessori juhendajateks. Valisime kandidaadid hoolikalt
välja, esmalt
paigutades nad assistendi rolli, et hinnata nende sobivust. Seejärel
pakkusime
lojaalsusklauslitega lepinguid ja rahastasime nende AMI-diplomi, kui nad
olid veel
jätkasid assistentidena.

Tulemused on olnud suurepäraseid. Meil on nüüd tugev meeskond, kellel
on
oskustega ja kohalike sidemetega, mis muudab nad hästi toetatud
ettevõtte sees
kogukonnas."

- Lucy Welsted, ühenduse vestlused

3. Töötamine olemasoleva meeskonnaga

Koolid, mis otsustavad minna üle kakskeelsetele programmidele pärast nende juba loomist - või need koolid, mis asuvad piirkondades, kus on raske leida soovitud keeleoskusega kandidaate - peavad sageli kohandama oma nägemust praeguse meeskonna tegelikkusega. Sellistel juhtudel tuleks keskenduda sellele, millist kakskeelset programmi on võimalik olemasolevate ressursside abil luua.

Alustage praeguste õpetajate keeleoskuse uurimisest. Kui teie õpetajatel ei ole piisavalt head keeleoskust, et anda kindlalt edasi põhilist õppekava sisu, võite välja mõelda muid loominguilisi strateegiaid, et maksimeerida laste kokkupuudet sihtkeelega, näiteks kasutada keelt selleks, et:

- Korraldatud mängutegevuste juhtimine.
- Pakkuda õppekavaväliseid tegevusi.
- Täiendava õppekava osade edastamine.

- Osalemine koolielus (nt mitteametlik suhtlemine kooli ümbruses).
- Toetage *Going Out'i* tegevusi.
- Suhtlemine laiema kogukonnaga
- Korraldage reise piirkondadesse või riikidesse, kus keelt räägitakse.
- Juhendage vanemaid, kuidas luua võimalusi keelekasutuseks kodus.
- Kutsuge esinejaid ettekandeid pidama või töötubasid korraldama.
- Kasutage seda keelt kindlatel kellaaegadel, näiteks söögiaegadel.

Lapsed on sageli motiveeritud, kui nad näevad, et täiskasvanud õpivad koos nendega. Töötajad peaksid olema ausad oma pingutuste ja raskuste suhtes sihtkeele kasutamisel (vt punkt 3.1 "Keeleõppekultuuri arendamine").

Kohandage oma keelealaseid eesmärke vastavalt oma olemasolevatele oskustele ja ressurssidele ning teavitage peresid nendest kohandustest. Kuigi mõnedele töötajatele ja peredele võib selline arengupõhine lähenemine planeerimisele tunduda ebamugav, viib ebarealistlike eesmärkide seadmine ainult pettumuse ja ebaõnnestumise tunnetamiseni.

Nii nagu õpetajad kavandavad õppetunde ja tegevusi, mis tagavad lastele edu, peavad koolijuhid seadma realistlikud keelelised eesmärgid, mis põhinevad praegusel meeskonnal ja olemasolevatel ressurssidel. Selline lähenemine võimaldab koolil kasvada viisil, mis on jätkusuutlik ja toetab kõiki asjaosalisi.

See on pikaajaline plaan

Teise keele areng on järkjärguline protsess, vt 2. osa: *Keeleõppe mõistmine*, ja toetus, mida lapsed vajavad teise keele õppimiseks, muutub nende edenedes. Uue kakskeelse programmi alustaval koolil on erinev keeleprofiil, kus paljud õpilased on algajad, võrreldes kooliga, kus kakskeelne programm on kestnud viis või enam aastat, kus enamik õpilasi võib elementaarses etapis olla kesktasemel.

Kui õpilaste keeleoskus aja jooksul paraneb, muutuvad ka nende toetamiseks vajalikud vahendid. Lisaks individuaalsetele erinevustele laste vahel nõuab ka üldine keeleoskuse areng kogu koolis erinevaid ressursse. Selline kakskeelse programmi pidev areng muudab raskeks vajaduste fikseeritud loetelu koostamise väljastpoolt vaadatuna.

Koolijuhid peavad olema valmis nendeks muutuvateks vajadusteks ja olema kindlad, et sellised

muutused on osa kakskeelse programmi ülesehitamisest ja arendamisest. Alles pärast seda, kui kool on oma õpilastega läbinud täieliku tsükli, muutuvad ressursid ja vajadused prognoositavamaks ja hallatavamaks.

4. Täiendavad kaalutlused

Strateegilised plaanid teie personalipulma lahendamiseks on sageli kesk- ja pikaajalised. Need võivad nõuda, et oodatakse kooli laienemist, et luua uusi rolle või et töötaja, kes vastab paljudele nõuetele, kuid kellel ei ole optimaalne keeleoskus, liigub loomulikult edasi või et kool leiab tema oskustele paremini sobiva rolli.

Neile plaanidele tuleks läheneda tundlikult, sest töötajad ei anna endast parimat tulemust, kui nad tunnevad, et neid ei hinnata. Eriti keeleoskus võib olla tundlik teema. Kui paluda töötajatel töötada oma teises keeles või seda parandada, võib see tõstatada isiklikke küsimusi, mis on seotud kultuuri, identiteedi, hariduse, võimaluste ja tajutud võimekusega.

Edukas töötamine koolikogukonnas eeldab tugevaid suhtlemisoskusi. Kui töötajad tunnevad, et neile surutakse peale teine keel, võib see põhjustada vastupanu ja arusaamatusi. Siiski saab neid probleeme lahendada läbimõeldud planeerimise ja selge suhtlemisega (vt *punkt 1.4 "Kakskeelse programmi juhtimine"*).

Peatuge ja mõtisklege

- Kuidas kohandate oma finantsplaani nii, et see arvestaks nii oodatavaid kui ka ettenägematuid kulusi, säilitades samal ajal oma kakskeelsed eesmärgid?
- Kuidas saate kohandada oma keele-eesmärke nii, et need vastaksid nii olemasolevatele ressursidele kui ka õpilaste muutuvatele vajadustele?
- Kuidas te tagate oma kolleegidega selge ja toetava suhtluse kakskeelse programmi elluviimisega seotud väljakutsetest ja kohandustest?
- Milline on olnud teie senine parim saavutus inimressursi mõistatuse lahendamisel? Mida saate sellest õppida?
- Milliseid samme saate astuda, et toetada oma meeskonna professionaalset arengut, võttes samas arvesse erinevat keelelist tausta ja oskuste taset oma klassis?

1.6. Rakendamisprobleemide ületamine

Sisu

1. Kakskeelse programmi rakendamise keerukuses navigeerimine
2. Üldised kakskeelse hariduse probleemid ja nende lahendused
3. Võimalike takistuste ja tagasilöökide ennetamine ja nendega tegelemine
 - 3.1. Kakskeelse Montessori programmi SWOT-analüüs
4. Vastupidavuse ja kannatlikkuse kasvatamine
5. Kakskeelsuse eeliste ühine uurimine
6. Viited

Peamised järeldused

- Kakskeelse programmi edukas rakendamine nõuab hoolikat planeerimist, koostööd ja kõigi meeskonnaliikmete pühendumust.
- Võimalike takistuste ennetamine selliste vahendite abil nagu SWOT-analüüs aitab ennetavalt tegeleda riskidega ja luua rakendatavaid lahendusi.
- Personali ja perede vastupidavuse ja kannatlikkuse kasvatamine on oluline keeleõppe järkjärgulise omandamise protsessiga toimetulekuks.
- Kakskeelse programmi koostöölastamine kooli põhiväärtustega koostööpõhise meeskonna põhikirja kaudu tagab ühise vastutuse ja pikaajalise edu.

Sissejuhatus

Kakskeelse kooliprogrammi elluviimine on keeruline ja koostööl põhinev ettevõtmine, mis nõuab läbimõeldud planeerimist, pühendunud meeskonnatööd ja strateegilist tegutsemist. Koolide üleminekul kakskeelsele haridusele on oluline tunnistada sellega kaasnevaid probleeme ja seada realistlikud ootused, edendades samal ajal kõigi asjaosaliste ühist eesmärki. Kakskeelse programmi arendamise protsess nõuab pikaajalise edu tagamiseks hoolikat tähelepanu suhtlusele, pühendumisele ja erinevate vaatenurkade integreerimisele. Käesolev juhend pakub praktilisi teadmisi, alates personaliprobleemide lahendamisest kuni Lippert-Knosteri mudeli kasutamiseni muutuste juhtimiseks ning lisaks sellele ka strateegiaid kogukonna toetuse ja vastupanuvõime edendamiseks. Võimalikke takistusi ennetades ja paindliku, kaasava tegevuskava koostades saavad koolid toime tulla kakskeelse hariduse keerukustega ning luua positiivse ja jätkusuutliku õpikeskkonna nii õpetajatele kui ka õpilastele.

1. Kakskeelse programmi rakendamise keerukuses navigeerimine

Kakskeelse kooliprogrammi rakendamine on mitmekülgne protsess, mis nõuab hoolikat planeerimist, koostööd ja kogu meeskonna ühiseid jõupingutusi. Pühendumine ja koordineerimine on olulised sellise programmi loomiseks, mis kasvatab enesekindlaid kakskeelseid kõnelejaid. Protsessi keerukuse tunnistamine aitab seada realistlikke ootusi ja soodustab kõigi osalejate ühist sihttunnet.

Probleemide tekkimisel võib teiste sarnaseid programme edukalt rakendanud koolide kogemuste üle mõtisklemine anda väärtuslikku teavet. Nende lähenemisviisidest ja strateegiatest õppimine võib suunata teie jõupingutusi ja pakkuda praktilisi lahendusi. Kakskeelne Montessori videoteek on suurepärane ressurss, mis toetab teie meeskonda kogu selle protsessi vältel.

Koolijuhid tunnevad end otsuste tegemisel sageli isoleerituna ja võivad vaeva näha, kuidas tasakaalustada uue programmi nõudeid muude prioriteetide kõrval. Aktiivne toetuse otsimine kohalike kakskeelsete koolide võrgustikelt või kogenud mentoritelt võib pakkuda väärtuslikke juhiseid ja kindlustunnet, aidates juhtidel nende probleemidega tõhusalt ja kindlalt toime tulla.

Pühendumine mis tahes projektile on tagatud, kui inimesed tunnevad, et nad on isiklikult investeerinud nii protsessi kui ka selle tulemustesse. Iga meeskonnaliikme

panuse tunnustamine ja austamine soodustab koostöö ja ühise eesmärgi tunnetamist, aidates haridustöötajatel töötada koos ühtse visiooni nimel.

Kaasav ja avatud suhtlemine on selle kohustuse võtmetähtsusega. Inimesed on tõenäolisemalt valmis osalema protsessis või tulemuses, kui nad tunnevad, et nad on sellega seotud. Juhtkond peaks seadma prioriteediks kõigi töötajate kaasamise programmi arendamise erinevatesse aspektidesse, kasutades nende tugevaid külgi ja teadmisi ning luues regulaarselt võimalusi avatud dialoogiks. See tagab, et igaüks tunneb, et tema roll on väärtustatud ja et ta on programmi edukuse lahutamatu osa.

Keeruliste muudatuste haldamine tundub sageli nagu mitme prioriteediga žongleerimine. Tõhusa haridusprogrammi kavandamine on piisavalt keeruline, kuid kakskeelsete eesmärkide ja isejuhtivate õppemeetodite lisamine võib muuta selle veelgi keerulisemaks.

Rasketel hetkedel tuletage endale ja oma meeskonnale meelde, et edu on saavutatav. Kui teised on seda teinud, siis suudate seda ka teie. Lippet-Knosteri mudel keeruliste muutuste juhtimiseks on kasulik vahend väljakutsetega toimetulekuks. Selles mudelis on esitatud edukaks muutuseks vajalikud põhikomponendid:

- Visioon: Selge, ühine arusaam soovitud tulemusest.
- Stiimulid: Motivatsiooniallikas, mis motiveerib pingutama.
- Oskused: Teadmised ja oskus ülesande edukaks täitmiseks.
- Ressursid: Ülesande haldamiseks ja täitmiseks vajalikud vahendid.
- Konsensus: Komponentide vastavusse viimine ja sisustamine.
- Tegevuskava: Tegevust ja kasvu edendav juhend.

Mudelis rõhutatakse, kuidas ükskõik millise komponendi puudumine võib põhjustada negatiivseid tulemusi, näiteks segadust, vastupanu, ärevust, pettumust või edusammude puudumist.

Lippet-Knosteri mudel keeruliste juhtimiseks

Kui koolikogukonna vajadused ja kahtlused tunduvad üle jõu käivat, võib see raamistik aidata kindlaks teha, millised valdkonnad vajavad tähelepanu. Oletame näiteks, et õpetaja või õpetajate rühm on vastu kakskeelse mudeli vastuvõtmisele. Sellisel juhul

võib mudel aidata diagnoosida, millest võib puudu olla - näiteks visioon, stiimulid või ressursid - ja teha ettepanekuid, kuhu tuleks suunata täiendavat toetust, koolitust või organisatsioonilisi kohandusi, et suurendada nende entusiasmi ja hoogu.

Tunnistage selle töö keerukust osana oma püüdlustest tagada pühendumist. Vältige lihtsa ülemineku või kiirete tulemuste lubamist, sest see võib põhjustada tulevikus probleeme, näiteks pettunud töötajaid, pettunud lapsevanemaid ja keerulisi vestlusi.

Juhtkond ja administratsioon, kellel on vahendid raskuste analüüsimiseks ja hindamiseks ning kindel, kuid paindlik tegevuskava, on paremas positsioonis, et ennetada tagasilööke ja reageerida takistustele kindlalt. Selline valmisolek äratav usaldust ja tagab stabiilsuse, mida teie kogukonna juhid vajavad.

2. Üldised kakskeelse hariduse probleemid ja nende lahendused

1. Personaliga seotud väljakutsed

- Väljakutse: Keeruline leida vajalikku pedagoogilist koolitust omavaid kakskeelseid töötajaid või tegeleda töötajate puudumisega.
- Võimalikud lahendused: Võimalused: pakkuda olemasolevatele töötajatele ristkoolitust, pakkuda erialaseid arenguvõimalusi ja luua programmiga kursis olevate asendusõpetajate võrgustik.

2. Kommunikatsioonitõkked

- Väljakutse: Keeleraskused personali, lapsevanemate või laiema koolikogukonna seas.
- Võimalikud lahendused: Kasutage tõlketeenuseid, kakskeelseid kommunikatsioonivahendeid ja korraldage seminare, et edendada vastastikust mõistmist ja tõhusaid kommunikatsioonistrateegiaid.

3. Ebaühtlased ootused

- Väljakutse: Erinevad prioriteedid personali, lapsevanemate või koolijuhtide vahel seoses kakskeelse programmi eesmärkide või tulemustega.

- Võimalikud lahendused: Määrata algusest peale selged ja realistlikud ootused, anda regulaarselt ajakohastusi ja hõlbustada avatud suhtlust, et ühtlustada kõigi nägemus programmist.

4. Kannatamatus keele omandamise suhtes

- Väljakutse: Täiskasvanud võivad oodata kiiret teise keele omandamist, mis on vastuolus Montessori lähenemisega.
- Võimalikud lahendused: Pakkuda haridust keele loomulikust, järkjärgulisest arenguprotsessist ja rõhutada kannatliku, pikaajalise lähenemisviisi tähtsust.

5. Vanemate vähene osalemine

- Väljakutse: Lapsevanemad ei pruugi osaleda vanemahariduse programmides, mis on kakskeelse mudeli toetamisel võtmetähtsusega.
- Võimalikud lahendused: Pakkuda paindlikke ja kättesaadavaid vorminguid lapsevanemate koolitamiseks, näiteks veebisessioonid või suupärast sisu, ning näidata nende positiivset mõju laste õppimisele.

6. Mitmekeelse personali jätkusuutlikkus

- Väljakutse: Mitmekeelsete töötajate arvu vähenemine võib muuta mitmekeelse personali säilitamise rahaliselt teostamatuks.
- Võimalikud lahendused: Otsida alternatiivset rahastamist toetuste või partnerluse kaudu ja rõhutada kakskeelset programmi kui ainulaadset müügiargumenti, et meelitada rohkem peresid.

7. Motivatsiooni ja pühendumuse puudumine teises keeles

- Väljakutse: Lapsed ei pruugi olla motiveeritud teise keele kasutamiseks või sellega tegelemiseks.
- Võimalikud lahendused: Kasutades mängu, laule ja praktilisi materjale, integreerida teine keel huvipakkuvatesse, reaalsesse kontekstidesse ja tegevustesse, mis vastavad laste huvidele.

3. Võimalike takistuste ja tagasilöökide ennetamine ja nendega tegelemine

Mis tahes keerulise rakendamise puhul on takistused ja tagasilöögid vältimatud. Eelnevalt situatsiooniplaani koostamine ei ole mitte ainult hea tava, vaid ka väärtuslik viis vähendada stressi, kui probleemid tekivad. Võimalike raskuste väljaselgitamiseks kulub aega - ideaaljuhul meeskonnana -, mis aitab koolil tõhusalt ja enesekindlamalt reageerida.

3.1. Kakskeelse Montessori programmi SWOT-analüüs

Üks tõhus meetod selle ettevalmistuse tegemiseks on SWOT-analüüs (tugevused, nõrkused, võimalused ja ohud). Seda klassikalist äritegevuse vahendit saab kiiresti meeskonnatööna ajurünnaku korras läbi viia, mis aitab tuvastada riski- ja võimalusvaldkondi, kasutades samal ajal olemasolevaid tugevaid külgi probleemide leevendamiseks. Siin on üldine näide, parem on olla konkreetsem, kui koostate selle oma konkreetse keskkonna jaoks:

Tugevused

- Kogenud Montessori-koolituse saanud pedagoogid, kellel on tugev arusaam lapsekesksest õppimisest.
- Toetav koolikogukond, mis on entusiastlik kakskeelse programmi suhtes.
- Olemasolevad ressursid, näiteks kakskeelsed materjalid ja kultuuriliselt mitmekesised klassiruumid.

Nõrkused

- Teise sihtkeele oskusega töötajate arv on piiratud.
- mõnede õpetajate ebapiisav koolitus teise keele õpetamise ja õppimise alal.
- Töötajate suur töökoormus, mis muudab täiendavate programmikohustuste täitmise keeruliseks.

Võimalused

- kasvav nõudlus kakskeelse hariduse järele kohalikus piirkonnas, mis võib meelitada uusi õpilasi.
- Keele- ja kultuuriprogrammide toetuste või rahastamisvõimaluste kättesaadavus.
- Võimalus teha koostööd teiste kakskeelsete koolide või kohaliku piirkonna keeletespialistidega.

Ohud

- personali voolavus või raskused kvalifitseeritud kakskeelsete Montessori-õpetajate palkamisel.
- Vanemate mure teise keele omandamise tempo pärast.
- Majanduslikud tegurid, mis võivad põhjustada eelarvepiiranguid, mis piiravad programmi ressursse.

See analüüs võimaldab meeskonnal keskenduda tugevate külgede ja võimaluste ärakasutamisele ning samal ajal tegeleda nõrkustega ja valmistada ette strateegiaid ohtude leevendamiseks. Näiteks:

- Kakskeelse personali vähesuse (nõrkus) kõrvaldamiseks võiks kool uurida kutsealase arengu kursusi või otsida partnerlussuhteid kohalike ülikoolide või keeltekoollidega (võimalus).
- Töötajate voolavusega seotud murede leevendamiseks (oht), luues õpetajate hoidmise kava, mis hõlmab ametialaseid arenguvõimalusi, konkurentsivõimelist palka või lisapuhkust ning positiivse ja toetava töökeskkonna edendamist.

Selline SWOT-analüüs peaks olema kohandatud vastavalt teie konteksti eripärale ja olema aluseks ennetavale planeerimisele.

4. Vastupidavuse ja kannatlikkuse kasvatamine programmi arendamisel

Tugeva koolikultuuri loomine meeskonnale on alus vastupidavuse ja kannatlikkuse toetamiseks kooli seinte sees. Kui inimesed tunnevad, et nad kuuluvad kogukonda, mille kultuur võimaldab neil väljendada oma kahtlusi ja muresid, jagada oma tööd, katsetada ja teha vigu, siis on tõenäolisem, et nad tunnevad end piisavalt mõistetuna ja motiveerituna, et toime tulla raskustega ja ületada tagasilöögid.

Edukad kakskeelsed programmid nõuavad, et kõik sidusrühmad mõistaksid keele arengu põhietappe. See teadmine aitab suurendada kannatlikkust ja vastupidavust, sest see aitab luua realistlikke ootusi edusammude suhtes.

Õppejõud peaksid samuti uurima keele omandamist ja selle seost lapse arenguga (vt punkt 2.3. Õppimine vs. teise keele omandamine), olema võimelised hõlbustama teise keele õppimist kõigis suhtlusviisis (vt punkt 2.4. Suhtlemisviisid ja nende areng lapse teises keeles) ning mõista, kuidas ja miks me hindame keele arengut (vt jaotis 2.7. Hindamine: õppeprotsessi ja -protsessi nähtavaks tegemine ja 3.8. Hindamine

võõrkeeleeõppes). See hõlmab ka õpetajaid, kes ei ole otseselt vastutavad teise keele õpetamise eest. Nende kolleegide põhieesmärkide mõistmine tugevdab koostööd kogu koolis.

Perekonna ja kooli partnerluse tugevdamiseks on tugevaks vahendiks ka materjalide loomine või hankimine, mis aitavad kooliperedel mõista oma laste keelearengut, ning vanemate koolitusprogrammi pakkumine. Heade kommunikatsioonikavade säilitamine aitab kogukonnal keskenduda visioonile ja olla kursis edusammude ja kava kohandamise kohta.

Õpetajad vajavad muutustega kohanemiseks ruumi, aega ja tuge nagu kõik teisedki. Üleminek ükskeelselt kakskeelsele programmile võib panna olemasolevad töötajad, kes ei tunne end oma keeleoskuses kindlalt, tundma end ohustatuna, alahinnatud või häbistatuna, isegi kui nad ei ole otseselt vastutavad selle konkreetse õppevaldkonna eest. Kooli juhtkond peaks kehtestama selge sisemise keelepoliitika (vt punkt 1.2. Keeleõppe tulemuste määratlemine: mis), milles kirjeldatakse keelelisi ootusi erinevatele töötajatele konkreetsetes kontekstides.

Lisaks on oluline pöörata erilist tähelepanu mitmekeelsete töötajate meeskondade kaasamisele. Kas kogu personal saab juurdepääsu ühisele teabele, kui koosolekud toimuvad konkreetsetes keeles? Kui mitte, siis milliseid meetmeid võetakse nende kaasamiseks? Vajalikuks võib osutuda koosolekute ajakava kohandamine või paralleelsete koosolekute korraldamine eri keeltes. Kuidas suhtlevad töötajad, kui neil ei ole ühist keelt? Ja kas seda tuleks arvesse võtta värbamisprotsessis? Nende küsimuste hoolikas kaalumine aitab kõigil töötajatel tunda end muutuste käigus turvaliselt ja väärtustatuna.

Püüdke luua keeleõppe kultuur kogu koolis (vt punkt 3.1. Keeleõppekultuuri arendamine). Julgustage oma personalimeeskonna autentsust; esimene samm on alati see, et juhtkond oleks avatud ja aus omaenda õppimiskäigu suhtes. Tõstke esile iga töötaja edu ja pingutusi mis tahes keeleoskuse parandamisel. Toetage õhkkonda, kus vigade tegemine on osa protsessist ja kus inimestel on turvaline õppida keelte praktiseerimine. Te võite rakendada paljusid strateegiaid käesoleva juhendi punktis 3.1, milles käsitletakse strateegiaid keeleõppe kultuuri loomiseks klassiruumis, ka oma täiskasvanute keskkonnas.

Vältida pingeid ühe ja teise keele kõnelejate vahel, esimene samm on mitte väärtustada üht keelt teise keele üle. Näiteks ei pruugi olla eetiline maksta ühe keele

kõnelejatele rohkem kui teise keele kõnelejatele, hoolimata võimalikest raskustest soovitud keeleoskusega kandidaatide ligimeelitamisel. Küsige endalt, kuidas selles küsimuses tundlikult navigeerida; jagunemine ei kasvata vastupanuvõimet.

Keele arengus pannakse kannatlikkus proovile, sest pinna all toimub palju sellist, mida ei ole kohe näha. Keeleõppijad, eriti need, kes õpivad keelt hiljem, kirjeldavad seda protsessi sageli kui kõike muud kui sujuvat. Kannatlikkus ja motivatsioon võivad aeg-ajalt raugeda ning suurenenud enesekindluse tunnetele järgnevad sageli pettumuse ja tunnetatud stagnatsiooni perioodid. Kuigi lapsed, kes omandavad teise keele noorena, suudavad neid tundeid üldiselt vältida, ei ole haruldane, et täiskasvanud nende elus projitseerivad oma pettumuse sellele protsessile.

Jaotis 2.1. Setting the stage: keele omandamine ja areng käesoleva juhendi teises osas aitab mõista, miks keeleõpe ei ole lineaarne protsess ega ole alati ilmne. Et aidata keeleõppijaid ja nende peresid frustratsiooniperioodide ületamisel, jagage näiteid edulugudest, rahustage neid, viidates keelearengu etappidele, ja julgustage neid usaldama protsessi. Selleks, et seda veenvalt teha, peavad õpetajad ja koolijuhid olema asjatundlikud. Selle valdkonna juhendi kasutamine on positiivne samm selles suunas.

5. Kakskeelsuse eeliste ühine uurimine ja nende kooskõlastamine koolikogukonna väärtustega.

Käesoleva juhendi esimeses osas uurisime kakskeelsuse eeliseid. Meeskonna põhikirja koostamine, et aktiveerida nägemus kakskeelseks kooliks saamisest, on hea strateegia, et motiveerida kõiki toetama nägemust kakskeelse programmi loomisest. Põhikirja koostamisel ühendage eelised kooli väärtustega. Näiteks on paljudel koolidel missioon või visioon, milles rõhutatakse õpilaste ettevalmistamist eluks globaliseerunud maailmas või nende ettevalmistamist tulevaste väljakutsetega toimetulekuks:

Olemasolev missioon: "Laste ettevalmistamine eluks globaliseerunud maailmas".

Programmis märgitud kasu kakskeelsusest: "Arendada globaalset perspektiivi ja tunda end mitmekeelsetes olukordades mugavamalt."

Kakskeelse programmi meeskonna põhikiri: "Et valmistuda eluks globaliseerunud maailmas, osalevad meie õpilased meie kakskeelses programmis, et arendada kultuuridevahelisi hoiakuid ja tunda end mugavalt mitmekeelsetes kontekstides."

Kõige tõhusamad meeskondade põhimäärused luuakse koostöös ja kogukonna liikmete nõusolekul. Töötajad, kes osalevad ajurünnakus ja põhikirja koostamises, saavad paremini aru programmi eesmärgist ning tunnevad tugevamat vastutustunnet ja vastutust selle edukuse eest. Nende osalemine toob põhikirjasse erinevaid vaatenurki ja teadmisi, samas on neil selle eesmärkidele maandav ja realistlik mõju.

Meeskonna põhikirjad võivad sisaldada programmi eesmärke ja kavatsusi ning selgitada eesmärki, mille taga meeskonnaliikmed koonduvad. Oluline on, et põhikiri annab juhiseid probleemide tekkimisel, seega on oluline, et see sisaldaks avaldusi austava suhtlemise ja lahendamise sammude kohta. Harta väljendab, kuidas meeskond tahab koos töötada, et saavutada oma eesmärke. Veebipõhise meeskonna põhikirja mallid pakuvad erinevaid näiteid selle kohta, mis on võimalik. Harta on töödokument ja seda tuleks aja jooksul üle vaadata.

Koostööprotsess tugevdab meeskonna ühtekuuluvust, suurendab usaldust ning võimaldab võimalikke arusaamatusi või eriarvamusi varakult tuvastada ja käsitleda. Kui meeskonnaliikmed aitavad koostada põhimääruse keelt, saavad nad paremini aru, kuidas seda tõhusalt rakendada, ja suudavad selle eesmärke teistele selgemalt edasi anda. Kui kogukonna olemasolevad väärtused viiakse kooskõlla kakskeelsele programmile seatud ootustega, on harta kogukonna jaoks loomulik ja loogiline tee edasi.

Peatuge ja mõtisklege

- Kuidas saate oma klassiruumis rakendada koostöö ja ühise eesmärgi põhimõtteid?
- Kuidas on teie kakskeelsed algatused kooskõlas teie kooli väärtustega?
- Kuidas saate edendada vastupidavust ja kannatlikkust nii oma õpilastes kui ka kolleegides, kui te liigute kakskeelse keelearengu keerukates olukordades?
- Kuidas te tegelete lapsevanemate ja personali vastuoluliste ootustega seoses kakskeelse haridusega?
- Mõeldes SWOT-analüüsi vahendile, milliseid tugevusi saate oma klassiruumis kasutada, et toetada kakskeelset programmi?
- "Millised lahendused tulevad meelde SWOT-analüüsis tuvastatud ohtudega tegelemisel?"

